

TẠP CHÍ

ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM

Vietnam National Nursing Journal

www.tapchidieuduong.vn | ISSN2354 - 0737

CƠ QUAN CỦA HIỆP HỘI ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM

SỐ 49

KỶ NIỆM 35 NĂM THÀNH LẬP HIỆP HỘI ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM LỄ TÔN VINH ĐIỀU DƯỠNG VIÊN TIÊU BIỂU HỘI NGHỊ KHOA HỌC ĐIỀU DƯỠNG TOÀN QUỐC LẦN THỨ XII

Hà Nội, ngày 25 tháng 10 năm 2025

NHÀ TÀI TRỢ

Số đặc biệt chào mừng 35 năm
NGÀY THÀNH LẬP HIỆP HỘI ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM
(26/10/1990 - 26/10/2025)

TRƯỜNG ĐẠI HỌC
CÔNG NGHỆ ĐÔNG Á
EAST ASIA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

Chúc mừng 35 năm

NGÀY THÀNH LẬP HIỆP HỘI ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM

26/10/1990 - 26/10/2025

TRƯỜNG ĐH CÔNG NGHỆ ĐÔNG Á

Nơi chấp cánh ước mơ

<http://eaut.edu.vn> | 024.3555.2008 | Phan Tây Nhạc, Xuân Phương, Hà Nội

TẠP CHÍ

ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM

Vietnam National Nursing Journal
www.tapchidieuduong.vn | ISSN2354 - 0737

TỔNG BIÊN TẬP

Hà Văn Anh

THƯ KÝ BIÊN TẬP

Lê Anh Tuấn

Nguyễn Chí Trung

HỘI ĐỒNG KHOA HỌC

GS.TS. Nguyễn Công Khẩn

PGS.TS. Nguyễn Ngọc Minh

PGS.TS. Lê Thanh Tùng

ThS. Phạm Đức Mục

TS. Trần Quang Huy

PGS.TS. Nguyễn Hoàng Long

TS. Lại Vũ Kim

Nhà báo Hà Văn Anh

TS. Nguyễn Thị Minh Chính

TS. Trương Quang Trung

TS. Trần Thụy Khánh Linh

TRỤ SỞ

Tầng 9 Cung Trí Thức Thành Phố

Số 1 Tôn Thất Thuyết, phường Cầu Giấy, TP. Hà Nội

TOÀ SOẠN

Toà nhà ACCI, số 210 Lê Trọng Tấn,

phường Phương Liệt, TP. Hà Nội

Điện thoại: 0989 285 285

Email: tapchidieuduongvietnam@gmail.com

Giấy phép hoạt động báo chí số: 1004/GP-BTTTT

cấp ngày 11/6/2012

Giấy phép hoạt động báo chí bổ sung số:

436/GP-BTTTT

cấp ngày 24/11/2023

Mã số chuẩn Quốc tế: ISSN 2354 - 0737

THIẾT KẾ VÀ IN TẠI

Xí nghiệp In I, CN Công ty TNHH MTV In Ba Đình, BCA

Địa chỉ: Khu Công nghiệp An ninh, xã Sơn Đồng, TP Hà Nội

Giá: 135.000đ

TẠP CHÍ

ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM

Vietnam National Nursing Journal
www.tapchidieuduong.vn | ISSN2354 - 0737

CƠ QUAN CỦA HIỆP HỘI ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM

SỐ 49

**KỶ NIỆM 35 NĂM THÀNH LẬP HIỆP HỘI ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM
LỄ TÔN VINH ĐIỀU DƯỠNG VIÊN TIÊU BIỂU
HỘI NGHỊ KHOA HỌC ĐIỀU DƯỠNG TOÀN QUỐC LẦN THỨ XII**

Hà Nội, ngày 25 tháng 10 năm 2025

MIỄN TÀI TRỢ

Số đặc biệt chào mừng 35 năm
NGÀY THÀNH LẬP HIỆP HỘI ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM
(26/10/1990 - 26/10/2025)

Thứ trưởng Bộ Y tế Đỗ Xuân Tuyên (thứ 5 bìa phải) và Chủ tịch Hội đồng Điều dưỡng Việt Nam Phạm Đức Mục (thứ 4 bìa trái) tuyên dương điều dưỡng viên tiêu biểu toàn quốc nhân dịp kỷ niệm 35 năm thành lập Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam.

Ảnh: Lê Anh Tuấn.

TRONG SỐ NÀY

- 6** VÌ SAO CÓ ĐIỀU DƯỠNG VÀ SỰ RA ĐỜI CỦA HIỆP HỘI ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM
Lê Anh Tuấn
- 13** HIỆP HỘI ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM - HÀNH TRÌNH 35 NĂM VÀ NHỮNG CỘT MỐC PHÁT TRIỂN
ThS. Phạm Đức Mục
- 19** HIỆP HỘI ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM: 35 NĂM CỐNG HIẾN VÀ PHÁT TRIỂN
Lê Anh Tuấn
- 24** TĂNG LƯƠNG, PHỤ CẤP LÀ CÚ HÍCH TẠO ĐỘNG LỰC CHO NHÂN VIÊN Y TẾ TUYẾN ĐẦU
Lê Anh Tuấn
- 26** GEL PUROVICS NHẬP KHẨUTHỎ NHỈ KỶ – CHUYÊN GIA HỖ TRỢ CHO NGƯỜI ĐAU CƠ, XƯƠNG, KHỚP
- 30** BỆNH VIỆN NỘI TIẾT TRUNG ƯƠNG: TIỀN PHONG TRONG VIỆC CHUYỂN ĐỔI SỐ
Lê Anh Tuấn
- 37** BỆNH VIỆN TRUNG ƯƠNG HUẾ: NƠI ÁNH SÁNG KHÔNG BAO GIỜ TẮT
Nguyễn Thành Trung
- 40** DIỄN HỒNG ĐỒNG HÀNH CÙNG CUỘC THI “VIẾT TIẾP CÂU CHUYỆN HOÀ BÌNH”
Lê Anh Tuấn
- 44** ARCHITORINO THAM GIA TRIỂN LÃM QUỐC TẾ VIETBUILB HÀ NỘI 2025
Lê Anh Tuấn
- 47** ARCHITORINO THAM GIA TRIỂN LÃM QUỐC TẾ VIETBUILB HÀ NỘI 2025
Trần Ngọc Phượng
- 51** ARCHITORINO THAM GIA TRIỂN LÃM QUỐC TẾ VIETBUILB HÀ NỘI 2025
ThS: Cấn Trung Kiên
- 55** 35 NĂM GIỮ TRỌN MỘT NIỀM TIN
TS. Nguyễn Thị Kim Bằng
- 56** 35 NĂM TRỌN VẸN MỘT NIỀM TIN
Trịnh Du Thế
- 60** CHÚNG TÔI LÀ NHỮNG CHIẾN SỸ QUÂN Y “ÁO TRẮNG VIỀN XANH”
Cao Thị Thu Hồng
- 64** TẦM QUAN TRỌNG CỦA ĐIỀU DƯỠNG Ở BỆNH VIỆN
TS. ĐD Đặng Văn Sang
- 67** NGHỀ ĐIỀU DƯỠNG LÀ PHẢI BIẾT CHO ĐI
Nguyễn Thị Châm
- 70** GỬI EM, NGƯỜI NỮ ĐIỀU DƯỠNG
BSCKII. Huỳnh Kim Minh Tâm

- 72** TRÁI TIM NGƯỜI HỘ SINH TỎA SÁNG GIỮA ĐỜI THƯỜNG
Nguyễn Thị Chung
- 74** ĐIỀU DƯỠNG LÀ TRAO GỬI NIỀM TIN VÀ GIỮ GÌN SỰ SỐNG
Trần Thị Thanh Cẩm
- 77** NGHỀ ĐIỀU DƯỠNG VẪN THẦM LẶNG TỎA SÁNG GIỮA NÚI RỪNG THÂN THƯƠNG
Lê Anh Tuấn
- 80** BỆNH VIỆN ĐKQT VINMEC TIMES CITY TỔ CHỨC HỘI NGHỊ KHOA HỌC ĐIỀU DƯỠNG LẦN THỨ 3 NĂM 2025
Lê Anh Tuấn
- 85** DICI CATERING: MỖI BỮA ĂN LÀ MỘT KHOẢN ĐẦU TƯ CHO TĂNG TRƯỞNG BỀN VỮNG
Lê Anh Tuấn
- 89** CHỦ TỊCH HỘI ĐIỀU DƯỠNG SƠN LA: HƠN 32 NĂM TRỌN VẸN VỚI HÀNH TRÌNH NHÂN ÁI CỦA NGHỀ ĐIỀU DƯỠNG
Thành Dân
- 93** CHI HỘI ĐIỀU DƯỠNG BỆNH VIỆN ĐA KHOA HÒA BÌNH: CHẤT LƯỢNG CHĂM SÓC, SỰ HÀI LÒNG CỦA NGƯỜI BỆNH LÀ TRÊN HẾT
Thành Dân
- 96** HƯỚNG VỀ ĐỒNG BÀO VÙNG LŨ: SẺ CHIA VỚI TINH THẦN “TƯƠNG THÂN TƯƠNG ÁI”
Lê Anh Tuấn
- 100** NGƯỜI “GIỮ LỬA” CHO NGÀNH ĐIỀU DƯỠNG SƠN LA
Lê Anh Tuấn
- 103** TRƯỜNG CAO ĐẲNG Y TẾ PHÚ THỌ KHẮNG ĐỊNH VỊ THẾ TIỀN PHONG TRONG KỶ NGUYÊN Y HỌC MỚI
Minh Đông
- 106** CƠN CỐ ĐỂ CÓ “MƯA ĐỎ”
Lê Anh Tuấn
- 111** TRUNG TÂM Y TẾ KHU VỰC THANH THỦY: ĐIỀU DƯỠNG GÓP PHẦN KIẾN TẠO HỆ THỐNG Y TẾ CƠ SỞ HIỆN ĐẠI
Minh Đông
- 114** GƯƠNG SÁNG ĐIỀU DƯỠNG
Phạm Ngọc Vinh
- 117** XÃ KIÊN THỌ ĐẶT MỤC TIÊU ĐẠT CHUẨN NÔNG THÔN MỚI NĂNG CAO VÀO NĂM 2030
Thành Dân

VÌ SAO CÓ ĐIỀU DƯỠNG VÀ SỰ RA ĐỜI CỦA HIỆP HỘI ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM

- Lê Anh Tuấn -

Trong dòng chảy lịch sử của y học thế giới cũng như y học Việt Nam, sự ra đời của ngành Điều dưỡng đánh dấu một bước ngoặt quan trọng, mở ra kỷ nguyên mới cho công tác chăm sóc và bảo vệ sức khỏe nhân dân. Từ những ngày đầu còn nhiều khó khăn, thiếu thốn về nhân lực và cơ sở vật chất, ngành Điều dưỡng đã từng bước trưởng thành, khẳng định vai trò không thể thiếu trong hệ thống y tế. Sự kiện này không chỉ đáp ứng nhu cầu cấp thiết về chăm sóc người bệnh mà còn thể hiện tầm nhìn chiến lược của Đảng và Nhà nước trong việc xây dựng một nền y tế nhân văn, hiện đại và toàn diện.

Sự hình thành thuận theo tự nhiên của ngành điều dưỡng thế giới.

Việc chăm sóc, nuôi dưỡng bắt đầu từ những bà mẹ. Bà mẹ là người đầu tiên chăm sóc, bảo vệ đứa con từ lúc bé lọt lòng và việc đó được duy trì cho tới ngày nay. Mặt khác, từ thời xa xưa, do kém hiểu biết, con người tin vào thần linh và cho rằng "thần linh là đấng siêu nhiên có quyền uy", "thượng đế ban sự sống cho muôn loài... Khi có bệnh họ mời pháp sư đến, vừa điều trị, vừa cầu kinh, sợ hãi và tuyệt vọng van xin thần linh cứu rỗi bệnh nhân.

Các giáo đường, nhà thờ được xây dựng để thờ thần thánh và dần dần trở thành những trung tâm chăm sóc và điều trị bệnh nhân. Tại đây có các pháp sư trị bệnh và các tín nữ vừa giúp lễ, vừa phụ chăm sóc bệnh nhân. Từ đó hình thành mối liên kết y khoa, điều dưỡng và tôn giáo.

Năm 60, bà Phoebe (Hy Lạp) đã đến từng gia đình có người ốm đau để chăm sóc. Bà được ngưỡng mộ và suy tôn là người nữ điều dưỡng tại gia đầu tiên của thế giới.

Thế kỷ thứ 4, bà Fabiola (La Mã) đã tự nguyện biến căn nhà sang trọng của mình thành bệnh viện, đón những người nghèo khổ đau ốm về để tự bà chăm sóc nuôi dưỡng.

Thời kỳ viễn chinh ở châu Âu, bệnh viện được xây dựng để chăm sóc số lượng lớn những người hành hương bị đau ốm. Cả nam và nữ đều thực hiện việc chăm sóc sức khỏe cho tất cả mọi người. Nghề

điều dưỡng bắt đầu trở thành nghề được coi trọng.

Đến thế kỷ thứ 16, chế độ nhà tù ở Anh và châu Âu bị bãi bỏ. Các tổ chức tôn giáo bị giải tán, dẫn đến sự thiếu hụt trầm trọng người chăm sóc bệnh nhân. Những người phụ nữ phạm tội, bị giam giữ được tuyển chọn làm điều dưỡng thay vì thực hiện

án tù, còn những người phụ nữ khác chỉ chăm sóc gia đình mình. Bối cảnh này tạo ra những quan niệm lệch lạc của xã hội đối với điều dưỡng.

Giữa thế kỷ thứ 18 đầu thế kỷ thứ 19, việc cải cách xã hội đã thay đổi vai trò người điều dưỡng, vai trò của người phụ nữ trong xã hội nói chung cũng được cải thiện. Trong thời kỳ này, một phụ nữ người Anh đã được thế giới tôn kính và suy tôn là người sáng lập ra ngành điều dưỡng, đó là bà Florence Nightingale (1820 – 1910).

Bà sinh ra trong một gia đình giàu có ở Anh nên được giáo dục chu đáo, bà biết nhiều ngoại ngữ, đọc nhiều sách triết học, tôn giáo, chính trị. Ngay từ nhỏ, bà đã thể hiện thiên tính và hoài bão được giúp đỡ người nghèo khổ. Bà đã vượt qua sự phản kháng của gia đình để vào học và làm việc tại bệnh viện Kaiserswerth (Đức) năm 1847.

Sau đó bà học thêm ở Paris (Pháp) vào năm 1853. Những năm 1854-1855, chiến tranh Crimea nổ ra, bà cùng 38 phụ nữ Anh khác được phái sang Thổ Nhĩ Kỳ để phục vụ các thương binh của quân đội Hoàng gia Anh. Tại đây bà đã đưa ra lý thuyết về khoa học vệ sinh trong các cơ sở y tế và sau hai năm bà đã làm giảm tỷ lệ chết của thương binh do nhiễm trùng từ 42% xuống còn 2%.

Đêm đêm, Florence một mình cầm ngọn đèn dầu đi tua, chăm sóc thương binh, đã để lại hình tượng người phụ nữ với cây đèn trong trí nhớ những người thương binh hồi đó. Chiến tranh chưa kết thúc, Florence đã phải trở lại nước Anh. Cơn "sốt Crimea" và sự căng thẳng của những ngày ở mặt trận đã làm cho bà mất khả năng làm việc. Bà được dân chúng và những người lính Anh tặng món quà 50.000 bảng Anh để chăm sóc sức khỏe. Vì sức khỏe không cho phép tiếp tục làm việc ở bệnh viện, Florence đã lập ra hội đồng quản lý ngân sách 50.000 bảng Anh vào năm 1860.

Trường điều dưỡng Nightingale cùng với chương trình đào tạo 1 năm đã đặt nền tảng cho hệ thống đào tạo điều dưỡng không chỉ ở nước Anh mà còn ở nhiều nước trên thế giới.

Để tưởng nhớ công lao của bà và khẳng định quyết tâm tiếp tục sự nghiệp mà Florence đã dày công xây dựng. Hội đồng điều dưỡng thế giới đã quyết định lấy ngày 12-5 hàng năm là ngày sinh của Florence Nightingale, làm ngày điều dưỡng quốc tế. Bà đã trở thành người mẹ tinh thần của ngành điều dưỡng thế giới.

Hiện nay ngành điều dưỡng của thế giới đã được xếp là một ngành nghề riêng biệt, ngang hàng với các ngành nghề khác. Có nhiều trường đào tạo điều dưỡng với nhiều trình độ điều dưỡng khác nhau: trung học, đại học, sau đại học. Nhiều cán bộ điều dưỡng đã có bằng thạc sĩ, tiến sĩ và nhiều công trình nghiên cứu khoa học điều dưỡng nhằm nâng cao phát triển thực hành điều dưỡng.

Từ đó thế giới đã sản sinh ra nhiều nhân vật có đóng góp quan trọng cho sự phát triển ngành điều dưỡng trên thế giới:

Trong thế kỷ 19:

Clara Barton: tình nguyện chăm sóc người bị thương và nuôi dưỡng quân nhân liên bang Mỹ trong cuộc nội chiến, phục vụ với tư cách là giám sát điều dưỡng cho quân đội. Điều hành các bệnh viện và các điều dưỡng, thành lập hội chữ thập đỏ tại Hợp chủng quốc Hoa Kỳ vào những năm 1882.

Dorothea Dix: người giám sát các nữ điều dưỡng quân y trong cuộc nội chiến, có toàn quyền và trách nhiệm tuyển mộ và huấn luyện cho tổ chức điều dưỡng quân y. Bà là người đi tiên phong cải cách trong việc điều trị người bệnh tâm thần.

Mary Ann Bickerdyke: tổ chức các bữa ăn, giặt là quần áo, dịch vụ cấp cứu, và là giám sát viên điều dưỡng trong cuộc nội chiến.

Louise schuyler: điều dưỡng trong cuộc nội chiến. Bà đã trở về New York và lập ra hội cứu tế từ thiện, tổ chức này đã làm việc để cải tiến việc chăm sóc người bệnh tại Bệnh viện Bellevue. Bà đã đề nghị cần có các tiêu chuẩn cho việc đào tạo điều dưỡng.

Linda Richards: một điều dưỡng được đào tạo lần đầu tiên tại Hoa Kỳ, một nữ sinh tốt nghiệp từ bệnh viện New England dành cho phụ nữ và trẻ em ở thành phố Boston, thuộc tiểu bang Massachusetts vào năm 1873. Bà đã trở thành giám sát điều dưỡng ca đêm tại Bệnh viện Bellevue vào năm 1874 và đã bắt đầu công việc lưu trữ hồ sơ và viết các y lệnh chăm sóc.

Jane Addams: cung cấp các dịch vụ điều dưỡng xã hội tại các khu dân cư, người lãnh đạo cho quyền của phụ nữ, người được nhận giải thưởng Nobel hòa bình 1931.

Lillian Wald: tốt nghiệp từ bệnh viện New England dành cho phụ nữ và trẻ em vào năm 1879 và là điều dưỡng da đen đầu tiên của Hoa Kỳ.

Harisst Tubmasn: một điều dưỡng, một người theo chủ nghĩa bãi nô lệ. Bà hoạt động trong phong trào xe điện ngầm trước khi tham gia đội quân liên bang trong cuộc nội chiến.

Mary Agnes Snively: Hiệu trưởng trường điều dưỡng tại bệnh viện Đa khoa Toronto, và là một trong những người sáng lập hội điều dưỡng Canada.

Sojourner Truth: một người điều dưỡng không chỉ chăm sóc thương binh trong cuộc nội chiến, mà còn tham gia vào phong trào hoạt động của phụ nữ. – Isabel HamptonRobb: người lãnh đạo điều dưỡng và đào tạo điều dưỡng, bà đã tổ chức trường điều dưỡng tại bệnh viện John Hopkins, bà đã đề xướng những quy định kể cả giới hạn giờ làm việc trong ngày, viết sách giáo khoa để sinh viên điều dưỡng học tập. Bà là chủ tịch đầu tiên của các điều dưỡng liên kết với các cựu sinh viên điều dưỡng Mỹ và Canada (mà sau này trở thành hội điều dưỡng Mỹ).

Đến thế kỷ 20:

Mary Adelaid Nutting: một thành viên của phân khoa ở đại học Columbia, bà là một giáo sư điều dưỡng đầu tiên trên thế giới, cùng với Lavinia Dock, xuất bản quyển sách 4 tập về lịch sử điều dưỡng.

Elizabeth Smellie: một thành viên của một nhóm chăm sóc sức khỏe cộng đồng, đã tổ chức quân đoàn phụ nữ Canada trong suốt chiến tranh thế giới lần thứ 2.

Lavinia Dock: một người lãnh đạo điều dưỡng và là một nhà hoạt động cho quyền của phụ nữ, đã đóng góp cho việc sửa đổi hiến pháp, đưa đến quyền bỏ phiếu cho phụ nữ.

Mary Breck Enridge: thành lập trường điều dưỡng Frontier và là một trong những trường nữ điều dưỡng đầu tiên ở Mỹ

Ngành điều dưỡng Việt Nam bắt đầu “thai nghén” như một lễ tất yếu.

Cũng như thế giới, từ xa xưa các bà mẹ Việt Nam đã chăm sóc, nuôi dưỡng con cái và gia đình mình. Bên cạnh những kinh nghiệm chăm sóc của gia đình, các bà đã được truyền lại kinh nghiệm dân gian của các lương y trong việc chăm sóc người bệnh. Lịch sử y học của dân tộc ghi rõ phương pháp dưỡng sinh, đã được áp dụng trong việc điều trị và chăm sóc người bệnh. Hai danh y nổi tiếng thời xưa của dân tộc ta là Hải Thượng Lãn Ông Lê Hữu Trác

và Tuệ Tĩnh đã sử dụng phép dưỡng sinh để trị bệnh rất có hiệu quả.

Thời kỳ Pháp thuộc, người Pháp đã xây nhiều bệnh viện. Nên trước năm 1900, họ đã ban hành chế độ học việc cho những người muốn làm việc ở bệnh viện. Việc đào tạo không chính quy mà chỉ là “cầm tay chỉ việc”. Họ là những người giúp việc thạo kỹ thuật, vững tay nghề và chỉ phụ việc cho các bác sĩ người Pháp mà thôi.

Năm 1901, mở lớp nam y tá đầu tiên tại Bệnh viện Chợ Quán nơi điều trị bệnh tâm thần và hủi. Ngày 20/12/1906, toàn quyền Đông Dương ban hành nghị định thành lập ngạch nhân viên điều dưỡng bản xứ. Năm 1910, lớp học rời về Bệnh viện Chợ Rẫy để đào tạo y tá đa khoa. Ngày 01/12/1912, công sứ Nam Kỳ ra quyết định mở lớp nhưng mãi đến ngày 18/06/1923 mới mở trường điều dưỡng bản xứ.

Do chính sách của thực dân Pháp không tôn trọng người bản xứ và coi y tá chỉ là người giúp việc nên về lương bổng chỉ được xếp ở ngạch hạ đẳng. Năm 1937, Hội Chữ thập đỏ Pháp tuyển sinh lớp nữ y tá đầu tiên ở Việt Nam lớp học tại 38 Tú Xương Năm 1924. Hội y tá ái hữu và Nữ hộ sinh Đông Dương thành lập, người sáng lập là cụ Lâm Quang Thiêm, nguyên giám đốc Bệnh viện Chợ Quán. Chánh hội

trưởng là ông Nguyễn Văn Mân. Hội đã đấu tranh với chính quyền thực dân Pháp yêu cầu đối xử công bằng với y tá bản xứ, và sau đó cho y tá được thi chuyển ngạch trung đẳng.

Sau cách mạng tháng 8 năm 1945, nhà nước Việt Nam Dân Chủ Cộng hòa vừa mới thành lập đã phải bước ngay vào cuộc kháng chiến chống thực dân Pháp. Lớp y tá đầu tiên được đào tạo 6 tháng do GS. Đỗ Xuân Hợp làm hiệu trưởng được tổ chức tại quân khu X (Việt Bắc). Những y tá vào học lớp này được tuyển chọn tương đối kỹ lưỡng. Sau đó liên khu III cũng mở lớp đào tạo y tá.

Năm 1950, ta mở nhiều chiến dịch, nhu cầu chăm sóc thương bệnh binh tăng mạnh. Cần đào tạo y tá cấp tốc (3 tháng) để cung cấp nhiều y tá cho kháng chiến đáp ứng công tác quản lý chăm sóc và phục vụ người bệnh. Trong những năm 1950, Cục Quân y cũng đã mở một số lớp đào tạo y tá trưởng, nhưng chương trình chưa được hoàn thiện. Mặt khác, kháng chiến rất gian khổ, ta có ít máy móc y tế, thuốc men cũng rất hạn chế, nên việc điều trị cho bệnh nhân chủ yếu dựa vào chăm sóc và chính nhờ điều dưỡng mà nhiều thương bệnh binh bị chấn thương, đoạn (cụt) chi do những vết thương chiến tranh, sốt rét ác tính đã qua khỏi.

Năm 1954, cuộc kháng chiến chống Pháp thắng lợi. Đất nước ta bị chia làm 2 miền. Miền Bắc bắt tay vào xây dựng chủ nghĩa xã hội, miền Nam tiếp tục chịu sự xâm lược của đế quốc Mỹ.

Tại miền Nam: Năm 1956 có trường Cán sự điều dưỡng Sài gòn, đào tạo Cán sự điều dưỡng 3 năm. Năm 1968 do thiếu điều dưỡng trầm trọng nên đã mở thêm ngạch điều dưỡng sơ học 12 tháng chính quy gọi y Tá viên điều dưỡng tại các trường điều dưỡng. Hội Điều dưỡng Việt Nam tại miền Nam được thành lập, Hội xuất bản nội san điều dưỡng. Năm 1973 mở lớp điều dưỡng y tế công cộng 3 năm tại Viện Quốc gia y tế công cộng.

Ở miền Bắc: Năm 1954, Bộ Y tế đã xây dựng chương trình đào tạo y tá sơ cấp hoàn chỉnh để bổ túc cho số y tá học cấp tốc trong chiến tranh. Năm 1968, Bộ Y tế xây dựng tiếp chương trình đào tạo y tá trung cấp, tuyển sinh học hết cấp 2 (hết lớp 7) với thời gian đào tạo y tá trung học 2 năm 6 tháng. Khóa đầu tiên đào tạo của lớp y tá được tổ chức tại Bệnh viện E trung ương, Bệnh viện Việt Đức (đào tạo chuyên khoa), Bệnh viện Bạch Mai và sau đó được

xây dựng thành trường Trung học Y tế Bạch Mai trực thuộc Bộ Y tế. Đồng thời Bộ Y tế cũng gửi giảng viên của hệ này đi tập huấn ở Liên Xô, Ba Lan, CHDC Đức từ năm 1975, tiêu chuẩn tuyển chọn vào y tá trung học cần trình độ văn hóa cao hơn (tốt nghiệp hết cấp 3), học sinh được tuyển chọn bắt buộc phải tốt nghiệp trung học phổ thông hay bổ túc văn hóa và chương trình đào tạo cũng hoàn thiện hơn.

Việc đào tạo điều dưỡng trưởng cũng đã được quan tâm. Ngay từ năm 1960, một số bệnh viện và trường trung học y tế trung ương đã mở lớp đào tạo y tá trưởng như lớp Trung học y tế Bệnh viện Bạch Mai, Bệnh viện E Hà Nội. Tuy nhiên, chương trình và tài liệu giảng dạy chưa được hoàn thiện. Ngày 21/11/1963, Bộ trưởng Bộ Y tế ra quyết định về chức vụ y tá trưởng ở các cơ sở điều trị: bệnh viện, Viện điều dưỡng.

Năm 1975, kháng chiến chống Mỹ thắng lợi, đất nước được thống nhất. Bộ Y tế đã thống nhất chỉ đạo công tác chăm sóc và điều trị bệnh nhân ở cả hai miền. Từ đó, chương trình đào tạo điều dưỡng được thống nhất chung là đào tạo Y tá trung học, học 2 năm 6 tháng.

Năm 1982, Bộ Y tế ban hành chức danh y tá trưởng bệnh viện và y tá trưởng khoa.

Năm 1985, Bộ Y tế thành lập tổ nghiên cứu y tá và một số bệnh viện đã xây dựng phòng điều dưỡng, thí điểm tách ra khỏi phòng y vụ tại bệnh viện Nhi Trung ương, Bệnh viện Đa khoa Ung thư B.

Ngày 14 tháng 7 năm 1990, Bộ Y tế ban hành quyết định số 570/BYT-QĐ thành lập phòng Y tá điều dưỡng trong các bệnh viện có trên 150 giường bệnh. Ngày 14 tháng 3 năm 1992 Bộ trưởng Bộ Y tế ra quyết định thành lập phòng y tá trong Vụ Điều trị của Bộ Y tế và đến năm 1996, Bộ Y tế chính thức bổ nhiệm chức vụ trưởng phòng điều dưỡng đầu tiên.

Năm 1985 ở Đại học Y Hà Nội, tại Vụ Điều trị, Phòng điều dưỡng Vụ Điều trị đã có đóng góp quan trọng vào việc phát triển hệ thống điều dưỡng các cấp. Cũng trong năm này Bộ Y tế được Bộ Đại học và Trung học chuyên nghiệp (Bộ Giáo dục và Đào tạo) đồng ý tổ chức khóa đào tạo đại học Cử nhân điều dưỡng tại chức đầu tiên tại Trường Đại học Y Hà Nội, năm 1986 tại Đại học Y Dược thành phố Hồ Chí Minh và đến năm 1996 tổ chức khóa đào tạo Đại học Cử nhân điều dưỡng chính quy.

Năm 1999 Bộ Y tế chính thức ban hành chức vụ điều dưỡng trưởng tại Sở Y tế. Việc đào tạo điều dưỡng cao đẳng bắt đầu từ năm 1993 và hiện nay Bộ Y tế đang từng bước nâng cấp các trường trung cấp y lên thành trường cao đẳng y tế. Từ năm 2003 chương trình đào tạo điều dưỡng trung cấp rút ngắn từ 2 năm 6 tháng, xuống còn 2 năm.

Năm 2006, Đại học Y Dược TP Hồ Chí Minh được Bộ Y tế và Bộ Giáo dục và Đào tạo cho phép mở đào tạo thạc sĩ điều dưỡng đầu tiên của Việt nam, chương trình được ThS. ĐD Trần Thị Thuận và nhóm Hội điều dưỡng Nhịp cầu thân hữu biên soạn.

Riêng về đào tạo điều dưỡng trưởng, liên tục từ năm 1982 đến nay nhiều lớp điều dưỡng trưởng đã được tổ chức tại các trường Trung học Kỹ thuật Y tế Trung ương I (nay là Đại học Kỹ thuật y tế Hải Dương), Trung học Kỹ thuật Y tế Trung ương III (nay là Khoa điều dưỡng kỹ thuật y học Đại học Y Dược thành phố Hồ Chí Minh) lớp THYT Bạch Mai, Cao đẳng y tế Nam Định (nay là Trường Đại học Điều dưỡng Nam Định).

Đến 2005, chương trình Quản lý điều dưỡng được Bộ Y tế chỉnh lý thành chương trình đào tạo điều dưỡng trưởng dùng đào tạo chung cho các điều dưỡng trưởng khoa, điều dưỡng trưởng bệnh viện toàn quốc.

Sự ra đời và phát triển của Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam

Từ năm 1986 đến 1989 lần lượt các Hội Điều dưỡng ra đời trên nhiều tỉnh thành. Đầu tiên là khu vực thành phố Hồ Chí Minh mở đại hội thành lập Hội Điều dưỡng thành phố Hồ Chí Minh. Tiếp đến Hội Điều dưỡng thủ đô Hà Nội, Hội Điều dưỡng tỉnh Quảng Ninh được thành lập, sau đó lần lượt một số tỉnh thành khác cũng thành lập Hội Điều dưỡng. Từ đó thôi thúc sự ra đời của Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam.

Ngày 26/10/1990, Hội Y tá – Điều dưỡng Việt Nam mở đại hội lần thứ nhất tại hội trường Ba Đình lịch sử theo Quyết định 375 – CT của Chính phủ. Đại hội đã bầu ra BCH gồm 31 ủy viên ở cả hai miền, nhiệm kỳ 3 năm (1990 – 1993). Bà Vi Thị Nguyệt Hồ được bầu làm chủ tịch, ba phó chủ tịch là: bà Trịnh Thị Loan, bà Nguyễn Thị Niềm, ông Nguyễn Hoa. Tổng thư ký là ông Phạm Đức Mục.

Ngày 26 tháng 3 năm 1993, Đại hội đại biểu Y tá

điều dưỡng toàn quốc lần thứ 2 (nhiệm kỳ 1993 – 1997) được tổ chức tại Bộ Y tế và Ban chấp hành mới gồm 45 ủy viên, chủ tịch là bà Vi Thị Nguyệt Hồ, ba phó chủ tịch là: ông Nguyễn Hoa, bà Trịnh Thị Loan, ông Phạm Đức Mục (kiêm tổng thư ký).

Năm 1997, đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ 3 (nhiệm kỳ 1997 – 2001) được tổ chức tại hội trường Thống Nhất – thành phố Hồ Chí Minh. Bà Vi Thị Nguyệt Hồ tiếp tục được bầu làm chủ tịch, ba phó chủ tịch là bà Trịnh Thị Loan phụ trách các tỉnh phía Nam, ông Nguyễn Hoa phụ trách các tỉnh miền Trung và ông Phạm Đức Mục phụ trách các tỉnh phía Bắc, trong nhiệm kỳ này ban tổ chức cán bộ của chính phủ (Bộ Nội vụ sau này) đã đồng ý đổi tên Hội Y tá – Điều dưỡng Việt Nam thành Hội Điều dưỡng Việt Nam.

Năm 2002, đại hội đại biểu toàn quốc, Hội Điều dưỡng Việt Nam được tổ chức nhiệm kỳ 4 tại Hà Nội. Trong nhiệm kỳ này Hội Điều dưỡng Việt Nam đã có nhiều đóng góp xây dựng các chính sách và

Bà Vi Thị Nguyệt Hồ. (Ảnh Hồng Thắng)

tiêu chuẩn thực hành điều dưỡng, nhà nước đã đổi tên ngành Y tá thành ngành Điều dưỡng.

Hiệp hội bước vào thời kỳ phát triển mạnh mẽ hơn, từng bước khẳng định vai trò trong hệ thống y tế quốc gia, đồng thời mở rộng hợp tác khu vực và quốc tế.

Giai đoạn củng cố và chuyển mình (2002–2007)

Năm 2002, Hiệp hội tổ chức Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ IV. Đây là dấu mốc quan trọng, bởi sau hơn 10 năm hoạt động, Hiệp hội đã có đủ nền tảng để mở rộng mạng lưới, nâng cao tính chuyên nghiệp. Đại hội đề ra nhiệm vụ tập trung vào chuẩn hóa đào tạo, tăng cường bồi dưỡng chuyên môn, phát triển hội viên tại các tỉnh thành và xây dựng hình ảnh điều dưỡng như một lực lượng nòng cốt trong chăm sóc sức khỏe nhân dân.

Trong giai đoạn 2003–2007, Hiệp hội phối hợp với Bộ Y tế, các trường đại học và tổ chức quốc tế để tổ chức hàng loạt khóa tập huấn, hội thảo khoa học, đặc biệt chú trọng vào kỹ năng lâm sàng, chăm sóc toàn diện và giao tiếp với người bệnh. Nhiều chi hội địa phương được thành lập, đưa Hiệp hội trở thành cầu nối giữa điều dưỡng ở tuyến trung ương và cơ sở.

Hoàn thiện pháp lý, mở rộng ảnh hưởng (2008–2011)

Năm 2008, Bộ Nội vụ ban hành Quyết định số 627/QĐ-BNV phê duyệt Điều lệ Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam. Sự kiện này mang ý nghĩa pháp lý to lớn, giúp hoạt động của Hiệp hội có cơ sở vững chắc hơn, thuận lợi trong việc tổ chức nhân sự, thu hút hội viên và triển khai các dự án chuyên môn.

Trong giai đoạn này, Hiệp hội chú trọng xây dựng chuẩn năng lực điều dưỡng, đóng góp ý kiến cho Bộ Y tế trong việc chuẩn hóa khung chương trình đào tạo và tiêu chuẩn nghề nghiệp. Đồng thời, Hiệp hội bắt đầu mở rộng quan hệ hợp tác quốc tế, tham gia các diễn đàn điều dưỡng trong khu vực châu Á – Thái Bình Dương, học hỏi kinh nghiệm từ Nhật Bản, Hàn Quốc, Úc và các nước ASEAN.

Tăng cường vai trò tư vấn chính sách và hợp tác quốc tế (2012–2019)

Sau những năm củng cố tổ chức, từ 2012 dưới sự lãnh đạo của Chủ tịch Ths. Phạm Đức Mục Hiệp hội bước vào giai đoạn mới với nhiều hoạt động có tính chất chiến lược. Các thế hệ lãnh đạo kế tiếp, kế thừa tâm huyết của người đi trước, đã đưa Hiệp hội phát triển theo hướng hội nhập.

Trọng tâm giai đoạn này là:

Tham gia xây dựng chính sách: Hiệp hội tư vấn cho Bộ Y tế về chuẩn năng lực điều dưỡng, quản lý nhân lực, chuẩn đạo đức nghề nghiệp.

Đào tạo liên tục: Nhiều hội thảo, khóa tập huấn quy mô quốc gia được tổ chức, chú trọng vào chăm sóc toàn diện, an toàn người bệnh, kiểm soát nhiễm khuẩn.

Hợp tác quốc tế: Hiệp hội trở thành thành viên tích cực của các tổ chức điều dưỡng khu vực, đồng thời thiết lập quan hệ hợp tác với JICA (Nhật Bản), Hội Điều dưỡng Mỹ, Hội Điều dưỡng Hàn Quốc... nhằm nâng cao chất lượng đào tạo và thực hành điều dưỡng.

Đặc biệt, Hiệp hội phát triển mạnh về số lượng hội viên. Đến cuối thập niên 2010, mạng lưới hội viên đã phủ khắp 63 tỉnh, thành phố với hàng trăm nghìn điều dưỡng tham gia, biến Hiệp hội thành lực lượng nòng cốt trong đào tạo và phát triển nghề nghiệp.

Đổi mới hoạt động trong bối cảnh dịch bệnh (2020–2021)

Khi đại dịch COVID-19 bùng phát, lực lượng điều dưỡng trở thành tuyến đầu chống dịch. Hiệp hội

Điều dưỡng Việt Nam không chỉ đồng hành về mặt chuyên môn mà còn tổ chức nhiều chương trình hỗ trợ tinh thần cho hội viên.

Các khóa tập huấn, hội nghị khoa học chuyển sang hình thức trực tuyến, đảm bảo việc cập nhật kiến thức không bị gián đoạn.

Hiệp hội tích cực truyền thông, lan tỏa hình ảnh những "chiến sĩ áo trắng" kiên cường trên tuyến đầu, qua đó nâng cao vị thế xã hội của nghề điều dưỡng. Các hoạt động tôn vinh, chăm sóc đời sống hội viên được triển khai, nhất là cho lực lượng điều dưỡng tham gia chống dịch ở các tỉnh thành phía Nam.

Đây là giai đoạn thể hiện rõ vai trò đồng hành, bảo vệ quyền lợi hội viên trong những hoàn cảnh đặc biệt khó khăn.

Đại hội khóa VIII - Định hướng phát triển 2022-2027

Tháng 10 năm 2022, Hiệp hội tổ chức Đại hội Đại biểu toàn quốc lần thứ VIII. Đại hội xác định mục tiêu lớn cho nhiệm kỳ mới:

Nâng cao chất lượng nguồn nhân lực điều dưỡng, đáp ứng nhu cầu hội nhập quốc tế. Đẩy mạnh nghiên cứu khoa học và áp dụng thực hành dựa trên bằng chứng. Xây dựng mạng lưới chi hội vững mạnh, thu hút đông đảo hội viên tham gia. Tiếp tục là tiếng nói đại diện cho điều dưỡng trong quá trình hoạch định chính sách y tế.

Đại hội đã bầu Ths. Phạm Đức Mục tiếp tục giữ cương vị Chủ tịch và Ban Chấp hành mới với tinh thần kế thừa và đổi mới, khẳng định quyết tâm đưa nghề điều dưỡng Việt Nam tiệm cận chuẩn mực quốc tế.

Hoạt động hiện nay (2023-2025)

Trong những năm gần đây, Hiệp hội đã tổ chức nhiều sự kiện quan trọng:

Năm 2023: Kỷ niệm 33 năm thành lập, kết hợp với hội thảo khoa học lớn, quy tụ hàng nghìn hội viên tham gia trực tiếp và trực tuyến.

Ngày Quốc tế Điều dưỡng (12/5 hằng năm): Hiệp hội luôn tổ chức lễ kỷ niệm, tôn vinh và khích lệ tinh thần của điều dưỡng viên trên cả nước.

Đào tạo & hội thảo chuyên môn: Các chủ đề như hồi sức cấp cứu, an toàn truyền dịch, quản lý nhiễm khuẩn, chăm sóc bệnh nhân mạn tính... được triển khai thường xuyên.

Tham gia xây dựng chính sách: Hiệp hội tiếp tục đồng hành cùng Bộ Y tế trong các đề án nhân lực, đặc biệt trong bối cảnh già hóa dân số và nhu cầu chăm sóc dài hạn ngày càng tăng.

Từ năm 1990 đến nay, Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam đã trải qua hành trình hơn ba thập kỷ đầy nỗ lực. Từ một tổ chức nghề nghiệp còn non trẻ, Hiệp hội đã khẳng định vị thế là mái nhà chung của hàng trăm nghìn điều dưỡng, hộ sinh, kỹ thuật viên y tế. Hiệp hội không chỉ góp phần nâng cao trình độ chuyên môn, mà còn trở thành tiếng nói quan trọng trong hoạch định chính sách và thúc đẩy sự phát triển nghề điều dưỡng ở Việt Nam theo hướng chuyên nghiệp, hiện đại, hội nhập quốc tế.

Chặng đường sắp tới, với những thách thức về nhân lực, dịch bệnh mới nổi và yêu cầu hội nhập, Hiệp hội sẽ tiếp tục đóng vai trò trung tâm trong việc phát triển đội ngũ điều dưỡng – lực lượng ngày càng quan trọng trong chăm sóc sức khỏe cộng đồng. □

HIỆP HỘI ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM HÀNH TRÌNH 35 NĂM VÀ NHỮNG CỘT MỐC PHÁT TRIỂN

- ThS. Phạm Đức Mục, Chủ tịch Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam -

Trong hệ thống y tế Việt Nam có một nghề trước đây gọi là Y tá, nay gọi là Điều dưỡng. Bằng câu nói giản dị, Bác Hồ kính yêu đã khắc họa thiên chức và nghĩa vụ nghề nghiệp cao quý của người y tá trong sự nghiệp bảo vệ và chăm sóc sức khỏe nhân dân.

Bác viết "Y tá chẳng những là một nghề nghiệp, mà lại là một nghĩa vụ. Việc giữ gìn và bồi dưỡng sức khỏe của dân tộc, người y tá phải gánh một phần quan trọng. Vì vậy, y tá là những chiến sĩ đánh giặc ốm, để bảo vệ sự khang kiện của giống nòi".

ThS. Phạm Đức Mục, Chủ tịch Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam

Đó là lời căn dặn của Bác Hồ, được trích dẫn trong thư Bác gửi lớp y tá Liên khu I vào tháng 2 năm 1949. Giữa muôn vàn bộn bề của dân tộc, Bác vẫn không quên dành sự quan tâm sâu sắc đến đội ngũ y tá. Thấm nhuần lời huấn thị thiêng liêng của Bác, các thế hệ y tá điều dưỡng đã lặng lẽ vượt qua hiểm nguy, hy sinh tuổi xuân giữa đạn bom ác liệt để hoàn thành sứ mệnh là những chiến sĩ đánh giặc ốm.

Trên tuyến lửa Đường 20 Quyết Thắng, Hang – Miếu Y tá là địa danh linh thiêng, nơi người dân Quảng Bình

thành kính tri ân những y tá đã anh dũng hy sinh vì sự sống của thương bệnh binh.

Nhiều y tá đã ngã xuống không chỉ trong các cuộc chiến tranh chống giặc ngoại xâm mà còn can đảm phục vụ người bệnh trong các Đại dịch nguy hiểm như Dịch viêm đường hô hấp cấp, đại dịch Covid 19, nơi những người y tá, bác sĩ và cán bộ y tế phải đối diện với cái chết ngay trong hoa bình vì sức khỏe và tính mạng của nhân dân.

Hình ảnh chăm sóc Bác Hồ và hát cho Bác nghe bên giường bệnh vào những ngày cuối đời là sợi dây gắn kết thiêng liêng giữa y tá điều dưỡng với lãnh tụ. Khoảnh khắc vinh dự và thiêng liêng ấy đã được cố nhạc sĩ Trần Hoàn cảm xúc sáng tác bài hát “ Lời Bác dặn trước lúc đi xa”. Bài hát là khúc ca thiêng liêng lưu lại mãi mãi trong trái tim của các thế hệ điều dưỡng Việt Nam.

Sau ngày đất nước thống nhất vào năm 1975 và cho đến những năm 1980s, do hoàn cảnh đất nước có chiến tranh kéo dài, nghề y tá điều dưỡng nước ta chậm phát triển so với các nước khu vực ASEAN. Người làm công việc chăm sóc điều dưỡng chỉ được đào tạo ở trình độ trung cấp, các bệnh viện chưa có hệ thống Điều dưỡng trưởng, hội nghề nghiệp chưa ra đời, y tá điều dưỡng chưa được xét tặng danh hiệu cao quý “ Thầy thuốc ưu tú”!

Trước nguy cơ tụt hậu trong lĩnh vực chăm sóc người bệnh, với tầm nhìn chiến lược và tư duy đổi mới, cố Bộ trưởng Y tế, GS. Viện sĩ Phạm Song đã quyết định thành lập *Tổ nghiên cứu công tác y tá điều dưỡng Bộ Y tế* vào năm 1988. Sự kiện mang tính lịch sử này đã trở thành dấu mốc vàng son, đặt nền móng cho sự bắt đầu hành trình phát triển theo hướng hội nhập của ngành điều dưỡng Việt Nam

Cùng với sự giúp đỡ của Tổ chức phát triển quốc tế Thụy Điển, Giáo sư Nguyễn Thu Nhạn nguyên Giám đốc BV Nhi TƯ và cố BS Nguyễn Ngọc Hàm nguyên Giám đốc bệnh viện Việt Nam Thụy Điển Uông bí đã tiên phong triển khai thí điểm Phòng Y tá Điều Dưỡng bệnh viện theo Mô hình Thụy Điển. Hai bệnh viện đã trở thành điểm sáng về chăm sóc người bệnh toàn diện và đào tạo nâng cao năng lực quản lý cho Điều dưỡng trưởng trong giai đoạn đầu đổi mới. Chủ tịch nước đã tặng Huân chương lao động Hạng Ba cho Phòng y tá điều dưỡng BV nhi TƯ. Đặc biệt Phòng Y tá điều dưỡng BV Việt Nam Thụy Điển Uông Bí đã được Chủ tịch nước phong tặng Danh hiệu Anh hùng thời kỳ đổi mới vào năm 2000.

Cùng với những kinh nghiệm quý báu từ thực tiễn công tác điều dưỡng các tỉnh phía Nam, năm 1990 Bộ Y tế đã chính thức quyết định thành lập Phòng Y tá Điều dưỡng trong các bệnh viện toàn quốc. Tiếp nối dấu mốc quan trọng ấy, đến năm 1993, Phòng Y tá Điều dưỡng Vụ Điều trị Bộ Y tế được thành lập

(nay là Phòng Điều dưỡng Dinh dưỡng Kiểm soát nhiễm khuẩn Cục Quản lý Khám, Chữa bệnh)– đánh dấu bước phát triển có tính hệ thống của điều dưỡng Việt Nam.

Cùng với sự ra đời của các Phòng Y tá – Điều dưỡng bệnh viện, nhóm lãnh đạo điều dưỡng tiên phong của 3 Miền Bắc-Trung-Nam đã chủ động kết nối, gặp gỡ và thống nhất về việc thành lập Hội nghề nghiệp. Thời điểm đó, việc xin phép thành lập Hội quốc gia rất khó khăn nên nhóm Miền Nam do Bà Trịnh Thị Loan và Ông Nguyễn Hoa lãnh đạo đã thành lập Hội Điều dưỡng khu vực Thành phố HCM dưới sự bảo trợ của Hội Y học Tp Hồ Chí Minh.

Nhóm Miền Bắc do Bà Vi Thị Nguyệt Hồ, Ông Phạm Đức Mục, BS Phạm Văn Thân, Bà Nguyễn Thị Hằng đã khởi xướng thành lập Hội Y tá-Điều dưỡng Hà Nội dưới sự bảo trợ của SYT Hà Nội;

Nhóm Quảng Ninh do Bà Nguyễn Thị Niên đã xin phép thành lập Hội Y tá-Điều dưỡng khu vực Quảng Ninh. Mặc dù chưa đầy đủ về mặt pháp lý nhưng các hội khu vực này đã để lại dấu ấn lịch sử, trở thành tổ chức tiền thân của Hội Y tá-Điều dưỡng Việt Nam.

Với tầm nhìn tiến bộ và sự quan tâm đặc biệt đến sự phát triển của ngành y tá điều dưỡng, cố GS.VS Phạm Song Bộ trưởng Bộ y tế và cố GS. Hoàng Đình Cầu, Chủ tịch Hội Y học Việt Nam đã có công khai mở, nâng đỡ và tạo điều kiện cho sự ra đời hệ thống Phòng Điều dưỡng bệnh viện và Hiệp hội Y tá Điều dưỡng Việt Nam vào năm 1990.

Đại hội lần thứ nhất Hội Y tá Điều dưỡng đã long trọng tổ chức tại Hội trường Ba Đình lịch sử, vào ngày 26/10/1990 theo QĐ số 375-CT của Chính phủ. BCH khóa I đã bầu bà Vi Thị Nguyệt Hồ làm chủ tịch hội và BCH Hội khoá VII đã tôn vinh bà là Chủ tịch sáng lập. Bà là một tấm gương điển hình về sự cống hiến trọn đời cho nghề và cho người bệnh. Trải qua 35 năm xây dựng và phát triển (1990-2025), Hội Y tá Điều dưỡng Việt Nam nay là Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam đã trải qua 8 kỳ Đại hội, mỗi nhiệm kỳ đều để lại dấu ấn về sự đoàn kết và những bước tiến bộ quan trọng của Hiệp hội và của nghề Điều dưỡng.

Trải qua hơn ba thập kỷ xây dựng và phát triển, Hiệp

hội Điều dưỡng Việt Nam đã đạt được nhiều kết quả nổi bật trên các lĩnh vực hoạt động. Dưới đây là những thành tựu tiêu biểu thể hiện bước tiến vượt bậc của Hiệp hội trong giai đoạn 1990–2025.

1. Khởi xướng đổi tên Hội và tên Nghề

Trong bối cảnh cùng một nghề nhưng tồn tại hai tên gọi “Y tá” và “Điều dưỡng”, việc thống nhất tên gọi trở thành yêu cầu tất yếu. Từ lâu nay, “Y tá” được hiểu là người phụ tá cho bác sĩ, trong khi “Điều dưỡng” thể hiện vai trò chủ động, chuyên nghiệp và phù hợp với xu hướng hội nhập quốc tế. Nhận thấy ý nghĩa sâu sắc đó, năm 1993, Hội đã chính thức có văn bản gửi Bộ Y tế và Bộ Nội vụ đề nghị đổi tên “Nghề Y tá” thành “Nghề Điều dưỡng” nhằm khẳng định vị thế, chức năng và sứ mệnh mới của đội ngũ điều dưỡng. Tuy nhiên, do nhiều yếu tố khách quan của thời kỳ đó, đề xuất của Hội chưa được phê duyệt, Mặc dù vậy nhưng Hội vẫn kiên trì với mục tiêu khẳng định bản chất chuyên nghiệp của nghề. Năm 1997, Hội tiếp tục có văn bản đề nghị đổi tên Hội Y tá - Điều dưỡng Việt Nam thành Hội Điều dưỡng Việt Nam và đã được Chính phủ phê duyệt, đánh dấu bước ngoặt quan trọng trong tiến trình phát triển nghề nghiệp.

Đến năm 2005, Hội tiếp tục kiến nghị đổi tên Ngạch Y tá thành Ngạch Điều dưỡng. Đề xuất này được Bộ trưởng Bộ Y tế khi đó là PGS.TS Trần Thị Trung Chiến đồng thuận. Trên cơ sở đó, Bộ Y tế và Bộ Nội vụ đã thống nhất ban hành Quyết định số 41/2005/QĐ-BNV, chính thức công nhận Ngạch Điều dưỡng thay thế Ngạch Y tá - khẳng định bước trưởng thành và tiến trình chuyên nghiệp hóa của đội ngũ điều dưỡng Việt Nam.

Hành trình vận động đổi tên Hội và tên Nghề Điều dưỡng kéo dài suốt 12 năm đã phản ánh rõ sự kiên định và tầm nhìn của Hiệp hội trong việc xác lập vị thế và bản chất khoa học nghề điều dưỡng. Việc đổi tên không chỉ là sự thay đổi từ ngữ, mà còn là bước ngoặt mang tính lịch sử, đánh dấu sự phát triển toàn diện của ngành Điều dưỡng Việt Nam - một ngành học đa khoa, có nhiều chuyên khoa, được đào tạo ở nhiều bậc trình độ từ cao đẳng đến tiến sĩ, thể hiện rõ xu hướng chuyên nghiệp hóa và hội nhập quốc tế lĩnh vực chăm sóc điều dưỡng người bệnh.

2. Phát triển mạng lưới Hiệp hội trên phạm vi toàn quốc

Đến trước ngày 01/7/2025, Hiệp hội đã có mạng lưới tại 59/63 hội thành viên được thành lập theo QĐ của UBND các tỉnh thành phố trực thuộc TƯ và 6 Chi Hội Điều dưỡng chuyên khoa: Chi hội giáo viên điều dưỡng, Chi hội điều dưỡng Nhi khoa, Chi hội điều dưỡng Ngoại khoa, Chi hội điều dưỡng Trường Đại học Điều dưỡng Nam Định, Chi hội điều dưỡng Tai Mũi Họng, Chi hội điều dưỡng Ung Bướu, Chi hội điều dưỡng Pháp Y tâm thần và 7 Chi hội của các bệnh viện trực thuộc Văn phòng Hiệp hội. Với tổng số gần 800 chi hội và hơn 120 ngàn hội viên.

Trải qua 35 năm, Văn phòng Hiệp hội từ không có cán bộ chuyên trách, không có kinh phí, không trụ sở, không phương tiện, đến nay Hiệp hội đã có Văn phòng đặt tại Cung Trí thức thành phố Hà Nội. Có cán bộ chuyên trách do hội trực tiếp chi trả lương, có Website, có Tạp chí Điều dưỡng VN và Trung tâm tư vấn - Dịch vụ điều dưỡng được Bộ Thông tin Truyền thông và Bộ Nội vụ cho phép thành lập. Trung tâm của Hiệp hội được Bộ Y tế thẩm định và công nhận đủ điều kiện đào tạo liên tục ngành y tế.

Hiện nay, thực hiện chủ trương sắp xếp lại đơn vị hành chính cấp tỉnh, Hiệp hội đã có Văn bản hướng dẫn các hội thành viên xây dựng đề án sáp nhập, hợp nhất theo quy định của Bộ Nội vụ và theo Điều lệ Hiệp hội. Một số tỉnh mới sau sáp nhập đã được UBND các tỉnh ra quyết định hợp nhất và đi vào hoạt động như: Hội Điều dưỡng tỉnh Tuyên Quang (mới), Hội Điều dưỡng tỉnh Gia Lai (mới) và Hội Điều dưỡng tỉnh Vĩnh Long (mới).

Một số tỉnh hội đã có đề án sáp nhập và chờ UBND tỉnh ra quyết định. Tuy nhiên, cũng có số ít các tỉnh mới chủ trương hợp nhất hội Điều dưỡng tỉnh vào hội Y học tỉnh. Việc này, Hiệp hội rất mong các địa phương xem xét cụ thể để đảm bảo nguyên tắc gia nhập hội trên cơ sở tự nguyện và tập hợp người cùng nghề. Nếu như Thế giới có Hội đồng điều dưỡng, quốc gia có Hiệp hội điều dưỡng thì mỗi tỉnh mới cũng cần có Tỉnh hội điều dưỡng. Vì nguồn nhân lực điều dưỡng chiếm gần 40% nhân lực y tế ở tất cả các tỉnh thành phố.

Các hoạt động của Hiệp hội được BHYT, Tổng hội Y học Việt Nam và các địa phương đánh giá là một trong những hội hoạt động hiệu quả và đúng pháp luật. Sự phát triển của Hiệp hội Điều dưỡng

VN trong suốt hành trình 35 năm đã khẳng định tổ chức Hội nghề nghiệp có thể tồn tại và phát triển theo nguyên tắc: Tự nguyện, Tự quản, Tự chịu trách nhiệm và Tự trang trải kinh phí hoạt động.

3. Khởi xướng nghiên cứu điều dưỡng và xuất bản Tạp chí

Hiệp hội đã đặt nền tảng cho môn học Nghiên cứu điều dưỡng, mở đường cho điều dưỡng không chỉ làm theo kinh nghiệm mà là làm đúng, làm chuẩn dựa trên bằng chứng. Năm 2000, Hiệp hội đã xuất bản cuốn sách NCĐĐ đầu tiên tại Việt Nam. Sau đó Hiệp hội tổ chức các khóa Đào tạo NCĐĐ ở ba miền Bắc-Trung-Nam. Sau đó, Hiệp hội phối hợp với Cục Quản lý KCB tổ chức Hội nghị khoa học điều dưỡng toàn quốc lần thứ nhất vào năm 2002 và duy trì đều đặn 2 năm 1 lần. Năm 2014, Hiệp hội phối hợp với Đại học ĐD Nam Định, Năm 2023 phối hợp với BV Trung ương Huế và năm 2025, phối hợp của BV Bạch Mai tổ chức Hội nghị khoa học điều dưỡng toàn quốc lần thứ XII với Chủ đề: TRI THỨC HỘI NHẬP-VĂN HÓA LAN TỎA- CHĂM SÓC CHUYÊN NGHIỆP. Các Hội nghị khoa học điều dưỡng đã thu hút hàng ngàn điều dưỡng trong nước và quốc tế tham dự.

Hiện nay, nghiên cứu khoa học điều dưỡng đã được phát triển tới các tỉnh thành hội, chi hội và trở thành hoạt động thường quy tại hầu hết các bệnh viện quân dân y. Hàng ngàn đề tài và kỹ thuật mới đã được nghiên cứu và ứng dụng vào thực tiễn, nhiều đề tài nghiên cứu đã được xuất bản trên các Tạp chí Y học và điều dưỡng trong nước và quốc tế. Các hội nghị khoa học Điều dưỡng không chỉ là sự kiện hội tụ tri thức mà còn chấp cánh cho sự đổi mới, sáng tạo thúc đẩy sự phát triển của ngành điều dưỡng trong thời kỳ phát triển công nghệ số hóa.

Được sự cho phép của Bộ Thông tin và Truyền thông, năm 1993, Hiệp hội bắt đầu xuất bản ấn phẩm Thông tin Điều dưỡng Việt Nam, và đến năm 2012, Tạp chí Điều dưỡng Việt Nam chính thức ra đời. Đây là Tạp chí chuyên ngành đầu tiên của giới điều dưỡng trong nước, đánh dấu bước ngoặt quan trọng, đặt nền móng cho sự phát triển khoa học điều dưỡng Việt Nam. Thông qua việc phát hành định kỳ hằng quý với hơn 1.000 bản mỗi số, Tạp chí đã trở thành diễn đàn học thuật uy tín, nơi lan tỏa tri thức, chia sẻ kinh

nghiệm và kết nối cộng đồng điều dưỡng trong nước và quốc tế, góp phần thúc đẩy sự phát triển và hội nhập của nghề điều dưỡng Việt Nam.

4. Cập nhật kiến thức y khoa cho hội viên

Cập nhật kiến thức y khoa cho hội viên là **nhiệm vụ trọng tâm và hoạt động nổi bật**, được Hội tổ chức thường xuyên, liên tục ở tất cả các cấp hội. Các **chương trình và tài liệu đào tạo** do Hiệp hội biên soạn, bám sát quy định của Bộ Y tế và chuẩn năng lực nghề nghiệp điều dưỡng Việt Nam, đã được Hội đồng chuyên môn của Bộ Y tế thẩm định và áp dụng rộng rãi tại nhiều trường cao đẳng, đại học khối ngành sức khỏe và các tổ chức hội thành viên. Tiêu biểu là các Chương trình và tài liệu đào tạo liên tục về: Quản lý điều dưỡng, Kiểm soát nhiễm khuẩn, Phòng ngừa chuẩn, Điều dưỡng cộng đồng, Nâng cao sức khỏe, Nghiên cứu điều dưỡng, Chăm sóc da và giấc ngủ trẻ sơ sinh, Tư vấn và giáo dục sức khỏe, Phòng và chăm sóc người nhiễm HIV/AIDS, Trị liệu tĩnh mạch an toàn, Giáo trình đào tạo nhân viên chăm sóc người cao tuổi.

Bên cạnh đó, Các lớp tập huấn, hội nghị, hội thảo chuyên đề được duy trì thường kỳ ở hầu hết các tỉnh, thành hội. Điển hình là Hội Điều dưỡng Hà Nội, Hải Dương, Hà Tĩnh, Thừa Thiên Huế, Bình Định, Lâm Đồng, Đồng Nai và Liên Chi hội Điều dưỡng TP. Hồ Chí Minh. Các chi hội điều dưỡng chuyên khoa như Chi hội giáo viên điều dưỡng, Chi hội điều dưỡng Nhi khoa, Ngoại khoa đã thu hút nhiều chuyên gia trong nước và quốc tế tham gia giảng dạy, chia sẻ kinh nghiệm, góp phần nâng cao vị thế và chất lượng các khóa đào tạo liên tục do Hiệp hội tổ chức.

Ngay trước thềm Hội nghị Khoa học Điều dưỡng Toàn quốc lần thứ XII (BV Bạch Mai, 2025), đã thu hút hơn 900 điều dưỡng đăng ký tham gia các chuyên đề đào tạo liên tục tiền hội nghị do Hiệp hội phối hợp với BV Bạch Mai tổ chức. Các chuyên đề đào tạo liên tục gắn liền với thực hành, kết hợp lý thuyết và thực hành về: Nghiên cứu điều dưỡng và thực hành dựa trên bằng chứng, Trị liệu tĩnh mạch an toàn, Kinh nghiệm triển khai Hồ sơ bệnh án điện tử, Đánh giá và phục hồi chức năng rối loạn nuốt, Cấp cứu cơ bản ngừng tuần hoàn - hô hấp, Tối ưu hóa liệu pháp lành vết thương và trị liệu tĩnh mạch được học viên đánh giá rất cao, góp phần chuẩn

hoá - chuyên nghiệp hoá - cập nhật hoá kiến thức, kỹ năng nghề nghiệp cho hàng ngàn hội viên trên cả nước.

Không chỉ giới hạn ở các cơ sở dân sự, Hiệp hội còn phối hợp với các đơn vị Quân y như BV 175, BV 103, BV 354, BV 105, và: BV 198, BV 199 Bộ Công An tổ chức tập huấn, hội thảo, báo cáo chuyên đề cho điều dưỡng trong lực lượng vũ trang, mở rộng ảnh hưởng và uy tín của Hiệp hội trong toàn hệ thống y tế.

5. Vận động chính sách phát triển nghề điều dưỡng

Hành trình 35 năm với sứ mệnh VÌ HỘI VIÊN – VÌ SỰ PHÁT TRIỂN NGÀNH ĐIỀU DƯỠNG – VÌ SỨC KHỎE NHÂN DÂN, Hiệp hội đã khẳng định vai trò nòng cốt trong tư vấn, phản biện và vận động chính sách. Hiệp hội đã phối hợp chặt chẽ với Bộ Y tế, Cục Quản lý Khám chữa bệnh, Cục Khoa học Công nghệ & Đào tạo, Vụ Tổ chức Cán bộ, Cục Quân y, Công đoàn Y tế Việt Nam, Trường Đại học Điều dưỡng Nam Định, Đại học Kỹ thuật Hải Dương, Đại học Y Hà Nội và các đơn vị TƯ. Thông qua các Hội thảo, Hội nghị và nhiều văn bản đề xuất, Hiệp hội đã góp phần xúc tác, vận động thành công những chính sách mang tính thiết yếu, đặt nền móng cho ngành điều dưỡng phát triển như: Tư vấn và vận động đổi tên chức danh nghề Y tá thành Điều dưỡng; danh hiệu Thầy thuốc ưu tú cho điều dưỡng – hộ sinh – kỹ thuật y; Chức danh điều dưỡng trưởng tại Sở Y tế; Phụ cấp chức vụ cho điều dưỡng trưởng; phối hợp với Đại học Điều dưỡng Nam Định đề xuất Chương trình đào tạo Văn bằng II sau đại học cho điều dưỡng Thạc sĩ Y tế công cộng, Thạc sĩ Quản lý bệnh viện; Tư vấn phản biện bổ sung đủ các hạng viên chức hạng II và hạng I cho điều dưỡng, hộ sinh và kỹ thuật y...

Hiệp hội đã phối hợp và đồng hành cùng Bộ Y tế đưa điều dưỡng trở thành một lĩnh vực khoa học trong hệ thống khoa học sức khỏe, với đầy đủ các bậc đào tạo từ Trung cấp, Cao đẳng, Đại học đến Thạc sĩ, Tiến sĩ, và đã có điều dưỡng đạt học hàm Phó Giáo sư điều dưỡng. Điều dưỡng cũng khẳng

định được vị thế xã hội với các danh hiệu thi đua cao quý như Thầy thuốc ưu tú, Trí thức tiêu biểu của Tổng hội Y học Việt Nam, Điều dưỡng viên tiêu biểu của Hiệp hội điều dưỡng Việt Nam. Ngày càng có nhiều điều dưỡng được bổ nhiệm vào các vị trí quản lý quan trọng như: Phó Giám đốc Sở Y tế, Phó Giám đốc bệnh viện, Phó Hiệu trưởng các trường Đại học - Cao đẳng, Trưởng/Phó phòng tại các bệnh viện và các Sở Y tế.

6. Nâng cao y đức-y nghiệp và tôn vinh điều dưỡng tiêu biểu

Hoạt động của Hiệp hội và các hội thành viên luôn gắn liền với các phong trào của ngành y tế các cấp như: thiết kế và trình diễn trang phục y tế cho điều dưỡng, bác sĩ, hộ sinh và fkyx thuật y, đổi mới phong cách thái độ, xây dựng văn hoá nghề điều dưỡng, tổ chức các hội thi điều dưỡng viên giỏi và thanh lịch. Hiệp hội đã ban hành Chuẩn đạo đức điều dưỡng Việt Nam và đang được sử dụng rộng rãi tại các trường đào tạo và các bệnh viện.

Hiệp hội và các hội thành viên đã phối hợp với BHYT, Tổ chức Y tế Thế giới, các hội thành viên và các BV tổ chức kỷ niệm Ngày Quốc tế Điều dưỡng 12/5 dưới nhiều hình thức phong phú như: tri ân cho người bệnh, thi điều dưỡng giỏi thanh lịch, tổ chức các hội thi ảnh điều dưỡng trong đại dịch Covid 19, tổ chức tham quan học hỏi giữa các Hội thành viên, meeting kỷ niệm tôn vinh nghề nghiệp.

Hiệp hội đã phối hợp với Công Đoàn Y tế VN tổ chức tôn vinh điều dưỡng tiêu biểu có thành tích xuất sắc trong phòng chống đại dịch Covid-19. Đại diện cho hàng ngàn điều dưỡng đã can đảm và chuyên nghiệp đương đầu với dịch bệnh nguy hiểm.

7. Hợp tác trong và ngoài nước

Hiệp hội đã mở rộng hợp tác quốc tế và trở thành đối tác hợp tác tin cậy của các tổ chức quốc tế về y tế và điều dưỡng như: Tổ chức Y tế thế giới tại Việt Nam; Hội đồng Điều dưỡng quốc tế; Hội Điều dưỡng Canada; Hội Điều dưỡng Thái Lan, Chương trình PEPFAR VN; Tổ chức JICA, AHP, Hệ thống BV và Nhà Dưỡng lão tỉnh Narahigashi, IMS Nhật bản;

Hiệp hội tham gia với Tổng Hội Y học Việt Nam biên soạn danh mục từ về điều dưỡng trong cuốn Từ điển Bách khoa Y học VN. Phối hợp với Công đoàn Y tế và Báo lao động truyền thông phòng chống bạo hành CBYT ở nơi làm việc

Hiệp hội cũng đã phối hợp với các nhà cung cấp trang thiết bị y tế như Công ty BBraun, Công ty BD để tổ chức các hội nghị, hội thảo, tập huấn chuyên đề, cập nhật kiến thức và giải pháp công nghệ lĩnh vực chăm sóc điều dưỡng người bệnh.

Hiệp hội cũng đã có các chuyên gia điều dưỡng tham gia báo cáo, chủ tọa trong các diễn đàn, hội nghị, hội thảo khu vực ASEAN và Châu Á. Việc tham gia các diễn đàn quốc tế không chỉ giúp cập nhật xu thế phát triển điều dưỡng toàn cầu, tiếp thu những kinh nghiệm quý báu, mà còn mở ra cơ hội hợp tác, kết nối và lan tỏa hình ảnh điều dưỡng Việt Nam, góp phần nâng cao năng lực hội nhập của điều dưỡng Việt Nam.

8. Ghi nhận đóng góp của Hiệp hội

Các hoạt động của Hiệp hội đã được các Bộ, ngành và cơ quan Trung ương ghi nhận và đánh giá cao. Hiệp hội vinh dự được Chủ tịch nước trao tặng Huân chương Lao động hạng Ba, Bằng khen của Thủ tướng Chính phủ, Cờ thi đua đơn vị xuất sắc và nhiều Bằng khen của Bộ trưởng Bộ Y tế qua các thời kỳ.

Tổng hội Y học Việt Nam luôn đánh giá cao và ghi nhận những thành tích xuất sắc của hiệp hội và hội viên. Tổng hội Y học Việt Nam đã trao tặng nhiều bằng khen vì những thành tích nổi bật trong công tác Hội. Đặc biệt đã có 7 Hội viên được Tổng hội vinh danh Trí thức tiêu biểu.

Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam cũng đã ban hành Quy chế xét tặng danh hiệu “Điều dưỡng viên tiêu biểu”, nhằm tôn vinh những tấm gương sáng trong nghề. Qua ba lần xét chọn kể từ năm 2020 đến nay, đã có 211 điều dưỡng viên được Hiệp hội vinh danh điều dưỡng viên tiêu biểu. Đây là sự khẳng định và tri ân sâu sắc của Hiệp hội đối với sự đóng góp to lớn, bền bỉ của điều dưỡng hội viên trên hành trình xây dựng Hiệp hội ngày càng phát triển vững mạnh. Các hội thành viên cấp tỉnh/thành cũng được Ủy ban

nhân dân các địa phương tặng Bằng khen vì những đóng góp tích cực. Nhiều cá nhân là lãnh đạo Hội ở các cấp đã được Chính phủ, Bộ Y tế, UBND các tỉnh, Tổng hội Y học Việt Nam, Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam, Liên đoàn Lao động Việt Nam và Công đoàn Y tế Việt Nam trao tặng các danh hiệu cao quý như: Trí thức tiêu biểu, Hội viên điều dưỡng tiêu biểu, Bằng khen của các ban ngành Trung ương và địa phương ghi nhận những cống hiến to lớn của điều dưỡng cho sự nghiệp bảo vệ và chăm sóc sức khỏe nhân dân.

Trong hành trình 35 năm, Hiệp hội ĐDVN vừa kiến tạo nên mạng lưới hội hoạt động hiệu quả trên phạm vi toàn quốc, vừa tích cực góp phần cùng BHYT tạo nên chuỗi những cột mốc phát triển quan trọng cho ngành điều dưỡng. Tạo động lực cho thế hệ điều dưỡng trẻ yên tâm học tập, rèn luyện và phát triển nghề nghiệp trong một môi trường y tế ngày càng tiến bộ, nhân văn và chuyên nghiệp.

Bên cạnh những kết quả đã đạt được, ngành điều dưỡng và Hiệp hội điều dưỡng đang đứng trước nhiều khó khăn thách thức để đạt được mục tiêu “người dân được tiếp cận dịch vụ y tế có chất lượng, hướng tới chăm sóc sức khỏe toàn diện” theo NGHỊ QUYẾT CỦA BỘ CHÍNH TRỊ NGÀY 9 THÁNG 9 NĂM 2025 VỀ MỘT SỐ GIẢI PHÁP ĐỘT PHÁ, TĂNG CƯỜNG BẢO VỆ, CHĂM SÓC VÀ NÂNG CAO SỨC KHỎE NHÂN DÂN.

Nhân dịp kỷ niệm 35 năm thành lập, Hiệp hội xin bày tỏ lòng tri ân sâu sắc tới lãnh đạo Đảng và Chính phủ; lãnh đạo Bộ Y tế các thời kỳ, các Vụ, Cục của Bộ Y tế; Bộ Nội vụ; Tổng hội Y học Việt Nam; Công đoàn Y tế Việt Nam; các đối tác trong nước và quốc tế đã giúp đỡ và đồng hành cùng sự phát triển Hiệp hội./.

Xin cảm ơn các giáo sư, bác sĩ – Ban cố vấn Hiệp hội những người thầy lớn của ngành y đã đồng hành, hỗ trợ và tạo điều kiện để Hiệp hội điều dưỡng phát triển như hiện nay.

Xin cảm ơn các thế hệ lãnh đạo hội tiền nhiệm, hội viên điều dưỡng cả nước đã hoạt động trong ngôi nhà chung của Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam với sứ mệnh “ Vì nghề nghiệp- vì hội viên- vì sức khỏe cộng đồng”. □

HIỆP HỘI ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM: 35 NĂM CỐNG HIẾN VÀ PHÁT TRIỂN

- Lê Anh Tuấn -

Ngày 25/10, Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam tổ chức lễ kỷ niệm 35 năm ngày thành lập, tôn vinh điều dưỡng tiêu biểu và Hội nghị Khoa học Điều dưỡng toàn quốc lần thứ XII. Thứ trưởng Bộ Y tế Đỗ Xuân Tuyên dự và phát biểu tại Hội nghị.

Quang cảnh buổi lễ. Ảnh: LT.

Cùng dự, có Chủ tịch Tổng hội Y học Việt Nam PGS. TS Nguyễn Thị Xuyên; Phó chủ tịch Công đoàn Bộ Y tế Phạm Thị Thanh Thủy; Chủ tịch Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam Phạm Đức Mục; đại diện các phòng, ban, nguyên lãnh đạo Bộ Y tế, lãnh đạo các bệnh viện, các nhà khoa học và hơn 1000 hội viên là những điều dưỡng tiêu biểu đến từ các cơ sở y tế, các đơn vị đào tạo ngành Y khắp cả nước.

Phát biểu tại buổi lễ, Thứ trưởng Bộ Y tế, Đỗ Xuân Tuyên biểu dương những đóng góp thầm lặng

nhưng vô cùng to lớn của đội ngũ điều dưỡng, đồng thời đề nghị Hiệp hội tiếp tục phát huy vai trò tiên phong trong giai đoạn mới:

“Hiệp hội cần tiếp tục nâng cao chất lượng nguồn nhân lực điều dưỡng, đẩy mạnh ứng dụng trí tuệ nhân tạo và y tế số, xây dựng hình ảnh người điều dưỡng Việt Nam không chỉ giỏi chuyên môn mà còn tận tâm, nhân ái, biết sẻ chia và lan tỏa giá trị nhân văn của ngành y, tiếp tục mở rộng hợp tác quốc tế và phát huy vai trò phản biện chính sách”.

Thủ trưởng Bộ Y tế, Đỗ Xuân Tuyên phát biểu tại buổi lễ. Ảnh: LT.

Thủ trưởng khẳng định, Bộ Y tế sẽ tạo điều kiện thuận lợi để Hiệp hội phát huy hơn nữa vai trò, góp phần thực hiện mục tiêu: “Lấy người bệnh làm trung tâm – Lấy chất lượng làm thước đo – Lấy nhân ái làm nền tảng.”

Thủ trưởng Đỗ Xuân Tuyên nói thêm, trong những thời khắc thử thách của đại dịch COVID-19 vừa qua, đội ngũ điều dưỡng đã không quản gian khó, hy sinh thầm lặng, ngày đêm đồng hành cùng người bệnh, góp phần quan trọng vào thành công trong công tác phòng, chống dịch.

“Những thành tựu đó chính là minh chứng cho bản lĩnh, trí tuệ và tinh thần tận tụy của đội ngũ điều dưỡng Việt Nam, đồng thời khẳng định vị thế ngày càng lớn mạnh của Hiệp hội trong hệ thống y tế quốc gia”- Thủ trưởng Đỗ Xuân Tuyên khẳng định.

Đại diện Tổng hội Y học Việt Nam, PGS.TS. Nguyễn Thị Xuyên – Chủ tịch Tổng hội, nguyên Thứ trưởng Bộ Y tế, đánh giá cao những đóng góp bền bỉ của Hiệp hội Điều dưỡng trong suốt 35 năm qua. Bà chia sẻ: “Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam là một trong những tổ chức nghề nghiệp tiêu biểu, không

chỉ phát triển về quy mô mà còn khẳng định vai trò, vị thế trong hệ thống y tế quốc gia, trở thành cầu nối đưa tiếng nói của điều dưỡng Việt Nam ra khu vực và thế giới. Hoạt động của Hiệp hội là hình mẫu để các hội thành viên khác học hỏi”.

Bà cũng nhấn mạnh, năm 2025, Hiệp hội đã phối hợp với Bệnh viện Bạch Mai tổ chức Hội nghị Khoa học Điều dưỡng toàn quốc lần thứ XII, thu hút hơn một nghìn điều dưỡng viên tham dự – thể hiện tinh thần học hỏi, chia sẻ và lan tỏa tri thức của đội ngũ điều dưỡng Việt Nam.

Phát biểu khai mạc, ThS. Phạm Đức Mục, Chủ tịch Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam bày tỏ xúc động: “Từ những ngày đầu thành lập năm 1990 với muôn vàn khó khăn, Hiệp hội đã không ngừng lớn mạnh, trở thành mái nhà chung của gần 120 nghìn điều dưỡng viên, kỹ thuật y, hộ sinh trên khắp cả nước. Mỗi hội viên là một mảnh ghép làm nên sức mạnh và bản sắc của nghề điều dưỡng Việt Nam hôm nay. Hơn hết, điều dưỡng đã ngày càng khẳng định vai trò nòng cốt trong việc nâng cao chất lượng dịch vụ y tế và gìn giữ niềm tin của người dân với ngành y.”

PGS.TS. Nguyễn Thị Xuyên – Chủ tịch Tổng hội Y học Việt Nam, nguyên Thứ trưởng Bộ Y tế phát biểu tại buổi lễ. Ảnh: LT.

Trong suốt 35 năm, Hiệp hội đã tham mưu với Bộ y tế nhiều chính sách quan trọng, xây dựng Chuẩn đạo đức nghề nghiệp điều dưỡng, Chuẩn năng lực điều dưỡng Việt Nam, đồng thời tổ chức hàng nghìn khóa đào tạo, tập huấn nhằm nâng cao năng lực chuyên môn, thúc đẩy nghiên cứu khoa học, và mở rộng hợp tác quốc tế.

“Với tinh thần đoàn kết, sáng tạo và trách nhiệm, Hiệp hội sẽ tiếp tục đóng góp vào sự phát triển của nghề, một nghề của trí tuệ, nhân ái và trái tim yêu thương. Đầu tư cho điều dưỡng là đầu tư cho sức khỏe người dân”, Chủ tịch Hiệp hội nhấn mạnh.

Nhân dịp này, Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam vinh dự được Tổng hội Y học Việt Nam và Công đoàn Bộ Y tế tặng bằng khen. Đây là phần thưởng xứng đáng, khẳng định tầm quan trọng và sự cống hiến tận tâm vì sức khỏe nhân dân của Hiệp hội trong suốt 35 năm qua.

Cũng tại buổi lễ, Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam đã tặng bằng khen tôn vinh 67 điều dưỡng tiêu biểu trên toàn quốc, đây là những tấm gương sáng về

sự tận tụy, sáng tạo và y đức. Qua đây, thể hiện sự quan tâm, ghi nhận sự cống hiến to lớn trong suốt thời gian dài của Hiệp hội dành cho các hội viên.

Trong khuôn khổ của buổi lễ Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam tổ Hội nghị Khoa học Điều dưỡng toàn quốc lần thứ XII với 1 phiên toàn thể và 6 phiên vệ tinh. 82 bài báo cáo và 40 Eposter đã được các diễn giả, chuyên gia hàng đầu chia sẻ. Đây đều là các nghiên cứu, sáng kiến và giải pháp đổi mới, nhằm nâng cao chất lượng chăm sóc, tăng cường sự hài lòng của người bệnh và hướng tới hệ thống điều dưỡng hiện đại, hội nhập quốc tế.

“35 năm qua, mỗi điều dưỡng viên là một câu chuyện đẹp về lòng nhân ái và sự cống hiến. Chúng tôi tin rằng với khát vọng đổi mới, điều dưỡng Việt Nam sẽ tiếp tục khẳng định vị thế, lan tỏa giá trị nhân văn trong từng nhịp sống. Người điều dưỡng Việt Nam hôm nay và mai sau sẽ tiếp tục viết tiếp hành trình ấm áp, nhân văn và tỏa sáng vì sức khỏe nhân dân”, Chủ tịch Hiệp hội ThS. Phạm Đức Mục xúc động gửi lời tri ân. □

Thứ trưởng Bộ Y tế, Đỗ Xuân Tuyên (Áo trắng) tặng hoa chúc mừng Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam. Ảnh: LT.

Vinh danh các điều dưỡng tiêu biểu. Ảnh: LT.

ThS. Phạm Đức Mục, Chủ tịch Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam phát biểu khai mạc. Ảnh: LT.

Đại biểu tham dự buổi lễ thực hiện nghi thức chào cờ. Ảnh: LT.

Chủ tịch Tổng hội Y học Việt Nam Nguyễn Thị Xuyên trao bằng khen cho Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam. Ảnh LT.

Văn nghệ chào mừng. Ảnh: LT.

TĂNG LƯƠNG, PHỤ CẤP LÀ CÚ HÍCH TẠO ĐỘNG LỰC CHO NHÂN VIÊN Y TẾ TUYỂN ĐẦU

- Lê Anh Tuấn -

Trong bối cảnh toàn ngành Y tế đang nỗ lực đổi mới để đáp ứng yêu cầu chăm sóc, bảo vệ và nâng cao sức khỏe nhân dân, Nghị định số 72 của Bộ Chính trị được xem là một dấu mốc quan trọng, mở ra nhiều cơ hội và định hướng phát triển bền vững cho ngành, thể hiện rõ tầm nhìn chiến lược cho ngành Y tế trong giai đoạn mới.

Bộ trưởng Bộ Y tế Đào Hồng Lan hỏi thăm người bệnh. Ảnh: Bộ Y tế.

Bộ trưởng Bộ Y tế Đào Hồng Lan đã trả lời về một số giải pháp đột phá, tăng cường bảo vệ, chăm sóc và nâng cao sức khỏe Nhân dân theo Nghị quyết số 72-NQ/TW của Bộ Chính trị vừa ban hành. Trong đó, Bộ trưởng đề cập đến vấn đề nhân lực y tế, y đức và chính sách đãi ngộ đặc biệt cho đội ngũ thầy thuốc được Nghị quyết nhấn mạnh.

Trả lời về những giải pháp cụ thể để vừa thu hút, vừa

giữ chân và phát huy năng lực của đội ngũ cán bộ y tế trong giai đoạn tới, Bộ trưởng Đào Hồng Lan cho hay: Đội ngũ cán bộ y tế luôn là trung tâm của hệ thống chăm sóc sức khỏe. Nói đến ngành y là nói đến những con người tận tâm, giỏi nghề và giàu y đức.

Đảng, Nhà nước và Chính phủ đều đã nhiều lần khẳng định đầu tư cho y tế là đầu tư cho phát triển.

Vì vậy Nghị quyết số 72-NQ/TW đã có nhiều giải pháp mang tính chất “đột phá” trong phát triển nhân lực, y đức và đặc biệt là chính sách đãi ngộ cho nhân viên y tế.

Bộ trưởng cho biết trong thời gian tới, Bộ Y tế sẽ tập trung vào ba nhóm giải pháp lớn.

Thứ nhất, về đào tạo và phát triển nhân lực, sẽ tập trung đầu tư phát triển một số cơ sở đào tạo sức khỏe chất lượng cao ngang tầm khu vực, đồng thời mở rộng chính sách hỗ trợ học phí, học bổng cho sinh viên y khoa, nhất là những người cam kết phục vụ ở tuyến cơ sở, vùng khó khăn, biên giới, hải đảo.

Quan điểm là phát triển nhân lực y tế bảo đảm đồng bộ về số lượng, chất lượng, cơ cấu, nhất là nhân lực phục vụ y tế cơ sở, y tế dự phòng, vùng sâu, vùng xa, vùng khó khăn, biên giới, biển đảo.

Thứ hai, về chính sách đãi ngộ, để có được đội ngũ nhân lực như trên, việc tạo chính sách thu hút để cán bộ y tế yên tâm gắn bó lâu dài, toàn tâm toàn ý với công việc là hết sức quan trọng, vì vậy cần có chính sách đãi ngộ, hỗ trợ đủ mạnh, thiết thực cho đội ngũ làm công tác dự phòng và y tế cơ sở.

Do đó, Nghị quyết đã xác định các chính sách ưu đãi tương xứng với quan điểm nghề y là nghề đặc biệt, phải được đào tạo, sử dụng và đãi ngộ đặc biệt.

Bác sĩ, bác sĩ y học dự phòng, được sĩ được xếp lương từ bậc 2 của chức danh nghề nghiệp được tuyển dụng.

Thực hiện chính sách ưu đãi đặc thù, vượt trội cho đội ngũ nhân viên y tế trực tiếp làm chuyên môn tại trạm y tế cấp xã, cơ sở y tế dự phòng; nâng mức phụ cấp ưu đãi nghề lên mức tối thiểu 70% cho người thường xuyên và trực tiếp làm chuyên môn y tế tại trạm y tế cấp xã, cơ sở y tế dự phòng; 100% cho người thường xuyên và trực tiếp làm chuyên môn y tế tại trạm y tế cấp xã, cơ sở y tế dự phòng ở khu vực vùng đồng bào dân tộc thiểu số và miền núi, vùng có điều kiện kinh tế-xã hội khó khăn, đặc biệt khó khăn, biên giới, biển đảo, lĩnh vực tâm thần, pháp y, pháp y tâm thần, hồi sức cấp cứu, giải phẫu bệnh và một số đối tượng đặc thù khác phù hợp với điều kiện phát triển kinh tế, xã hội.

“Đây thực sự là cú hích, tạo động lực cho nhân viên y tế tuyển đầu” - Bộ trưởng Bộ Y tế nói.

Bộ Y tế sẽ phối hợp chặt chẽ với các Bộ, ngành để thể chế hoá các giải pháp này nhằm sớm được triển khai thực hiện. Các chính sách ưu đãi vượt trội trong đào tạo và sử dụng cũng sẽ giúp thu hút mạnh mẽ và nâng cao chất lượng nhân lực y tế ở cơ sở, tạo điều kiện để đội ngũ cán bộ y tế yên tâm công tác, phục vụ Nhân dân.

Thứ ba, về môi trường hành nghề và y đức, cần tiếp tục rà soát, hoàn thiện các quy định về tiêu chuẩn đạo đức nghề nghiệp của cán bộ y tế; đổi mới và tăng cường giáo dục y đức, kiến thức pháp luật trong đào tạo khối ngành sức khỏe; thường xuyên bồi dưỡng, nâng cao ý thức tự học tập, rèn luyện, trau dồi y đức, quy tắc ứng xử, kỹ năng giao tiếp, tư vấn người bệnh.

THEO BỘ TRƯỞNG ĐÀO HỒNG LAN, NGHỊ QUYẾT 72 CÓ Ý NGHĨA CHIẾN LƯỢC, TOÀN DIỆN VÀ LÂU DÀI, MANG TÍNH CHẤT HÀNH ĐỘNG, LÀ “NGHỊ QUYẾT ĐỂ THỰC HIỆN NGHỊ QUYẾT” VỚI NHIỀU CHÍNH SÁCH BỔ SUNG, TĂNG CƯỜNG, CỤ THỂ HÓA CÁC CHỦ TRƯỞNG, ĐƯƠng LỐI TRƯỚC ĐÂY, ĐƯA RA NHỮNG NHIỆM VỤ VÀ GIẢI PHÁP “ĐỘT PHÁ” NHẪM THÁO GỠ, KHƠI THÔNG CÁC “ĐIỂM NGHẼN”, “NÚT THẮT”, KHÓ KHĂN, VƯỚNG MẮC TỪ THỰC TIỄN ĐỂ ĐÁP ỨNG YÊU CẦU PHÁT TRIỂN BỀN VỮNG ĐẤT NƯỚC VÀ KỶ VỌNG CỦA NHÂN DÂN.

Cải thiện môi trường làm việc, bảo đảm an toàn, giảm áp lực cho nhân viên y tế; đổi mới cách thức quản lý cung ứng dịch vụ y tế theo chất lượng đầu ra, đáp ứng sự hài lòng của cả người bệnh và nhân viên y tế.

Tuyên truyền, phát động phong trào thi đua sâu rộng, xây dựng, biểu dương, khen thưởng và nhân rộng các điển hình tiên tiến về y đức; nâng cao tinh thần trách nhiệm, kỷ luật lao động, kiên quyết chấn chỉnh và khắc phục những biểu hiện tiêu cực tại các cơ sở y tế, xử lý nghiêm khắc, kịp thời các hành vi xâm hại nhân viên y tế.

“Chúng tôi sẽ tiếp tục phối hợp với các cơ quan chức năng để phòng chống bạo hành y tế. Từ đó xây dựng môi trường làm việc an toàn, nhân văn, nơi cán bộ y tế được bảo vệ và tôn trọng. Đây không chỉ là động viên tinh thần, mà còn góp phần lan tỏa niềm tin trong xã hội đối với thầy thuốc” - Bộ trưởng Đào Hồng Lan nhấn mạnh. □

GEL PUROVICS NHẬP KHẨU THỔ NHĨ KỲ CHUYÊN GIA HỖ TRỢ CHO NGƯỜI ĐAU CƠ, XƯƠNG, KHỚP

Tình trạng đau cơ, xương, khớp đang ngày càng phổ biến không chỉ ở người cao tuổi mà cả giới văn phòng, người tập thể thao, người làm việc nặng, ... Những cơn đau nhức âm ỉ kéo dài khiến chất lượng cuộc sống suy giảm nghiêm trọng. Trong bối cảnh đó, Gel Purovics – một sản phẩm ưu việt từ Thổ Nhĩ Kỳ với thành phần dược liệu thiên nhiên, đang được nhiều người tin dùng nhờ công dụng nhanh chóng làm dịu vùng cơ – khớp, hỗ trợ vận động linh hoạt hơn.

Chuyên gia nước ngoài chia sẻ công nghệ mới tại công ty.

Gel Purovics: Sự kết hợp giữa Y học dân gian Anatolian truyền thống và Khoa học hiện đại

Gel Purovics là sản phẩm do SEMICAL – công ty nghiên cứu & phát triển dược mỹ phẩm hàng đầu tại Thổ Nhĩ Kỳ sản xuất, với hơn 25 năm kinh nghiệm trong ngành dermo-cosmetic. Không chỉ là một sản phẩm gel dùng cho massage thông thường, Purovics Gel được phát triển dựa trên nền tảng y học cổ truyền Anatolia kết hợp với công nghệ bào chế hiện đại, mang đến khả năng chống viêm, giảm

cơ, giảm đau cho cơ xương khớp, tăng cường tuần hoàn máu,... cực kỳ hiệu quả.

Công thức của Gel Purovics dựa trên kiến thức có nguồn gốc từ y học dân gian Anatolian truyền thống. Kiến thức này bao gồm các phương pháp điều trị tự nhiên và các bài thuốc thảo dược được truyền lại qua nhiều thời đại. Bằng cách đánh giá kiến thức truyền thống này dưới góc nhìn khoa học hiện đại, Gel Purovics được nghiên cứu và phát triển trở thành một sản phẩm hiệu quả và an toàn.

Sự hài lòng của những người đã sử dụng Gel Purovics

Sức mạnh của các thành phần tự nhiên

Chiết xuất thực vật có trong Gel Purovics là một trong những thành phần quý giá nhất của Y học Dân gian Anatolian. Những loại thảo mộc này sở hữu đặc tính chống viêm, giảm đau và làm dịu nhanh chóng.

Các thành phần tự nhiên có trong Gel Purovics gồm

có: chiết xuất rễ cây Harpagophytum Procumbens, chiết xuất rễ cây Devil's Claw, chiết xuất rễ cây Ruscus Aculeatus, chiết xuất rễ cây vú thỏ, chiết xuất Solidago Virgaurea, chiết xuất hoa tai vàng, chiết xuất vỏ chanh, dầu thảo mộc Mentha Spicata Crispa, dầu bạc hà, dầu hoa Arnica Montana OIVArnica. Trong đó, chiết xuất vỏ chanh là loại dầu

hương liệu có tác dụng làm dịu da, enthol giúp thư giãn cơ và hỗ trợ hình thành hiệu ứng thư giãn. Đặc biệt trong các thành phần của Gel Purovics còn có Axit hyaluronic và Collagen thủy phân giúp dưỡng ẩm cho da.

Gel Purovics được bào chế bằng công nghệ sản xuất hiện đại. Những công nghệ này đảm bảo chiết xuất thực vật tinh khiết và hiệu quả nhất. Hơn nữa, chất lượng và độ an toàn của sản phẩm được giám sát chặt chẽ trong điều kiện phòng thí nghiệm tiêu chuẩn.

Vì sao nhiều người đau nhức xương khớp cần tìm đến giải pháp hỗ trợ?

Theo số liệu thống kê y tế, tại Việt Nam có hơn 10 triệu người mắc các bệnh về cơ – xương – khớp, trong đó nhiều người gặp phải các tình trạng đau mỏi kéo dài, cứng khớp, giảm vận động nhưng chưa được điều trị hiệu quả.

Đặc biệt, những đối tượng như người trung niên, người cao tuổi (do lão hóa), nhân viên văn phòng ngồi lâu, sai tư thế; người chơi thể thao, vận động viên; người làm việc tay chân, mang vác nặng... đều có nguy cơ rất cao bị đau vùng cổ – vai – gáy, lưng, gối, cổ tay, bắp chân...

Việc sử dụng gel hỗ trợ thoa ngoài da như Gel Purovics là một trong những phương pháp an toàn, dễ áp dụng tại nhà. Khi sử dụng để massage ngoài da, Purovics nhanh chóng làm dịu cảm giác đau mỏi cơ bắp, xương khớp; Giảm căng cơ, co cứng sau khi vận động hoặc ngồi lâu; giúp lưu thông tuần hoàn nhẹ, hỗ trợ phục hồi mô mềm; tạo cảm giác thư giãn, dễ chịu nhờ liệu pháp mùi hương.

Công thức gel chứa các thành phần thiên nhiên đã được kiểm nghiệm và sử dụng rộng rãi trong nhiều nền y học cổ truyền. Đặc biệt là Purovics không chứa corticoid, không gây khô da hay kích ứng thông thường. Sản phẩm cũng được thiết kế để thẩm thấu nhanh, không gây bết dính hay mùi khó chịu.

Hiệu quả rõ rệt sau lần đầu tiên sử dụng

Theo phản hồi từ người dùng, cảm giác thư giãn, dịu nhẹ đến ngay chỉ sau một vài phút massage, đặc biệt là với vùng đau mỏi nhẹ do ngồi lâu hoặc làm việc sai tư thế. Với các trường hợp sử dụng đều đặn 2–3 lần/ngày trong 7–10

Sử dụng máy massage xung điện cầm tay giúp tăng hiệu quả của Gel Purovics

Hình ảnh của sản phẩm

Giám đốc Bùi Thị Huyền lắng nghe những chia sẻ về sự hiệu quả sau khi trải nghiệm sản phẩm.

ngày, người bệnh ghi nhận vùng cơ khớp trở nên linh hoạt hơn, giảm cảm giác nặng nề, co cứng.

“Tôi dùng gel này kết hợp tập nhẹ buổi sáng. Sau khoảng 1 tuần, cổ vai gáy và thắt lưng bớt đau hẳn, ngủ ngon hơn. Không còn cảm giác ê ẩm mỗi sáng thức dậy.” – Cô Mai – 60 tuổi, phường Trung Tự, Hà Nội chia sẻ.

Trong bối cảnh ngày càng nhiều người gặp vấn đề về cơ – xương – khớp, việc chủ động chăm sóc sức khỏe ngay từ sớm là điều vô cùng cần thiết. Gel Purovics với công thức thiên nhiên an toàn, thẩm thấu nhanh và hỗ trợ hiệu quả, chính là lựa chọn đáng cân nhắc để bạn và người thân cải thiện tình trạng đau mỏi, tăng cường chất lượng sống mỗi ngày.

Để gel Purovics phát huy tối đa hiệu quả, người bệnh

có thể sử dụng các thiết bị hỗ trợ như máy massage chân Purovics và máy massage xung điện cầm tay Purovics.

Nguyên lý hoạt động của các thiết bị hỗ trợ này là dùng tần sóng Terahertz truyền dẫn đến các mô của cơ thể người và tương tác với các tế bào. Terahertz được coi là có cân bằng chuyển hoá hỗ trợ rối loạn chức năng, cải thiện tình trạng cận bẩm, độc tố trong máu, hỗ trợ lưu thông máu.

Tại Việt Nam, sản phẩm đang được nhập khẩu và phân phối chính thức bởi Công ty TNHH HYUNMI KOREA, chuyên cung cấp thiết bị y tế và chăm sóc sức khỏe. Để đảm bảo mua đúng sản phẩm chính hãng, hãy tìm hiểu tại các kênh phân phối uy tín, hoặc liên hệ nhà nhập khẩu trực tiếp qua website. □

CÔNG TY TNHH HYUNMI KOREA

Lô A01-L58 An Vượng villa, khu đô thị Dương Nội, Phường Dương Nội, Thành phố Hà Nội, Việt Nam.

Số điện thoại: 0938 669 868 - Email: hvtamed@gmail.com - Website: vitamedvietnam.vn

(Lưu ý: Purovics Gel không phải là thuốc, không thay thế thuốc điều trị.)

BỆNH VIỆN NỘI TIẾT TRUNG ƯƠNG: TIỀN PHONG TRONG VIỆC CHUYỂN ĐỔI SỐ

- Lê Anh Tuấn -

Chiều 12/9, Bệnh viện Nội tiết Trung ương tổ chức hội nghị khoa học thường niên 2025, Hội nghị dự kiến diễn ra trong chiều 12 và ngày 13/9 với nhiều nội dung chuyên sâu đáp ứng cho sự phát triển ngành Y tế trong thời công nghệ mới. Tại Hội trường A – Bệnh viện Nội tiết Trung ương đã diễn ra phiên D1 “Theo dõi – Chăm sóc người bệnh thời kỳ chuyển đổi số” đây cũng là phiên dành cho khoa học điều dưỡng, do Phòng Điều dưỡng Bệnh viện chủ trì.

Quang cảnh Hội thảo

Thầy thuốc nhân dân, GS.TS. Trần Quý Tường – Chủ tịch Hội Tin học Y tế Việt Nam – Nguyên Cục trưởng Cục Công nghệ Thông tin Bộ Y tế dự và chỉ đạo Hội nghị.

Cùng dự có TS.BS. Vương Ánh Dương – Phó Cục trưởng Cục Quản lý khám, chữa bệnh Bộ Y tế; TS.

Trần Quang Huy – Phó Chủ tịch Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam; Lãnh đạo Bệnh viện Nội tiết Trung ương, Lãnh đạo các bệnh viện vệ tinh, trưởng Phòng Điều dưỡng các Bệnh viện trung ương cùng đông đảo các báo cáo viên, điều dưỡng viên Bệnh viện Nội tiết Trung ương và nhiều Bệnh viện trong cả nước.

GS.TS. Trần Quý Tường – Chủ tịch Hội Tin học Y tế Việt Nam
Nguyên Cục trưởng Cục Công nghệ Thông tin Bộ Y tế báo cáo khoa học.

Tại Hội nghị, Bệnh viện Nội tiết trung ương đã chính thức công bố chương trình “Triển khai hồ sơ Bệnh án điện tử”. Bệnh án điện tử là một trong nhiều mục tiêu chiến lược chuyển đổi số y tế quốc gia của Chính phủ và Bộ Y tế. Đây là một bước tiến đột phá trong việc hiện đại hóa quy trình chăm sóc sức khỏe, quản lý hồ sơ y tế, nâng cao chất lượng dịch vụ y tế và cải thiện trải nghiệm của người bệnh. Việc chuyển đổi

sang bệnh án điện tử giúp tất cả thông tin về tình trạng sức khỏe, lịch sử bệnh lý và quá trình điều trị của bệnh nhân được lưu trữ và quản lý trực tuyến. Điều này không chỉ nâng cao hiệu quả quản lý mà còn tạo điều kiện thuận lợi cho bác sĩ và nhân viên y tế truy cập thông tin nhanh chóng, giảm thiểu sai sót trong quá trình chẩn đoán và điều trị, giảm áp lực khi khám chữa bệnh và vận hành quản lý.

Các đại biểu bấm nút công bố triển khai Bệnh án điện tử tại Bệnh viện Nội tiết TW

Bệnh viện Nội tiết Trung ương hiện có 21 đơn vị lâm sàng, 6 đơn vị cận lâm sàng và 14 đơn vị chức năng với quy mô 1109 giường bệnh và hơn 1.248 cán bộ và nhân viên y tế đang phục vụ công tác. Hàng ngày, Bệnh viện tiếp nhận 2000 – 2.800 người bệnh đến khám ngoại trú và khoảng 1000-1100 bệnh nhân điều trị nội trú. Thực hiện chỉ đạo của Chính phủ, Bộ Y tế và các Bộ/Ngành, nhận thức được vai trò và nhiệm vụ quan trọng trong y tế, Bệnh viện đặc biệt quan tâm đến vấn đề chuyển đổi số trong lĩnh vực chuyên môn cũng như thủ tục hành chính.

Với sự vào cuộc quyết liệt của Tập thể lãnh đạo và cán bộ viên chức, từ ngày 1/1/2025, Bệnh viện Nội tiết Trung ương bắt đầu triển khai phần mềm HIS, LIS, PACS, áp dụng bệnh án điện tử vào hoạt động khám chữa bệnh, điều trị nội trú, ngoại trú tại Bệnh viện, các hệ thống phần mềm được kết nối tích hợp liên thông.

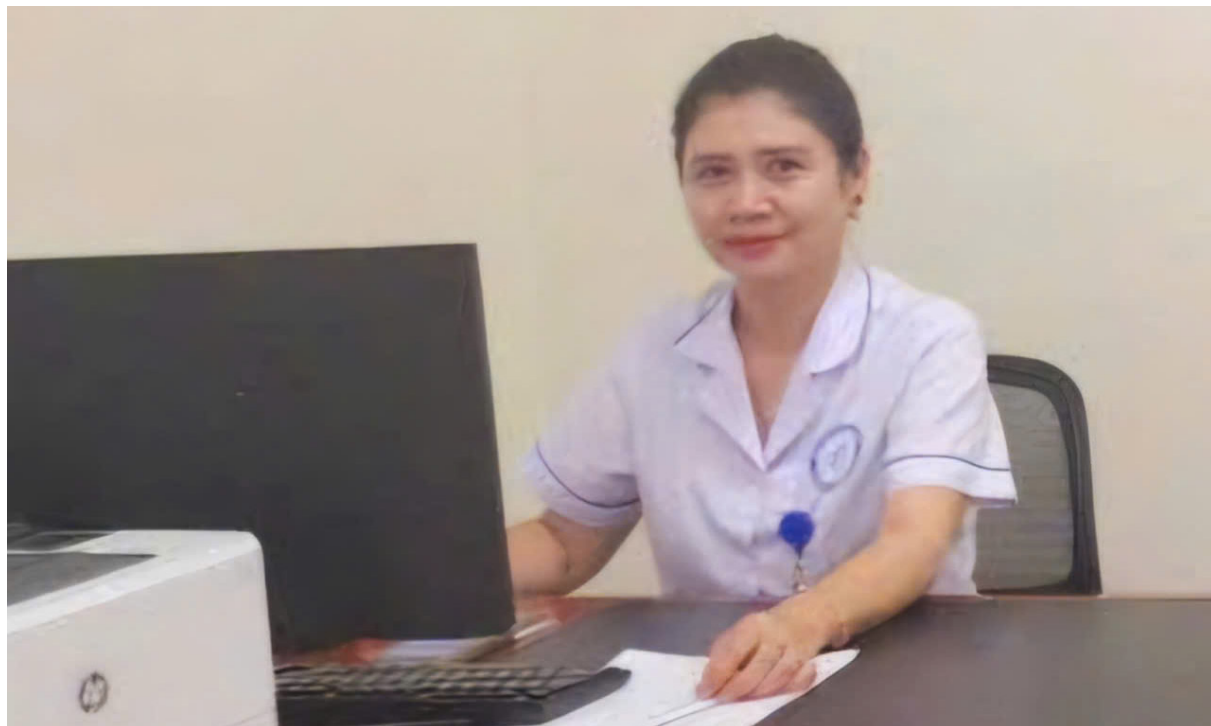
Bệnh viện đã tiến hành chuyển đổi phần mềm khám, chữa bệnh triển khai lắp đặt hạ tầng mạng thiết bị kỹ thuật, hoàn thiện các hệ thống ứng dụng nâng cao EMR, PACS, quản lý điều dưỡng, quản lý đào tạo, quản lý chất lượng Bệnh viện, quản lý văn phòng số, ký xác thực người bệnh qua Vneid, ra mắt ứng dụng đặt lịch khám “BV Nội tiết TW”, triển khai

Kiosk thông tin, Kiosk tiếp đón FaceID, thanh toán không dùng tiền mặt...

Với sự quyết liệt trong chỉ đạo điều hành và quyết tâm của tập thể lãnh đạo Bệnh viện, Đảng ủy, Ban Giám đốc, Ban chỉ đạo chuyển đổi số và cán bộ nhân viên đã làm việc với tinh thần tích cực, khẩn trương cùng sự hỗ trợ từ các chuyên gia Bộ Y tế, Cục Công nghệ thông tin, công tác chuyển đổi số của Bệnh viện Nội tiết Trung ương bước đầu đã thành công.

Trao đổi về vấn đề này, Trưởng phòng Điều dưỡng Bệnh viện Nội tiết Trung ương ThS. Ngô Thị Thuý Dương chia sẻ:

Bệnh viện Nội tiết Trung ương quyết định triển khai Bệnh án điện tử (BAĐT) theo chiến lược chuyển đổi số quốc gia và các văn bản chỉ đạo của BYT, đây cũng là xu thế tất yếu của kỷ nguyên số. Bệnh viện đã có sự chuẩn bị từ năm 2024, các đơn vị thiết kế và đưa ra các đầu bài về các form mẫu BAĐT để các kỹ sư phần mềm thiết kế theo đơn đặt hàng của Bệnh viện. Bước đầu chúng tôi áp dụng thí điểm và vẫn dùng song song cả Bệnh án giấy. Bệnh viện có 2 cơ sở, thực hiện tại cơ sở Tứ Hiệp trước, sau khi tạm ổn định bắt đầu triển khai sang cơ sở còn lại.

ThS. Ngô Thị Thuý Dương - Trưởng phòng Điều dưỡng Bệnh viện Nội tiết Trung ương

Khi mới bắt đầu áp dụng cũng có nhiều khó khăn trong quá trình làm việc ví dụ như đường truyền yếu, nhân viên y tế chưa thành thạo sử dụng phần mềm, ứng dụng viết chưa phù hợp trong quá trình vận hành, nhưng chúng tôi không vì thế mà chùn bước, trong các cuộc họp giao ban tuần Giám đốc Bệnh viện đều nhắc nhở chỉ có tiến chứ ko lùi, đến nay mọi hoạt động đã đi vào quy trình và vận hành trơn tru, ít mắc lỗi.

BAĐT giúp cho điều dưỡng có sự kết nối, cập nhật thông tin nhanh, có thể thực hiện cho bệnh nhân mọi lúc mọi nơi và chính xác cao trong quá trình thực hiện vì điều dưỡng có thể xem trực tiếp y lệnh của bác sĩ tại giường bệnh trước khi thực hiện thuốc cho bệnh nhân.

Đồng thời Giám các thủ tục hành chính cho nhân viên y tế, bệnh nhân; Giảm khả năng nhiễm khuẩn do sử dụng giấy in; có nhiều thời gian trực tiếp chăm sóc cho bệnh nhân hơn so với trước đây.

Việc áp dụng số hoá sẽ đòi hỏi phải có sự gắn kết chặt chẽ giữa bác sĩ và điều dưỡng, các y lệnh phải được thực hiện chuẩn xác, đúng giờ. Bác sĩ và điều dưỡng đều có trách nhiệm cao hơn, các dữ liệu được thực hiện và thu thập rất nhanh chóng.

Đặc biệt, việc áp dụng BAĐT giúp người bệnh giảm thời gian khám chữa bệnh, đối với người bệnh già, bệnh mạn tính sẽ hạn chế được việc di chuyển khó khăn khi làm các thủ tục hành chính; Bệnh nhân có thể kiểm tra và lưu trữ được thông tin về bệnh tật của mình; Các kế hoạch chăm sóc được thiết lập cá

thể hoá chi tiết cho từng bệnh nhân, đáp ứng được đầy đủ các nhu cầu của bệnh nhân.

Khi bắt đầu triển khai BAĐT, điều dưỡng được tập huấn về cách sử dụng phần mềm, trong 2 tuần đầu sẽ có các kỹ sư công nghệ thông tin trực tiếp hướng dẫn sử dụng, trong quá trình sử dụng, nếu thấy chưa được tối ưu sẽ yêu cầu chỉnh sửa phần mềm cho đến khi hoạt động chăm sóc đáp ứng được nhu cầu của người bệnh. Mỗi một lần cập nhật ứng dụng mới, phòng Điều dưỡng và phòng Công nghệ Thông tin kết hợp triển khai đào tạo cho tất cả điều dưỡng toàn Bệnh viện.

BAĐT đóng một vai trò vô cùng quan trọng trong việc xây dựng Bệnh viện thông minh, đây là bước khởi đầu cho việc khai thác các dữ liệu lưu trữ để thực hiện công tác khám chữa bệnh và chăm sóc người bệnh, BAĐT cũng giúp cho thông tuyến, cổng thông tin của người bệnh và quản lý sát sao sức khoẻ toàn dân trong thời đại số hoá tiến đến Bệnh viện thông minh.

Việc triển khai hồ sơ bệnh án điện tử tại Bệnh viện Nội tiết Trung ương đánh dấu bước chuyển mình mạnh mẽ, mang lại nhiều lợi ích thiết thực cho người bệnh. Trong thời gian tới, Bệnh viện sẽ nỗ lực để hoàn thiện toàn diện, tạo nền tảng dữ liệu, lan toả, chuyển giao, hỗ trợ các Bệnh viện vệ tinh, cơ sở y tế tuyến cơ sở để cùng thực hiện, chung tay giảm áp lực vất vả cho đồng nghiệp, đội ngũ y tế, nâng cao chất lượng dịch vụ y tế và chăm sóc sức khỏe người dân. □

BỆNH VIỆN TRUNG ƯƠNG HUẾ: NƠI ÁNH SÁNG KHÔNG BAO GIỜ TẮT

- Nguyễn Thành Trung -

Trưởng phòng Điều dưỡng Bệnh viện TW Huế, Phó chủ tịch Hội Điều dưỡng Tp Huế

Khi màn đêm buông xuống, thành phố dần chìm vào giấc ngủ, thì tại những khu vực hồi sức tích cực của Bệnh viện Trung ương Huế, ánh sáng vẫn luôn rực sáng. Đó không chỉ là ánh sáng của đèn điện mà còn là ánh sáng của tinh thần trách nhiệm, của lòng yêu nghề, của sự hy sinh thầm lặng và bền bỉ của những người điều dưỡng đang từng giờ, từng phút chiến đấu giành giật sự sống cho những bệnh nhân nặng. Ở đây - nơi hồi sinh sự sống, ánh sáng thực sự chưa bao giờ tắt.

Khoa hồi sức tích cực là tuyến cuối trong điều trị nội viện, nơi tiếp nhận và chăm sóc những bệnh nhân trong tình trạng nguy kịch nhất, ranh giới sự sống và cái chết của họ lúc này rất mong manh. Trong môi trường ấy, mỗi một giây trôi qua đều có thể mang theo một sinh mệnh và mỗi một hành động, mỗi một quyết định đều mang ý nghĩa sống còn. Điều

dưỡng hồi sức - những người luôn sát cánh bên người bệnh chính là mắt xích không thể thiếu trong guồng quay khắc nghiệt ấy.

Điều dưỡng hồi sức khoác lên mình hình ảnh của những "chiến binh thầm lặng" giữa trận chiến không tiếng súng. Họ làm việc trong môi trường áp lực, với sự tập trung cao, căng thẳng về tinh thần. Ca làm

Điều dưỡng Bệnh viện TW Huế trong một ca ghép tạng xuyên Việt

việc kéo dài suốt 8 đến 12 giờ, thậm chí nhiều hơn, với cường độ liên tục, không ngơi nghỉ. Mỗi ngày, họ phải đối diện với những bệnh nhân nặng, suy hô hấp, suy tim, đa chấn thương, nhiễm trùng huyết, đột quỵ, hôn mê sâu, hay những người bệnh sau phẫu thuật tim hở, sau ghép tim, ghép thận - những ca bệnh luôn tiềm ẩn nguy cơ chuyển biến xấu bất cứ lúc nào.

Trong hoàn cảnh ấy, điều dưỡng không chỉ đảm nhận việc thực hiện các chỉ định chuyên môn mà còn là người theo dõi sát sao từng chỉ số sinh tồn, thay đổi nhỏ nhất trên cơ thể bệnh nhân để kịp thời phối hợp cùng bác sĩ điều trị cho người bệnh. Họ là người trực tiếp chăm sóc từ những nhu cầu cơ bản nhất như vệ sinh cá nhân, thực hiện các chế độ dinh dưỡng, xoa trở, hút đàm nhớt, đến những kỹ thuật chăm sóc chuyên sâu như chăm sóc ống nội khí quản, chăm sóc catheter trung tâm, lọc máu liên tục, chăm sóc người bệnh có hỗ trợ tuần hoàn cơ học như ECMO, Bóng đối xung động mạch chủ... bên cạnh đó họ còn dự phòng các nguy cơ cho người bệnh trong quá trình điều trị lâu dài tại đơn vị hồi sức như nhiễm trùng, loét ép, viêm phổi, cứng khớp, thiếu hụt dinh dưỡng... Tất cả đều đòi hỏi sự chính xác tuyệt đối, sự tập trung cao độ và kỹ năng chuyên môn vững vàng.

Tuy nhiên, công việc của điều dưỡng hồi sức không chỉ có kỹ thuật. Họ còn là những người duy trì sự

kết nối nhân văn với người bệnh, đối với người bệnh đang trong trạng thái hôn mê hoặc không thể giao tiếp với cuộc sống. Thì một cái chạm tay nhẹ nhàng, một lời thì thầm động viên, một ánh mắt cảm thông, một cử chỉ ân cần... đôi khi trở thành nguồn sức mạnh to lớn giúp bệnh nhân có thêm nghị lực vượt qua cơn nguy kịch. Trong những khoảnh khắc sinh tử, chính điều dưỡng là người ở lại bên giường bệnh, canh giữ sự sống khi gia đình bệnh nhân không thể kề cận.

Sự cố gắng của điều dưỡng hồi sức không chỉ thể hiện qua kỹ năng mà còn nằm ở tinh thần kiên cường vượt qua thử thách. Họ làm việc trong điều kiện môi trường độc hại, dễ phơi nhiễm với máu, dịch tiết, vi khuẩn đa kháng. Tâm lý phải chịu đựng áp lực cao từ những ca bệnh khó, sự mất mát, đôi khi là những lời trách móc, hiểu lầm từ thân nhân trong lúc khủng hoảng. Dù vậy, họ vẫn kiên trì, âm thầm làm việc, bởi họ hiểu rằng - ở nơi ánh sáng chưa bao giờ tắt ấy, từng phút giây họ góp sức có thể giúp hồi sinh một cuộc đời.

Bệnh viện Trung ương Huế là bệnh viện đa khoa hoàn chỉnh, hạng đặc biệt, là một trong ba Bệnh viện Đa khoa Trung ương lớn nhất nước do Bộ Y tế trực tiếp quản lý, là một trong bốn bệnh viện trong toàn quốc được xếp cấp chuyên môn chuyên sâu kỹ thuật cao, với quy mô trên 5000 giường bệnh, thực hiện hơn 51 nghìn ca phẫu thuật loại III trở lên, đứng

tốt 3 cả nước với nhiều kỹ thuật mới, phương pháp điều trị tiên tiến được triển khai trên các lĩnh vực ung thư, tim mạch, nội soi - phẫu thuật không xâm lấn, nhi khoa, đột quy, can thiệp tim mạch. Trong lĩnh vực ghép mô tạng, trong năm 2024 bệnh viện triển khai thành công gần 300 ca ghép mô tạng, trong đó có 4 ca ghép tim xuyên Việt, 3 ca ghép gan xuyên Việt, 263 ca ghép thận..., nâng tổng số ca ghép mô tạng đến nay lên hơn 2.400 ca. Bệnh viện có nhiều đơn vị hồi sức tích cực chuyên sâu như hồi sức tim, hồi sức thần kinh sọ não, đột quy, hồi sức chống độc, với nhiều kỹ thuật hồi sức chuyên sâu như ECMO, CRRT, hạ thân nhiệt chủ động, IABP. Điều dưỡng Bệnh viện TW Huế không chỉ tiếp cận chăm sóc người bệnh với kỹ thuật hồi sức tiên tiến mà còn trang bị kiến thức chuyên sâu về các lĩnh vực đặc thù.

“Nơi ánh sáng không bao giờ tắt” - đó không chỉ là câu nói miêu tả sự nỗ lực làm việc suốt ngày đêm mà còn là biểu tượng cho ý chí và ngọn lửa nghề nghiệp luôn rực cháy trong tim những người điều

dưỡng hồi sức. Đó là ánh sáng của lòng nhân ái, của tình người, của trách nhiệm và sự hi sinh. Một ánh sáng không phải lúc nào cũng được ngợi ca, nhưng luôn tỏa rạng âm thầm và mãnh liệt.

Xã hội có thể ít biết đến những cái tên đứng sau thành công của một ca cứu sống ngoạn mục, nhưng trong tâm trí của những người bệnh từng đi qua ranh giới sinh tử, hình ảnh điều dưỡng ân cần, tận tụy sẽ mãi in đậm như một biểu tượng của lòng biết ơn. Từ trong tim mỗi người điều dưỡng hồi sức, điều hạnh phúc nhất có lẽ là khoảnh khắc bệnh nhân mở mắt, thở lại được bằng chính lá phổi của mình, hay nắm lấy bàn tay họ trong lời cảm ơn nhẹ nhàng.

Ở nơi ấy - nơi sự sống được hồi sinh từ những điều tưởng như không thể - ánh sáng thật sự không bao giờ tắt. Vì có những con người luôn sẵn sàng hy sinh thầm lặng, kiên trì bên giường bệnh suốt ngày đêm, mang theo hy vọng, mang theo sự sống. Và họ - những điều dưỡng hồi sức tích cực - chính là hiện thân của thứ ánh sáng ấy. □

DIÊN HỒNG ĐỒNG HÀNH CÙNG CUỘC THI “VIẾT TIẾP CÂU CHUYỆN HOÀ BÌNH”

- Lê Anh Tuấn -

Trong dòng chảy của lịch sử dân tộc, hòa bình luôn là khát vọng lớn lao, thiêng liêng của mỗi người Việt Nam. Hòa bình không chỉ được đánh đổi bằng máu xương của bao thế hệ, mà còn cần được gìn giữ và viết tiếp bằng trách nhiệm, tình yêu thương và sự đồng lòng của cả cộng đồng. Với ý nghĩa đó, Báo Đại Đoàn Kết đã khởi xướng cuộc thi “Viết tiếp câu chuyện hòa bình”, như một nhịp cầu gắn kết, lan tỏa những giá trị nhân văn cao đẹp, khuyến khích mỗi người dân trở thành một “người kể chuyện” góp phần bồi đắp niềm tin, tinh thần đoàn kết và khát vọng về một tương lai hòa bình, bền vững.

Năm 2025 là một dấu mốc lịch sử trọng đại của dân tộc Việt Nam: 80 năm ngày thành lập nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa (2/9/1945 – 2/9/2025). Tám mươi năm, một chặng đường dài được viết nên bằng bao hy sinh, bằng khát vọng độc lập, tự do và hòa bình. Nhân dịp thiêng liêng ấy, Báo Đại Đoàn Kết đã phát động cuộc thi “Viết tiếp câu chuyện hòa bình” một hành trình để mỗi người dân Việt Nam có

cơ hội nhìn lại lịch sử, tự hào về truyền thống, đồng thời cất lên tiếng nói của mình về khát vọng hòa bình hôm nay và mai sau.

Trong hành trình đầy ý nghĩa ấy, Trung tâm dưỡng lão Diên Hồng đã vinh dự đồng hành cùng Báo Đại Đoàn Kết triển khai và lan tỏa cuộc thi. Với sứ mệnh không chỉ chăm sóc người cao tuổi, Diên Hồng còn

coi trọng việc gìn giữ và phát huy giá trị văn hóa tinh thần, nuôi dưỡng đời sống phong phú, gắn kết cộng đồng. Đồng hành cùng một cuộc thi viết về hòa bình, Diên Hồng như được sống lại cùng các thế hệ đi trước, cùng hồi tưởng những tháng năm lịch sử oanh liệt, đồng thời khích lệ thế hệ trẻ viết

tiếp những trang mới cho đất nước. Sự đồng hành ấy vừa khẳng định trách nhiệm xã hội, vừa thể hiện khát vọng của Diên Hồng: xây dựng một cộng đồng nơi kỷ ức, hiện tại và tương lai được nối dài bằng tình yêu thương.

Đối tượng tham gia cuộc thi là cán bộ nhân viên và cả những người cao tuổi đang an dưỡng tại Diên Hồng cũng trực tiếp cầm bút tham gia. Họ là những nhân chứng sống của lịch sử, từng trải qua những năm tháng kháng chiến gian khổ, từng chứng kiến mất mát, hy sinh và hạnh phúc vỡ òa trong ngày hòa bình lập lại. Sự tham gia của các cụ đã khiến cuộc thi trở nên giàu cảm xúc hơn, kết nối quá khứ với hiện tại, để mỗi người thêm trân trọng những gì mình đang có.

Đặc biệt, nhờ sự chung tay của Diên Hồng, cuộc thi đã được quảng bá mạnh mẽ tới nhiều đối tượng, lan tỏa sâu rộng trong cộng đồng. Chỉ trong thời gian ngắn, hơn 1.000 tác phẩm đã được gửi về Ban tổ chức. Con số ấy không chỉ cho thấy sức hút của một sân chơi văn hóa tinh thần, mà còn minh chứng cho sức mạnh lan tỏa từ sự cộng hưởng của những tổ chức, cá nhân cùng chung khát vọng gìn giữ hòa bình. Mỗi tác phẩm chính là một tiếng nói, một nhịp tim chung hòa vào bản hòa ca về hòa bình.

Những bài viết ấy không chỉ dừng lại ở cảm xúc cá nhân, mà còn là thông điệp gửi đến thế hệ mai sau: hòa bình là thành quả không dễ dàng có được, là giá trị vô giá cần được bảo vệ bằng tất cả tình yêu thương, bằng sự đoàn kết và trách nhiệm. Có cụ già gửi gắm nỗi niềm từ kỷ ức thời chiến, có bạn trẻ viết nên ước mơ được sống trong một thế giới không còn tiếng súng, có người con xa quê day dứt nhớ về Tổ quốc nhưng vẫn kiêu hãnh vì “đất nước tôi đã đi qua chiến tranh để hôm nay ngẩng cao đầu trong hòa bình”. Hòa bình không chỉ được lưu giữ trong sách sử, mà còn trong từng trang viết của người hôm nay như một lời nhắn gửi đến mai sau. Mỗi tác phẩm đều là một “hạt mầm” gieo xuống mảnh đất tâm hồn, nuôi dưỡng tình yêu quê hương và khát vọng hòa bình trong lòng người đọc.

Đồng hành với cuộc thi, Diên Hồng càng thêm khẳng định ba giá trị cốt lõi của mình: **Nhân ái – Tôn trọng – Giàu năng lượng**. Nhân ái để lan tỏa yêu thương, nâng niu kỷ ức và chia sẻ câu chuyện của

từng cá nhân. Tôn trọng để lắng nghe, để trân trọng từng dòng chữ, từng cảm xúc gửi về. Và giàu năng lượng để cùng cộng đồng viết tiếp một chương mới, rạng rỡ và tràn đầy niềm tin.

Đến nay, khi cuộc thi đã khép lại, hơn 1.000 bài viết không chỉ là kết quả của một phong trào sáng tác, mà đã trở thành một “kho báu tinh thần” lưu giữ kỷ ức, niềm tin và khát vọng của nhiều thế hệ. Những trang viết ấy sẽ còn vang vọng, tiếp tục truyền cảm hứng cho cộng đồng, nhắc nhở chúng ta rằng hòa bình không chỉ là quá khứ để tự hào, mà còn là hiện

tại và tương lai cần chung tay giữ gìn.

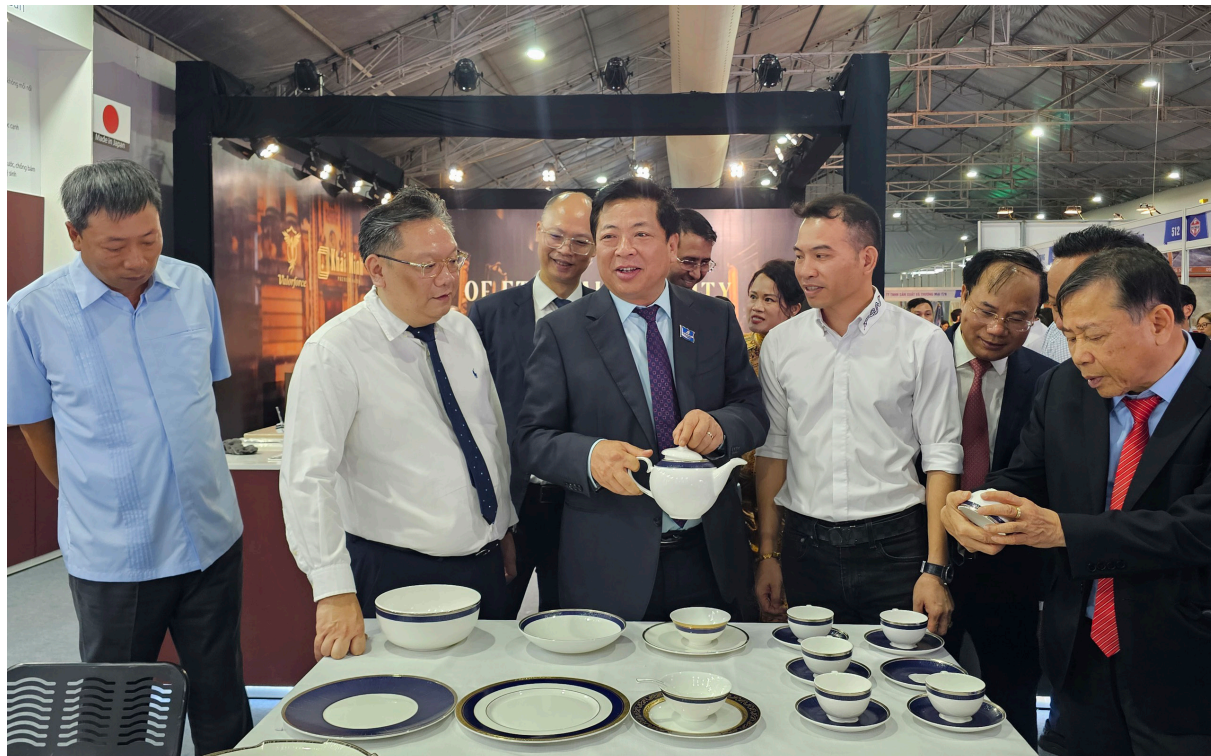
Với Diên Hồng, việc đồng hành cùng cuộc thi chính là một hành động thiết thực để góp phần xây dựng đời sống văn hóa tinh thần phong phú, gắn kết cộng đồng và khẳng định trách nhiệm xã hội. Hành trình ấy sẽ không dừng lại, bởi như chính tên gọi của cuộc thi, câu chuyện hòa bình luôn cần được viết tiếp bằng trái tim, bằng hành động và bằng niềm tin vào tương lai. Bởi hòa bình cũng như tình yêu thương chỉ thực sự bền lâu khi được viết tiếp mỗi ngày. □

ARCHITORINO THAM GIA TRIỂN LÃM QUỐC TẾ VIETBUILD HÀ NỘI 2025

- Lê Anh Tuấn -

Ngày 24/9, triển lãm quốc tế Vietbuild Hà Nội 2025 đã chính thức khai mạc, Công ty Torino Việt Nam tham gia triển lãm với gian hàng đa dạng sản phẩm, chất lượng cao mang thương hiệu Architorino, kết hợp với nhiều mặt hàng nhập khẩu từ Nhật Bản.

Bộ trưởng Bộ Xây Dựng Trần Hồng Minh thăm gian hàng Công ty Torino Việt Nam tại triển lãm. Ảnh: LT.

Torino Việt Nam tham gia triển lãm lần này với đa dạng các sản phẩm chất lượng cao do công ty tự sản xuất đã tạo được uy tín với thị trường xây dựng trong nước và đã được nhiều công trình lớn sử dụng

như: Thiết bị phòng tắm; chậu, vòi rửa bát; gương trang trí phòng tắm, phòng ngủ ...Ngoài ra, Công ty còn nhập khẩu các sản phẩm chất lượng cao của các thương hiệu lớn từ Nhật Bản

Gian hàng của Công ty Torino Việt Nam được đầu tư bài bản tại triển lãm. Ảnh: LT.

Gian hàng tham gia triển lãm của cty được đầu tư thiết kế bài bản, trưng bày sản phẩm rất bắt mắt, đã thu hút lượng khách hàng đông đảo đến tham quan và mua hàng. Đặc biệt gian hàng của Torino Việt Nam được Bộ trưởng Bộ Xây Dựng Trần Hồng Minh

thăm và đánh giá cao chất lượng các sản phẩm mà công ty trưng bày. Bộ trưởng biểu dương doanh nghiệp đã tham gia triển lãm với nhiều mặt hàng và sản phẩm quy mô, trang trí ấn tượng, chất lượng để quảng bá thương hiệu, phục vụ người tiêu dùng.

Với quy mô hơn 1.000 gian hàng từ các doanh nghiệp trong và ngoài nước, triển lãm là nơi giới thiệu những sản phẩm, dịch vụ mới trong các lĩnh vực trang trí nội, ngoại thất, công nghệ xây dựng, vật liệu, các hệ thống và công nghệ ứng dụng thông minh.

Trong bối cảnh của ngành Xây dựng, tình hình kinh

tế - xã hội từ đầu năm 2025 tới nay đã đạt được nhiều kết quả tích cực, kinh tế vĩ mô cơ bản ổn định, lạm phát được kiểm soát, tăng trưởng được thúc đẩy, các cân đối lớn của nền kinh tế được đảm bảo. Nhiều dự án kết cấu hạ tầng chiến lược có tác động sâu sắc, toàn diện, tạo ra bước ngoặt phát triển cho quốc gia.

Bộ trưởng Bộ Xây Dựng Trần Hồng Minh đánh giá cao chất lượng các sản phẩm của Công ty Torino Việt Nam.

Theo chia sẻ của Bộ trưởng Bộ Xây tại lễ khai mạc, Đề án 1 triệu căn nhà ở xã hội giai đoạn 2021 - 2030 được triển khai tích cực. Đến nay, cả nước có 692 dự án được triển khai với quy mô 633.559 căn. Thị trường bất động sản có dấu hiệu tích cực trở lại, nhiều dự án bất động sản nhà ở, khu đô thị, khu công nghiệp lớn đã cơ bản được tháo gỡ khó khăn về thủ tục pháp lý.

Trong thời gian qua, dưới sự chỉ đạo quyết liệt, thống nhất và xuyên suốt của Chính phủ, Thủ tướng, cùng với sự vào cuộc của các bộ, ngành, địa phương, nhiều dự án quan trọng trên các lĩnh vực được triển khai đồng loạt trên cả nước, tạo ra khí thế mới và động lực mới cho phát triển. Đây chính là điều kiện và cơ hội thuận lợi để các doanh nghiệp trong lĩnh vực kiến trúc, xây dựng, vật liệu xây dựng, sản xuất máy móc, thiết bị và trang trí nội ngoại thất đẩy mạnh sản xuất,

kinh doanh; mở rộng hợp tác, góp phần thúc đẩy kinh tế - xã hội của đất nước, Đây cũng là cơ hội lớn cho các doanh nghiệp tự sản xuất như Torino Việt Nam phát triển trong thời gian tới.

Giám đốc Công ty Torino Việt Nam Nguyễn Xuân Giang (áo trắng) chụp ảnh lưu niệm cùng cán bộ Công ty. Ảnh: LT.

Giám đốc Công ty Torino Việt Nam Nguyễn Xuân Giang (áo trắng) chụp ảnh lưu niệm cùng cán bộ Công ty. Ảnh: LT.

Theo thông tin từ Ban tổ chức, triển lãm quốc tế Vietbuild lần này thu hút được sự tham gia của hơn 1.000 gian hàng từ 300 doanh nghiệp trong và ngoài nước với những sản phẩm mới, công nghệ tiên tiến trong các lĩnh vực xây dựng - vật liệu xây dựng, trang trí nội ngoại thất, thiết bị nhà bếp, phòng tắm, nhà thông minh, thiết bị điện... Hầu hết các sản phẩm trưng bày đã được các doanh nghiệp tìm hiểu, nghiên cứu và đầu tư với các sản phẩm vật liệu xây dựng và trang trí nội ngoại thất có mẫu mã mới, tính năng và chất lượng được nâng cao đáp ứng nhu cầu về nhà ở, xây dựng và trang trí nội ngoại thất ngày càng phát triển.

Giám đốc Công ty Torino Việt Nam ông Nguyễn Xuân Giang chia sẻ: Triển lãm lần này là nhịp cầu để doanh nghiệp và công chúng gặp gỡ, trao đổi, nắm bắt nhu cầu và thị hiếu của người tiêu dùng để định hướng chiến lược trong kinh doanh. Qua triển lãm, người tiêu dùng và các nhà đối tác sẽ có cơ hội tìm hiểu sản phẩm của Torino Việt Nam một cách toàn diện về các sản phẩm mới, dịch vụ mới, công nghệ mới cùng với những tư vấn cần thiết về các giải pháp thiết kế xây dựng, kiến trúc và sử dụng vật liệu mới cho một công trình xây dựng hay ngôi nhà của mình. Torino Việt Nam sẽ luôn luôn phát huy nội lực, mở rộng hợp tác với các doanh nghiệp trong, ngoài nước để cho ra thị trường những sản phẩm chất lượng mang nhãn hiệu **Architorino** nhằm khẳng định uy tín của Công ty và phục vụ tốt nhất cho người tiêu dùng. □

ĐAM MÊ NGHỀ ĐÃ LÀM TÔI QUÊN CHUYỆN CỦA ĐỜI MÌNH

- Trần Ngọc Phụng -

Điều dưỡng trưởng khoa Chấn Thương Chỉnh Hình Bệnh viện An Bình

Ở tuổi 55, khi nhiều người đã tìm được chỗ dựa bình yên nơi gia đình, tôi vẫn lặng lẽ đi về cùng chiếc áo blouse trắng. Hơn ba mươi năm gắn bó với nghề điều dưỡng, tôi đã dành hết tâm huyết và tình yêu cho bệnh nhân, cho những đêm trắng bên giường bệnh, cho niềm vui khi nhìn thấy một người được hồi sinh sau cơn nguy kịch. Trong sự tận hiến ấy, tôi đã để quên đi tuổi xuân, quên đi việc xây dựng mái ấm riêng, để đến hôm nay, tôi vẫn không chồng, không con.

Trần Ngọc Phụng - Điều dưỡng trưởng khoa Chấn Thương Chỉnh Hình Bệnh viện An Bình tận tình bên người bệnh.

Tôi sinh ra và lớn lên trong một gia đình lao động nghèo. Nhà có 8 anh chị em nhưng tôi vẫn được bố mẹ cố gắng cho ăn học đầy đủ. Thừa nhỏ, tôi yêu nghề giáo, thích được đứng trên bục giảng để truyền dạy kiến thức cho những cô cậu học trò. Khi học xong lớp 12, tôi thi đỗ vào một trường sư phạm, tôi theo học tại đây như một cách để thảo mãn ước mơ. Hơn một năm sau khi gia đình tôi xảy ra chuyện không vui - Mẹ tôi, người mà tôi rất đỗi yêu quý trở

bệnh nặng, nỗi đau bệnh tật hằng ngày dày vò khiến cơ thể tàn tạ.

Tôi cảm thấy xót xa, thương cảm vô cùng. Ngày đó, mỗi lần được nghỉ học, tôi đều chạy đến bên mộ để trò chuyện, động viên, chăm sóc. Những ngày tháng ấy, chẳng biết từ khi nào, trong tôi dần lớn lên một ước mơ được chăm sóc nhiều hơn cho những người bệnh và tôi quyết định rẽ ngang sang học nghề Điều dưỡng.

Ngay khi ra trường, tôi được làm việc cho bệnh viện An Bình. Công việc của một điều dưỡng rất vất vả và bận rộn, ít có thời gian nghỉ ngơi, ít có thời gian dành cho gia đình và luôn phải tập trung cao độ. Hơn ba chục năm gắn bó với Bệnh viện An Bình, khi nhìn lại, giật mình thấy mình đã ở tuổi 55, vẫn một mình sớm hôm đi về ...

Những lúc đi làm về thấy nhà quạnh vắng, cô đơn và tủi thân lắm. Nhưng giây phút ấy qua nhanh, tôi thầm tự nhủ: "Khi cho đi bằng tất cả tấm lòng, ta sẽ nhận lại được nhiều hơn thế nữa. Những điều cao quý và giá trị nhất trên đời đều không thể nhìn và chạm vào được, chúng chỉ được cảm nhận bằng con tim". Rất nhiều người hỏi tôi nghề điều dưỡng vất vả nhưng sao tôi lại vững chí theo nghề. Tôi chỉ

mỉm cười bởi sự lựa chọn của tôi xuất phát từ niềm đam mê và sự cống hiến. Tôi nghĩ "Ai cũng chọn việc nhẹ nhàng, gian khổ sẽ dành phần ai".

Rồi cũng có những người hỏi có bao giờ thấy buồn hay nuối tiếc không. Thật ra, có chứ. Những lúc nhìn đồng nghiệp bận rộn chuẩn bị cho con đi học, hay trong ngày Tết sum vầy, tôi cũng thấy lòng mình chùng xuống. Nhưng ngay sau đó, chỉ cần một bệnh nhân mỉm cười nói lời cảm ơn, hay một em nhỏ khỏi bệnh chạy lon ton quanh hành lang bệnh viện, tôi lại thấy đời mình đủ đầy. Tôi coi những người bệnh như người thân, coi nỗi đau của họ như nỗi đau của chính mình, và lấy niềm vui khi họ khỏe mạnh làm phần bù cho những khoảng trống riêng tư.

Có lẽ, tôi đã chọn con đường này ngay từ ngày khoác lên mình chiếc áo blouse đầu tiên. Và đến bây giờ, dù đôi lúc cô đơn, tôi chưa bao giờ hối hận vì đã dành trọn cuộc đời cho nghề điều dưỡng - nghề mà tôi luôn coi là một mối duyên nợ thiêng liêng.

Điều dưỡng là nghề vất vả, gian nan và áp lực nhưng cũng đầy tự hào. Phần thưởng lớn nhất của người

điều dưỡng chính là nụ cười hạnh phúc, ánh mắt tin tưởng đầy sự biết ơn của người bệnh khi xuất viện. Mọi niềm vui, nỗi buồn của các đồng nghiệp trong khoa, đã tạo nên một tập thể đoàn kết, sẻ chia, sẵn sàng hỗ trợ nhau trong mọi tình huống. Đó chính là động lực giúp tôi tiếp tục chặng đường còn lại. Vì lòng yêu nghề, vì sứ mệnh chăm sóc người bệnh tôi luôn khắc ghi khẩu hiệu "Sống là cho đi, đâu chỉ nhận riêng mình".

Nếu có điều gì tôi muốn gửi gắm đến những bạn trẻ đang bước vào nghề, thì đó là: hãy yêu nghề bằng tất cả trái tim, nhưng cũng đừng quên yêu thương và chăm lo cho chính cuộc sống riêng của mình. Nghề điều dưỡng cao quý vì mang đến sự sống và niềm tin cho con người, nhưng mỗi chúng ta cũng cần một mái ấm để nương tựa, để khi trở về sau

những ca trực dài, có nơi chờ đợi mình bằng sự yêu thương. Tôi đã chọn hiến dâng trọn đời cho nghề, không hối tiếc, nhưng nếu được ước một điều, tôi mong thế hệ sau sẽ tìm được sự cân bằng – để vừa giữ được đam mê, vừa có một gia đình hạnh phúc song hành. □

35 NĂM GIỮ TRỌN MỘT NIỀM TIN

- ThS: Cấn Trung Kiên -

(Viện Huyết học - Truyền máu TW)

“Có một bài ca không bao giờ quên, là lời đất nước tôi chẳng phút bình yên...”

Mỗi khi lời ca ấy vang lên, trái tim tôi lại rung lên những hồi tưởng mạnh mẽ về một thời chiến tranh oanh liệt và hào hùng của dân tộc. Trong những năm tháng ấy, những bài ca được viết nên bằng máu và nước mắt, bằng lòng quả cảm không cúi đầu. Nhưng hôm nay, giữa cuộc sống yên bình, vẫn có một “bài ca” thầm lặng đang được ngân lên không phải bằng âm nhạc, mà bằng sự tận tụy, lòng nhân ái và sự hy sinh không mệt mỏi của những con người khoác lên mình màu áo trắng. Đó là bài ca bất tận của những người làm y tế nói chung và điều dưỡng nói riêng – những người ngày đêm gìn giữ món quà thiêng liêng nhất của con người: Sức khỏe và sự bình an.

Điều dưỡng viên của Viện Huyết học – Truyền máu Trung ương đang chăm sóc người bệnh.

Ảnh: Viện Huyết học - Truyền máu Trung ương

35 năm hình thành và phát triển, Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam đã đồng hành cùng đất nước, nuôi dưỡng một lực lượng hùng hậu những chiến sỹ áo trắng. Hôm nay, khi nhìn lại chặng đường ấy, chúng ta có quyền tự hào gọi họ bằng cái tên thật đẹp và đầy trân trọng: “Điều dưỡng Việt Nam – Những chiến sỹ đánh giặc ốm để bảo vệ sự khang kiện của giống nòi”.

Nếu ngày xưa, Tổ quốc cần những người lính lên

đường cầm súng giữ từng tấc đất, thì hôm nay, đất nước cần những người điều dưỡng kiên cường giữ vững sự sống trước muôn vàn bệnh tật, dịch bệnh. Kẻ thù mà chúng ta đối diện không hiện hình bằng gươm giáo, mà ẩn náu trong những cơn bệnh hiểm nghèo, trong những trận dịch dữ dội gieo rắc tang thương. Cuộc chiến ấy âm thầm nhưng khốc liệt, bởi sau mỗi ca trực, mỗi giọt mồ hôi rơi xuống, là sự sống của một con người đang được níu giữ.

Kỹ thuật y của Viện Huyết học - Truyền máu Trung ương làm chủ các thiết bị máy móc hiện đại trong điều chế các chế phẩm máu.

Ảnh: Viện Huyết học - Truyền máu Trung ương

Vũ khí của chúng tôi không phải gươm đao, mà là tri thức y khoa sắc bén, là đôi bàn tay thoăn thoắt mà dịu dàng, là trái tim thấu cảm và một tinh thần bất khuất không bao giờ gục ngã. Mỗi ca trực là một trận tuyến cam go, nơi chúng tôi đối mặt với ranh giới mong manh giữa sự sống và cái chết chỉ cách nhau trong tích tắc. Từ phòng cấp cứu khẩn trương như vũ bão, đến khu chăm sóc đặc biệt tĩnh lặng đến nghẹt thở, bóng dáng người điều dưỡng – lặng lẽ nhưng bền bỉ, dịu dàng nhưng mạnh mẽ. Họ là hiện thân của sự tận tụy và hy vọng. Điều dưỡng là người lau đi giọt mồ hôi trên trán người bệnh đang vật lộn với cơn đau, cũng là người nắm chặt một bàn tay đang dần lạnh đi, trao cho họ những hơi ấm

cuối cùng của tình người.

“Giặc ốm” là kẻ thù tàn khốc, nó không chỉ bào mòn thể xác mà còn gặm nhấm tinh thần, gieo rắc hoang mang và tuyệt vọng. Để chiến thắng, người điều dưỡng không chỉ là một người thầy thuốc, mà còn là một nghệ sĩ dùng đôi tay chuẩn xác của y học và trái tim nồng ấm của tình người để vẽ nên tác phẩm diệu kỳ mang tên sự sống. Chúng tôi không chỉ đơn thuần tiêm một mũi thuốc, thay một miếng băng, mà còn trao niềm tin, xoa dịu nỗi đau, và thắp lên ngọn lửa hy vọng trong những đôi mắt đã từng tuyệt vọng của người bệnh.

Những đêm trắng miệt mài, những bữa cơm ăn vội,

những niềm vui riêng tạm gác lại để ưu tiên sự sống cho người bệnh, tất cả đã khắc họa nên chân dung của người điều dưỡng: Khiêm nhường mà cao cả, thâm lặng mà vĩ đại vô cùng.

Sức mạnh của một dân tộc được vun đắp từ sức khỏe của triệu triệu con người. Bằng sự hy sinh không lời, những người điều dưỡng đã và đang là những người lính gác tận tụy cho thành trì sức khỏe quốc gia. Họ bảo vệ tiếng khóc chào đời của trẻ thơ, gìn giữ sức lao động của những trụ cột gia đình, và nâng niu tuổi già của các bậc sinh thành. Họ đang góp phần tạo nên một thế hệ tương lai khỏe mạnh về thể chất, vững vàng về tinh thần để dựng xây đất nước.

Chắc hẳn trong mỗi chúng ta, ký ức về những ngày tháng đại dịch Covid-19 sẽ không bao giờ phai nhạt, đặc biệt là hình ảnh hàng ngàn, hàng vạn người điều dưỡng – những “chiến sỹ áo trắng” đã hần sâu trong tâm khảm. Đại dịch đã phơi bày sự mong manh của sinh mạng con người và đặt lên vai ngành y tế một gánh nặng chưa từng có. Nhưng chính trong sự mong manh của sự sống, trong nỗi sợ hãi bao trùm khắp nơi, thì họ lại là những người luôn xông lên tuyến đầu mà không hề do dự.

Trong cuộc chiến ấy, có biết bao câu chuyện đã lấy đi nước mắt của hàng triệu người. Trong đó có điều dưỡng Nguyễn Thị Thức Khoa Bệnh máu trẻ em, Viện Huyết học - Truyền máu Trung ương. Năm 2021, khi chồng đang công tác xa nhà, chị vẫn xung phong lên đường vào TP. Hồ Chí Minh chống dịch, gửi lại con nhỏ mới 18 tháng tuổi cho bà ngoại chăm sóc. Suốt 2 tháng nơi tâm dịch nóng bỏng nhất, chị không chỉ hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ chăm sóc bệnh nhân Covid, mà còn dang rộng vòng tay, vận động các nhà hảo tâm hỗ trợ thực phẩm, vật dụng cho những bệnh nhân khó khăn trong khu phong tỏa. Chị xúc động chia sẻ: “*Càng trong khó khăn, tình cảm con người càng keo sơn, thấm thiết...*”. Tấm lòng của chị đã vượt lên trên trách nhiệm của một nhân viên y tế, đó là lòng nhân ái bao la của một người con đất Việt.

Những câu chuyện ấy không chỉ là minh chứng cho sự hy sinh, mà còn gợi lên trong tôi những suy ngẫm sâu sắc về lòng yêu nước của người thầy thuốc trong thời bình. Trong những ngày tháng khốc liệt đó, dòng người di chuyển ngược chiều nhau đã để lại trong tôi những suy ngẫm sâu sắc. Khi hàng triệu người dân tìm cách rời khỏi thành phố để về quê tìm

sự bình yên, thì những đoàn xe y tế, chở theo những y bác sĩ, điều dưỡng lại hối hả tiến vào tâm dịch. Hình ảnh đó gợi cho tôi một suy nghĩ: Đối với người lính, dù chiến đấu ở biên giới hay hải đảo xa xôi, thì bầu trời trên đầu họ vẫn là bầu trời thiêng liêng của Tổ quốc. Và với chúng tôi, những người làm nghề y, dù chăm sóc bệnh nhân ở bệnh viện tuyến trung ương hiện đại, hay ở một trạm xá nhỏ nơi vùng sâu, vùng xa, thì sức khỏe và sinh mạng của mỗi người dân đều là tài sản vô giá của quốc gia.

“Bầu trời quê hương nào cũng là bầu trời của Tổ quốc”

Câu nói này mang một ý nghĩa thật lớn lao, đó không chỉ là một lời nhắc nhở, mà là một chân lý thiêng liêng luôn khắc sâu trong tim chúng tôi: Lòng yêu nước không phải là những gì quá cao siêu, xa vời. Nó bắt nguồn từ tình yêu với mảnh đất nơi mình sinh ra, với những người thân yêu xung quanh, và được thể hiện qua chính công việc hàng ngày của mỗi người. Một người điều dưỡng tận tụy chăm sóc cho bệnh nhân ở một trạm xá nọ cũng đang góp phần xây dựng đất nước, cũng giống như một chuyên gia đầu ngành đang thực hiện một ca phẫu thuật phức tạp tại thủ đô. Bởi mỗi một người dân khỏe mạnh là một viên gạch được xây nên sự cường thịnh của cả dân tộc.

Hành động của họ đã khẳng định một chân lý: Sự khang kiện của giống nòi không được tạo nên bởi sự khỏe mạnh của riêng một cá nhân hay một vùng miền nào, mà là sức khỏe chung của cả cộng đồng, của toàn dân tộc. Và sứ mệnh của người điều dưỡng chúng tôi là phụng sự cho sức khỏe chung ấy, không phân biệt vùng miền, không quản ngại gian khó. Dù ở bất cứ đâu trên dải đất hình chữ S này, chúng tôi đều có chung một nhiệm vụ, một lý tưởng: Chiến đấu với “giặc ốm” để bảo vệ sự sống và mang lại bình yên cho nhân dân.

Bước sang trang mới, khi đất nước đã hồi phục sau đại dịch, chúng tôi, những người điều dưỡng Việt Nam, lại tiếp tục sứ mệnh của mình với một tâm thế mới, một niềm tin mới. Chúng tôi tự hào về nghề nghiệp mình đã chọn, tự hào về những đóng góp thầm lặng cho xã hội. Chúng tôi mong muốn tiếp tục được học hỏi, nâng cao trình độ chuyên môn, để có thể chăm sóc người bệnh ngày một tốt hơn. Có lẽ không ai nói hộ tiếng lòng người điều dưỡng rõ hơn những vần thơ mộc mạc mà chân thành:

Khoa Khám bệnh và Điều trị ngoại trú tổ chức chúc mừng Ngày Quốc tế Điều dưỡng năm 2024.
Ảnh: Viện Huyết học - Truyền máu Trung ương

"Công việc người điều dưỡng	Chẳng trông đợi yến tiệc
Vất vả đủ trăm đường	Cũng chẳng đợi vinh danh
Nếu không có tình thương	Chỉ sớm tối chân thành
Khó mà làm tròn việc	Chăm lo cho người bệnh"

Thật vậy, chúng tôi đến với nghề không phải để tìm kiếm sự vinh danh. Phần thưởng lớn lao nhất mà chúng tôi nhận được chính là khoảnh khắc một sinh linh bé bỏng cất tiếng khóc chào đời khỏe mạnh, một trẻ thơ rộn rã tiếng cười, một nhịp tim của người bệnh nguy kịch dần dần ổn định trở lại trên màn hình monitor, là nụ cười và giọt nước mắt hạnh phúc của người bệnh ngày được xuất viện trở về với gia đình. Đó là những cái siết tay thật chặt, những ánh mắt biết ơn lặng lẽ nhưng chứa đựng ngàn lời. Chính những điều bình dị ấy là động lực vô giá, giúp chúng tôi vững bước trên con đường đã chọn, biến mọi vất vả, nhọc nhằn trở nên nhiều ý nghĩa.

Chúng tôi cũng mong nhận được sự thấu hiểu, sẻ chia và tôn trọng hơn nữa từ cộng đồng. Một lời cảm ơn, một ánh mắt biết ơn từ người bệnh và gia đình chính là nguồn động viên lớn lao, tiếp thêm sức mạnh để chúng tôi vượt qua mọi khó khăn, để mãi giữ được ngọn lửa nhiệt huyết với nghề, mãi xứng đáng với danh hiệu "chiến sĩ áo trắng" trên mặt trận bảo vệ sức khỏe nhân dân.

35 năm - một chặng đường không quá dài nhưng

đủ để Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam khẳng định vai trò và vị thế của mình, là mái nhà chung, là nơi kết nối hàng trăm ngàn trái tim người điều dưỡng trên khắp cả nước. Cuộc chiến với "giặc ốm" vẫn còn nhiều cam go và thử thách phía trước. Nhưng với lòng yêu nghề, với "mệnh lệnh từ trái tim" và với tinh thần "khó khăn không nản, gian nan không lùi", chúng tôi nguyện sẽ tiếp tục cống hiến hết mình. Chúng tôi tin rằng, giờ đây, đất nước sẽ ngày càng tươi đẹp, trẻ em được vui vẻ tới trường, mọi nhà được sum vầy hạnh phúc, và cuộc sống sẽ lại rộn rã tiếng cười.

Và khi ấy, chúng ta sẽ vẫn hát mãi "bài ca không quên" về những người anh hùng áo trắng, những người đã và đang ngày đêm thầm lặng chiến đấu để bảo vệ sự khang kiện của giống nòi, để viết nên những chương sử hào hùng trong thời bình.

"Điều dưỡng Việt Nam – những chiến sỹ đánh giặc ốm để bảo vệ sự khang kiện của giống nòi – không chỉ là một danh xưng cao quý, mà còn là ngọn lửa niềm tin và niềm tự hào cháy mãi trong tim mỗi chúng tôi! □

35 NĂM TRỌN VẸN MỘT NIỀM TIN

- Lê Tuấn tổng hợp -

TS. Nguyễn Thị Kim Bằng - Điều dưỡng Trưởng, Khoa U Gan Bệnh viện Chợ Rẫy:
Nếu được chọn lại tôi vẫn chọn nghề điều dưỡng

Trong hàng trình 35 năm hình thành và phát triển của Ngành Điều dưỡng Việt nam, tôi đã đi trọn 33 năm trong hành trình đó. Một chặng đường dài, đầy kỷ niệm, có vui, có buồn, có cả nước mắt lẫn nụ cười. Nghĩ lại, dường như mới hôm qua, nhưng vô tình đã trở thành định mệnh, đưa tôi đến với nghề mà xã hội tôn vinh là nghề cao quý.

TS. Nguyễn Thị Kim Bằng - Điều dưỡng Trưởng, Khoa U Gan Bệnh viện Chợ Rẫy

Ngày đầu tiên đi làm tại Bệnh viện Chợ Rẫy, tôi còn nhớ rõ cảm giác bỡ ngỡ khi bước chân vào khoa Hồi sức tích cực – ICU. Ấn tượng đầu tiên trong tôi là những âm thanh... những tiếng "tít tít" không ngừng nghỉ của máy monitor, tiếng máy thở nhịp

nhàng, tiếng lệt bệt gấp gáp của giày dép vang lên từ những bước chạy vội. Xung quanh là các bác sĩ, điều dưỡng ai cũng tất bật, tập trung một cách nghiêm cẩn. Tôi đứng lặng người, vừa háo hức, vừa lo lắng, lại có chút sợ hãi.

Ở ICU, hầu hết người bệnh mê sâu, thở máy, chẳng biết ai đang ở bên cạnh chăm sóc mình. Họ không thể nói lời cảm ơn, cũng chẳng thể phàn nàn hay đánh giá điều gì. Từng việc chúng tôi làm cho họ đều lặng lẽ như hơi thở của nghề. Có những lúc tôi tự hỏi: người bệnh mê man thế kia liệu có biết mình đang cố gắng vì họ không? Họ không hề cho chúng tôi biết đang đau hay bất ổn ở đâu mà chỉ có thể đặt trọn sự sống vào đôi tay, trái tim và tinh thần trách nhiệm của người điều dưỡng. Chúng tôi thức để bệnh nhân có giấc ngủ yên, dõi theo từng biến chuyển nhỏ nhất của người bệnh - một nhịp tim nhanh hơn, một hơi thở chậm lại - để kịp thời can thiệp.

Qua năm tháng, tôi tích lũy kinh nghiệm và rèn giữa bản lĩnh nghề nghiệp. Mỗi người bệnh là một câu chuyện, một hành trình sức khỏe nhiều biến động. Từng xét nghiệm, từng diễn biến lâm sàng đều gửi gắm những tín hiệu quan trọng. Chỉ cần một chút lơ là thôi, sự an toàn của người bệnh có thể bị đe dọa. Chính điều đó thôi thúc tôi không ngừng học tập để xứng đáng với niềm tin họ trao gửi.

Năm tháng ở ICU đã rèn luyện tôi thành một con người khác. Tôi học cách đứng vững trước cảnh sinh ly tử biệt, học cách bình tĩnh trước những ca cấp cứu, học cách kìm nén nước mắt khi chứng kiến một bệnh nhân ra đi. Nhưng tôi cũng được nếm trải niềm hạnh phúc vô bờ khi chứng kiến những ca hồi sinh kỳ diệu. Có bệnh nhân hôm trước còn tưởng chừng không qua khỏi, vậy mà mấy hôm sau đã hồi phục, nắm lấy tay chúng tôi khi được chuyển trại. Những khoảnh khắc ấy đã nuôi dưỡng niềm tin để tôi đi tiếp, để tôi tự nhủ: nghề này cực nhọc, nhưng đáng tự hào.

Từ một điều dưỡng trẻ, tôi dần trở thành điều dưỡng trưởng tua, rồi trợ lý điều dưỡng trưởng. Mỗi bước đi đều in dấu mồ hôi và cả những đêm thức trắng. Tôi và đồng nghiệp giống như những ngọn nến trong đêm - lặng lẽ cháy, tỏa sáng vừa đủ để giữ gìn hy vọng cho người bệnh. Có lúc tôi mệt mỏi, có lúc tôi chùn chân, nhưng tình đồng nghiệp, sự sẻ chia đã nâng đỡ tôi. Và hơn hết, chính ánh mắt của người bệnh - dấu một mệt mỏi, dấu đau đớn nhưng chan chứa niềm tin - đã tiếp thêm cho tôi sức mạnh.

TS. Nguyễn Thị Kim Bằng (Đứng sau) kiểm tra công tác chăm sóc bệnh nhân của điều dưỡng viên.

Rồi một ngày, tôi được điều động về khoa U gan, giữ vai trò điều dưỡng Trưởng khoa. Một thử thách mới, một hành trình mới, và cũng là một cánh cửa đưa tôi đến với những bài học quý báu. Nơi đây, tôi cùng bác sĩ và đồng nghiệp chăm sóc cho những bệnh nhân mang trong mình căn bệnh ung thư gan hiểm nghèo. 17 năm đồng hành cùng họ, tôi hiểu thế nào là sự kiên cường, thế nào là nghị lực vượt qua số phận. Nhiều người bệnh đã trở thành một phần ký ức không thể quên trong tôi - những câu chuyện đời, những ánh mắt biết ơn, cả những cái nắm tay thật chặt trước lúc chia xa.

Trong quãng thời gian đó, bệnh viện đã cho tôi cơ hội học tập, phát triển. Tôi miệt mài với sách vở, với nghiên cứu, với những khóa học để rồi đạt được học vị Tiến sĩ Điều dưỡng - cột mốc mà tôi chưa từng dám mơ tới trong những ngày đầu chập chững vào nghề. Tấm bằng ấy không chỉ dành cho riêng tôi, mà còn là trách nhiệm để tôi dìu dắt, hỗ trợ đồng nghiệp, góp một phần nhỏ bé vào sự phát triển chung của nghề điều dưỡng. Với vai trò giảng viên, tôi hạnh phúc khi được truyền lại ngọn lửa nghề cho

thế hệ trẻ. Tôi muốn các đồng nghiệp hiểu rằng: nghề điều dưỡng không chỉ là công việc, mà là hành trình nhân văn, là sự cống hiến thầm lặng nhưng rực rỡ. Ngọn nến này rồi sẽ chuyển sang ngọn nến khác, để ánh sáng của nghề mãi mãi không lụi tàn.

33 năm, một hành trình không dài so với đời người, nhưng đủ để làm nên một cuộc đời đầy ý nghĩa. Tôi biết ơn bệnh viện, biết ơn đồng nghiệp đã cùng tôi chia sẻ từng giây phút. Tôi biết ơn những bệnh nhân - dù có người còn sống, có người đã đi xa - nhưng tất cả đều đã để lại cho tôi những bài học quý giá về lòng nhân ái, sự kiên nhẫn và đức hy sinh.

Giờ đây, khi khép lại một chặng đường để mở ra một chặng đường mới tôi thấy trong lòng mình vừa tự hào vừa khắc khoải. Tự hào vì đã sống trọn vẹn với nghề cao quý. Khắc khoải vì biết rằng, dù đã đi hết một vòng tròn, tôi vẫn còn muốn tiếp tục, vẫn còn thương nhớ từng khoảnh khắc trong nghề. Và ngọn lửa ấy sẽ không bao giờ tắt trong tôi. Nếu được chọn lại một lần nữa, tôi vẫn sẽ chọn nghề điều dưỡng - như một định hướng và cũng là lẽ sống của đời mình.

Điều dưỡng Phạm Văn Hiệp - Bệnh viện Tai Mũi Họng Trung ương: **"Chăm sóc người khác là một cách để sống trọn vẹn với chính mình"**

35 năm, một hành trình dài của Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam, và cũng là chặng đường của biết bao trái tim lặng lẽ cống hiến trong sự xô bồ của cuộc sống hiện đại. Tôi viết những dòng này không

phải để kể về những chiến công, mà để kể về những ngày tháng không tên - nơi tôi và đồng nghiệp đã sống, đã yêu nghề, và đã đi qua biết bao khoảnh khắc sinh tử cùng người bệnh.

Ban Giám đốc Bệnh viện Tai Mũi Họng TW chúc mừng ngày Điều dưỡng Việt Nam

Là Điều dưỡng tại Bệnh viện Tai Mũi Họng Trung ương, nơi đã trải qua 56 năm hình thành và phát triển, từ những ngày đầu gian khó trong khói lửa chiến tranh, thiếu thốn đủ bề, nay đã phát triển mạnh mẽ trở thành một bệnh viện đầu ngành, tuyến cuối, hiện đại và chuyên sâu. Trong suốt hành trình ấy, các thế hệ điều dưỡng đã âm thầm góp sức, vượt qua bao thử thách, kiên cường bám trụ, chăm sóc người bệnh bằng tất cả trái tim, khối óc, tâm hồn nhiệt huyết và đôi tay tận tụy.

Tôi tự hào được tiếp bước những người đi trước – những người đã đặt nền móng cho truyền thống nhân ái, chuyên nghiệp và bền bỉ của điều dưỡng bệnh viện.

Mỗi ngày trôi qua, tôi khoác lên mình chiếc áo blouse trắng, bước vào hành trình chăm sóc – không phải bằng những lời hoa mỹ, mà bằng đôi tay kiên nhẫn, ánh mắt thấu hiểu và trái tim không bao giờ nguội

lạnh. Có những buổi sáng bắt đầu bằng tiếng ho khan của người bệnh, có những đêm kết thúc bằng ánh nhìn đầy hy vọng từ người vừa vượt qua cơn nguy kịch. Và giữa những khoảnh khắc ấy, tôi nhận ra: Mình đang sống một cuộc đời có ý nghĩa.

Điều dưỡng – nghề không có ánh hào quang, nhưng lại rực rỡ bởi sự tử tế. Chúng tôi không phải là người ra quyết định cuối cùng, nhưng lại là người ở bên bệnh nhân lâu nhất. Chúng tôi không có quyền năng chữa lành, nhưng lại là người đầu tiên nhận ra sự thay đổi trong từng nhịp thở, từng ánh mắt, từng cái siết tay yếu ớt. Có những lần, tôi đứng lặng trước giường bệnh, nghe tiếng máy thở đều như lời thì thầm của sự sống.

Có những lần, tôi cùng đồng nghiệp chạy đua với thời gian, giành lại từng phút giây cho một sinh mệnh đang mong manh.

Bệnh viện Tai Mũi Họng TW tặng quà cho người bệnh nhân kỷ niệm ngày Quốc tế Điều dưỡng 12/5

Tôi nhớ một bệnh nhân già, ánh mắt ông đục mờ nhưng vẫn ánh lên niềm tin khi tôi nắm tay ông và nói: “Chúng cháu sẽ ở đây, không rời đi.” Tôi nhớ một người mẹ trẻ, nước mắt chị rơi khi con chị được xuất viện, và chị ôm tôi như ôm một người thân. Những khoảnh khắc ấy, không cần lời cảm ơn, không cần phần thưởng – chỉ cần một cái nhìn, một cái chạm nhẹ, cũng đủ để tôi biết rằng mình đang đi đúng đường.

Thầy Thích Nhất Hạnh từng viết: “Không có gì là ngẫu nhiên. Những người ta gặp, những nơi ta đến, đều là duyên” Tôi tin rằng, nghề Điều dưỡng đã chọn tôi – như một lời mời gọi từ trái tim. Tôi không đến với nghề vì mưu sinh, mà vì một niềm tin rằng: Chăm sóc người khác là một cách để sống trọn vẹn với chính mình.

Được làm việc trong môi trường chuyên khoa đặc thù – nơi tập trung những ca bệnh phức tạp về Tai

Mũi Họng, nơi đòi hỏi sự tinh tế trong từng thao tác, sự nhạy bén trong từng biểu hiện lâm sàng – tôi càng thấm thía giá trị của sự học hỏi không ngừng và tinh thần phục vụ tận tâm. Mỗi ngày ở đây là một ngày tôi được lớn lên trong nghề, được tiếp xúc với những kỹ thuật tiên tiến, được đồng hành cùng đội ngũ y bác sĩ tài năng và giàu lòng nhân ái.

56 năm, một hành trình không chỉ của bệnh viện, mà còn là hành trình của những người điều dưỡng như tôi. Chúng tôi đã, đang và sẽ tiếp tục bước đi trên con đường ấy – bằng sự kiên định, tình yêu nghề, niềm tin rằng: chăm sóc người bệnh là sứ mệnh thiêng liêng nhất.

Là Điều dưỡng Bệnh viện Tai Mũi Họng Trung ương. Tôi không cần được nhớ tên. Tôi chỉ cần được nhớ đến – như một người đã từng ở đó, trong những ngày tháng không tên, để giữ gìn sự sống bằng tất cả trái tim. □

Tự hào là điều dưỡng
Bệnh viện Tai Mũi Họng Trung ương

ĐIỀU DƯỠNG HỒI SỨC TÍCH CỰC TRONG THỜI ĐẠI MỚI

- Trịnh Du Thế -

Bệnh viện đa khoa Ninh Thuận

Một buổi chiều hè xứ Phan Rang, nơi vợ chồng chị An chọn là quê hương thứ 2, thấm thoát đã gần 10 năm. Ánh nắng vàng cuối ngày hắt vào khung cửa sổ căn nhà nhỏ cấp 4. Chị An ngồi cạnh hai con, bàn tay gầy guộc vuốt mái tóc rối của đứa út mới vào mẫu giáo, dọn dờ đứa con gái lớn vừa tròn 8 tuổi: “Con nhớ cho em ăn cơm, nhắc em đi ngủ sớm, khóa cửa cẩn thận nhé con, cố gì con nhớ gọi cho mẹ, mẹ trực đêm xong sáng mai mẹ về sớm với các con!”

(Điều dưỡng Nguyễn Thị Kiều Oanh Khoa Nhi Ung bướu Huyết học Ghép Tủy, Trung tâm Nhi - Bệnh viện Trung ương Huế.
Ảnh: Dự thi Nét đẹp Điều dưỡng 2024)

(Điều dưỡng Võ Thị Thảo Khoa Phẫu thuật gây mê hồi sức - Bệnh viện Trung ương Huế cơ sở 2. Ảnh: Dự thi Nét đẹp Điều dưỡng 2024)

Đứa chị gật đầu ngoan ngoãn, giấu đi sự lo lắng. Vì cháu biết Bố mình đang công tác ở tận biên cương, hải đảo xa xôi, căn nhà nhỏ tối nay chỉ còn hai chị em nương tựa vào nhau.

Chị An quay lưng bước đi, giấu giọt nước mắt trong chiếc khẩu trang y tế. Cánh cửa nhà khép lại, cánh cửa đêm trực mở ra cũng là lúc chị An biến thành một vai trò khác – người điều dưỡng Hồi sức tích cực. Nơi chị đến không phải mái ấm yên bình, mà là chiến trường sinh tử đúng nghĩa. Nơi âm thanh máy thở dồn dập, tiếng monitor dội lên những nhịp tim thoi thóp. Mỗi bệnh nhân là sinh mệnh mong manh, mỗi quyết định, mỗi thao tác đều có thể đổi lấy sự sống hoặc cái chết. Giữa vô vàn ống dẫn, dây

truyền, đôi bàn tay chị thao tác phần mềm điện tử nhanh nhẹn chuyên nghiệp. Đêm trực là lúc cả tập thể điều dưỡng chạy ngược chạy xuôi thực hiện y lệnh điều trị, từ phụ tá Bác sĩ thực hiện thủ thuật chuyên sâu đặt catheter, lọc máu liên tục, cho đến chăm sóc răng miệng, tắm gội, thay tã, vệ sinh bệnh nhân... Chị phút chốc biến mình không còn là người mẹ của hai đứa trẻ ở nhà, chị trở thành người gác lửa sinh linh đang giành giật từng hơi thở cho người bệnh nặng. Có ca trực, chị cùng đồng nghiệp đứng bên giường bệnh nhân hàng giờ liền, thay phiên ấn ngực, tiêm thuốc hồi sinh tim phổi, vừa xong lại quay vội sáng bệnh nhân khác vừa hút đàm, vừa chỉnh máy bơm tiêm điện, chỉnh chu đến từng mililit thuốc vào cơ thể bệnh nhân, quay

sang trấn an gia đình khi giọt nước mắt lo âu lăn dài, đôi lúc lại gặp những thân nhân không kiềm chế buông lời tổn thương, không tôn trọng... Có những phút giây chị mệt mỏi tưởng chừng kiệt quệ, nhưng ánh nhìn cầu cứu của bệnh nhân đã níu giữ đôi bàn tay chị. Ở đó, chị không cho phép mình gục ngã, mình không được nản lòng, mình phải giữ vững tâm huyết. Ngoài kia, các con nhỏ chờ mẹ về trong giấc ngủ chập chờn. Bên trong khoa, chị An cùng đồng nghiệp lặng lẽ viết nên câu chuyện của sự hy sinh và lòng nhân ái – thứ sức mạnh âm thầm nhưng phi thường giúp giữ vững thành trì cuối cùng bệnh viện – khoa Hồi sức tích cực chống độc. Chị biết mình, không phải là trường hợp duy nhất. Hàng nghìn điều dưỡng Việt Nam vẫn đang sống cuộc đời như thế: gác lại gia đình, dồn thân nơi tuyến cuối, giữ trọn lời thề “chiến sĩ áo trắng” để bảo vệ sự khang kiện của giống nòi.

Trải qua 35 năm, từ những ngày đầu độc lập, từ những lán trại bệnh viện dã chiến đơn sơ, thiếu thốn vô vàn trong thời chiến đấu giành độc lập, nền y tế non trẻ nước nhà lặng lẽ gánh trên vai trách nhiệm nặng nề, nhưng vẫn kiên trì với tình thương và lòng nhân ái. Nhìn lại chặng đường ấy, chúng ta càng trân trọng những con người đã hy sinh tuổi xuân, sức lực, thậm chí cả sự an nguy của bản thân để bảo vệ sức khỏe nhân dân. Họ chính là những chiến sĩ áo trắng, chiến đấu không tiếng súng nhưng đầy

cam go, có những lúc hy sinh dưới mưa bom bão đạn, có những lúc hy sinh vì lây nhiễm bệnh tật trong thời bình, như đại dịch COVID-19 gần đây.

Trong bối cảnh y tế hiện đại, đất nước bước sang kỷ nguyên vươn mình phát triển thịnh vượng, ngành điều dưỡng ngày càng được thừa nhận là một lực lượng nòng cốt, có vai trò quyết định chất lượng chăm sóc và an toàn người bệnh. Nếu bác sĩ được ví như “người tạo sa bàn điều trị”, thì điều dưỡng chính là “người dẫn đường” đưa bệnh nhân đi hết hành trình ấy. Sự phát triển xã hội, nhu cầu sức khỏe gia tăng, cùng những biến động lớn như dịch bệnh toàn cầu đã làm nổi bật vị trí của nghề Điều dưỡng.

Điều dưỡng không chỉ là kỹ thuật, mà là nghề của trái tim. Họ ở bên bệnh nhân trong những giây phút yếu ớt nhất: cơn đau, sự bất lực, thậm chí cận kề cái chết. Một điều dưỡng khoa ung bướu từng chia sẻ, “khi không còn thuốc chữa, chúng tôi vẫn còn trách nhiệm xoa dịu”. Chăm sóc giảm nhẹ, lau mồ hôi, nắm tay bệnh nhân, khẽ thì thầm động viên – đó là giá trị nhân văn sâu thẳm. Với trẻ em xa cha mẹ, với cụ già neo đơn, điều dưỡng không chỉ là nhân viên y tế mà còn là bạn tâm tình, người thân. Họ đem lại cho bệnh nhân cảm giác được quan tâm như một con người toàn diện, chứ không chỉ là một ca bệnh. Ở vùng sâu vùng xa, điều dưỡng còn tham gia tiêm chủng, phòng bệnh, giáo dục sức khỏe – góp phần cải thiện chất lượng sống, giảm gánh nặng bệnh

(Các Điều dưỡng Khoa Nam học Bệnh viện Trung ương Huế, Thừa Thiên Huế. Ảnh: Dự thi Nét đẹp Điều dưỡng 2024)

(Nguyễn Văn Toàn - Điều dưỡng Khoa Hồi sức Sơ sinh - Bệnh viện Quốc tế Sầm Nghi Hải Phòng. Ảnh: Dự thi Nét đẹp Điều dưỡng 2024)

tật. Nhân văn ở đây không chỉ hướng đến cá nhân mà còn lan tỏa đến cả cộng đồng.

Ngành điều dưỡng trong xã hội đương đại không còn là “người phụ tá bác sĩ” mà đã trở thành một nghề độc lập với nền tảng tri thức riêng. Ở Việt Nam, chương trình đào tạo điều dưỡng đã tiến tới cử nhân, sau đại học, thậm chí nghiên cứu sinh. Điều dưỡng tham gia nghiên cứu khoa học, xây dựng phác đồ chăm sóc và đảm nhận vai trò quản lý. Ngoài kỹ năng lâm sàng như tiêm, truyền, theo dõi dấu hiệu sinh tồn, điều dưỡng hiện đại còn phải thành thạo công nghệ y tế, quản lý hồ sơ điện tử, giao tiếp đa văn hóa. Họ là “điểm giao thoa” giữa y học, tâm lý học, xã hội học.

Tuy nhiên dù đóng góp to lớn, nghề điều dưỡng vẫn phải đối diện với nhiều thách thức. Việt Nam hiện chỉ đạt khoảng 15 điều dưỡng/10.000 dân, thấp hơn nhiều so với khuyến nghị của WHO (khoảng 25/10.000). Sự thiếu hụt này khiến gánh nặng càng dồn lên những người đang làm nghề. Một ca trực đêm, điều dưỡng có thể phải chăm sóc hàng chục bệnh nhân. Nhiều điều dưỡng mô tả ca trực như “chạy marathon trong bóng tối”. Tiếp xúc thường xuyên với máu, dịch, bệnh truyền nhiễm khiến họ đứng trước nguy cơ lây nhiễm. Đơn vị hồi sức tích cực được ví như “chiến trường” khốc liệt nhất trong bệnh viện, nơi bệnh nhân luôn trong tình trạng nguy

kịch, ranh giới giữa sự sống và cái chết chỉ tính bằng giây. Ở đó, điều dưỡng trực tiếp chăm sóc bệnh nhân 24/24 giờ. Tuy nhiên, chính môi trường áp lực cao, cường độ làm việc dày đặc và gánh nặng tinh thần khổng lồ đã khiến kiệt sức nghề nghiệp (burnout) trở thành tình trạng phổ biến, đe dọa cả sức khỏe của điều dưỡng lẫn chất lượng chăm sóc bệnh nhân. Mặc dù vậy, sự đăi ngộ và sự công nhận xã hội vẫn còn chưa tương xứng. Ở nhiều nơi, thu nhập của điều dưỡng chưa phản ánh đúng giá trị công việc, tất bật trong bệnh viện, một số anh chị vất vả làm thêm bên ngoài mới đủ nuôi con nhỏ và trang trải gia đình. Đôi lúc hành nghề, người bệnh và thân nhân vẫn chưa thực sự hiểu và tôn trọng vai trò của điều dưỡng, coi họ là “người phục vụ” thay vì là “người chuyên môn”, thậm chí bạo hành ngay tại bệnh viện.

Ngành điều dưỡng trong xã hội đương đại là sự kết hợp hài hòa giữa chuyên môn vững chắc, nhân văn sâu sắc và tinh thần hy sinh thầm lặng. Mỗi một điều dưỡng chính là “chiến sĩ áo trắng”, bảo vệ sức khỏe và phẩm giá của con người trong từng hơi thở. Đầu tư cho điều dưỡng – từ đào tạo, đãi ngộ, đến chăm lo đời sống tinh thần – chính là nền tảng để xây dựng một hệ thống y tế công bằng, hiệu quả và nhân bản hơn, góp phần xây dựng Việt Nam hùng cường hơn. □

CHÚNG TÔI LÀ NHỮNG CHIẾN SỸ QUÂN Y “ÁO TRẮNG VIỀN XANH”

- Cao Thị Thu Hồng -

Trưởng ban Điều dưỡng Bệnh viện quân y 354

Sự phát triển của Bệnh viện quân y 354 với hơn 75 năm xây dựng và trưởng thành, chúng tôi những chiến sỹ “Áo trắng viền xanh” đã góp phần quan trọng, tạo nên hình ảnh một Bệnh viện chuyên nghiệp, văn hóa, thân thiện, mang lại sự hài lòng cho người bệnh với thông điệp “Trao đức nhận tin, trao tâm nhận tín”.

Điều dưỡng khoa Hồi sức tích cực, Bệnh viện Quân y 354 chăm sóc bệnh nhân toàn diện

Vinh dự và tự hào được làm việc, cống hiến trong môi trường quân đội; mang trên mình hai màu áo trắng - xanh. Màu xanh áo lính thực hiện nhiệm vụ bảo vệ Tổ quốc, bảo vệ nhân dân. Khoác trên mình tấm áo Blouse trắng là cả “sứ mệnh” với sức khỏe, tính mạng của người bệnh, khó khăn, vất vả nhưng thật vinh quang; đó cũng là nét đẹp, là sự khác biệt của những người Điều dưỡng quân y.

Ở bất cứ nhiệm vụ nào hình ảnh người Điều dưỡng cũng toát lên nét đẹp riêng, luôn bắt gặp những ánh mắt, nụ cười thân thiện, hướng dẫn, chăm sóc tận tình, chu đáo mong muốn người bệnh được khỏe mạnh, an toàn. Trong quá trình thực hiện nhiệm vụ đã từng chứng kiến ranh giới mong manh giữa sự sống và cái chết, làm việc liên tục, trong mỗi ca trực, nhưng không bao giờ chúng tôi chùn bước vì sự an toàn, giành lại sự sống cho người bệnh.

Nghề Điều dưỡng là một nghề đặc biệt “vừa mang tính khoa học, vừa mang tính nghệ thuật” chính vì vậy ngoài việc giỏi về chuyên môn, phải có kỹ năng nghề nghiệp “Vừa hồng, vừa chuyên”. Giữ vững đạo đức nghề nghiệp, kỹ năng giao tiếp, chăm sóc người bệnh toàn diện từ bữa ăn đảm bảo dinh dưỡng, vận động, phục hồi chức năng, tư vấn giáo dục sức khỏe, động viên tinh thần giúp người bệnh yên tâm điều trị.

Bên cạnh đó thực hiện 5S tạo môi trường làm việc

sạch sẽ, mỹ quan, an toàn luôn được điều dưỡng duy trì hiệu quả, thực hiện kế hoạch chuyển đổi số, bệnh án điện tử, hướng tới sự thuận tiện, tiết kiệm, khoa học, chính xác. Tích cực học tập, NCKH, sáng kiến cải tiến kỹ thuật. Tham gia Hội thảo, Hội nghị, tập huấn do Cục Quân y, Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam và Hội Điều dưỡng Hà Nội tổ chức. Đây là cơ hội để điều dưỡng được học hỏi kinh nghiệm, cập nhật những kiến thức mới nâng cao trình độ chuyên môn, kỹ năng quản lý chăm sóc người bệnh.

Hội nghị khoa học điều dưỡng Bệnh viện Quân y 354

Điều dưỡng Nguyễn Văn An Bệnh viện Quân y 354 tham gia hỗ trợ khắc phục hậu quả động đất tại Myanmar năm 2024.

Với nhiệm vụ của người chiến sỹ quân y, chúng tôi luôn sẵn sàng lên đường nhận nhiệm vụ, là lực lượng không thể thiếu trên tuyến đầu chống dịch, gác lại những lợi ích cá nhân, hoàn cảnh gia đình, kiên cường, bám trụ, góp phần đẩy lùi, chiến thắng đại dịch Covid-19. Tiếp đó là nhiệm vụ tại Đảo Sinh Tồn Đông - Quần đảo Trường Sa nơi đầu sóng, ngọn gió; Hỗ trợ nhân đạo và cứu trợ thảm họa động đất tại Thổ Nhĩ Kỳ; tại Myanmar. Tham gia gìn giữ Hòa bình của Liên hiệp quốc tại Nam Sudan, hình ảnh và tấm lòng những chiến sỹ “mũ nồi xanh” đã để lại nhiều ấn tượng tốt đẹp với người dân, với nghĩa vụ quốc tế cao cả.

Đồng chí Thiếu tá QNCN Luyện Thùy Linh, Điều dưỡng Bộ phận Khám chữa bệnh theo yêu cầu, BVQY 354. Khối trưởng khối Nữ Quân nhạc tham gia diễu binh và diễu hành chào mừng kỷ niệm 50 năm Ngày Giải phóng miền Nam, thống nhất đất nước (30/4/1975 – 30/4/2025).

Năm 2025 vinh dự và tự hào được tham gia, phục vụ các sự kiện trọng đại của đất nước như A50, A80. Dù ở bất cứ nhiệm vụ gì chúng tôi cũng hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ được các cấp ghi nhận, tặng thưởng nhiều danh hiệu cao quý.

Tham gia các đoàn khám sức khỏe cho các đơn vị và gia đình chính sách gắn kết tình quân, dân bền chặt. Đặc biệt hơn là các hoạt động thiện nguyện "Bát cháo nghĩa tình" và hiến máu tình nguyện.

Đồng chí Thiếu tá QNCN Trần Thị Hương, điều dưỡng trưởng khoa Phụ sản (43 lần hiến máu) trong lễ tôn vinh người hiến máu tình nguyện tiêu biểu toàn quốc năm 2025.

Với sự đoàn kết, đồng lòng của đội ngũ điều dưỡng, công việc đã ngày càng hoàn thiện, chuyên nghiệp, được người bệnh ghi nhận. Nhiều người bệnh đã rất xúc động và hạnh phúc, sự thấu hiểu và biết ơn của họ với người điều dưỡng qua những bức thư cảm ơn, bài thơ ca ngợi người điều dưỡng, những lời tri ân qua điện thoại,... Điều đó đã làm chúng tôi thêm ấm lòng, vững tin với nghề của mình và ngày càng yêu hơn màu "áo trắng có viền xanh", đúng với

Thông điệp của Hội đồng Điều dưỡng Thế giới "Điều dưỡng chúng ta - Tương lai chúng ta".

Chúng tôi những chiến sỹ "Áo trắng viền xanh" Bệnh viện quân y 354 rất tự hào mình là điều dưỡng làm việc bằng "cả trái tim" để tô thắm thêm "Nét đẹp Điều dưỡng Việt Nam" đẹp mãi trong lòng người bệnh, góp phần xây dựng sự nghiệp bảo vệ, chăm sóc sức khỏe của bộ đội và nhân dân. □

"Trái tim người điều dưỡng": tình yêu nghề, lòng tận tâm, sự đoàn kết và tinh thần cống hiến hết mình vì sức khỏe người bệnh.

TẦM QUAN TRỌNG CỦA ĐIỀU DƯỠNG Ở BỆNH VIỆN

- TS. ĐD Đặng Văn Sang -

Trưởng Phòng Điều Dưỡng Bệnh Viện Tim Tâm Đức

Cách đây 20 năm, khái niệm “Bệnh viện chuyên khoa tim mạch tư nhân” tại TP.HCM vẫn còn rất mới mẻ, thậm chí khó có thể hình dung một cơ sở y tế tư nhân lại đủ sức tồn tại và phát triển trong lĩnh vực đòi hỏi kỹ thuật cao và tính chuyên môn sâu trong chuyên khoa tim mạch. Thế nhưng, chặng đường 20 năm đã chứng minh điều ngược lại: từ những bước đi đầu đầy khiếm tốn, bệnh viện đã vươn lên trở thành địa chỉ uy tín, góp phần quan trọng vào việc định hình diện mạo y tế chuyên khoa tim mạch tại Việt Nam.

Trên hành trình ấy, đội ngũ điều dưỡng tim mạch luôn là lực lượng nòng cốt – không chỉ trực tiếp chăm sóc người bệnh với sự tận tâm và chuyên nghiệp, mà còn giữ vai trò cầu nối tin cậy giữa thầy thuốc và người bệnh. Họ còn là những người tiên phong trong công tác quản lý chất lượng, đào tạo thế hệ mới và thúc đẩy nghiên cứu khoa học, góp phần xây dựng nền tảng bền vững cho sự phát triển của bệnh viện hôm nay.

Những ngày đầu đặt nền móng:

Đầu thập niên 2000, bệnh tim mạch ngày càng gia tăng, trong khi các bệnh viện công lập luôn trong tình trạng quá tải. Nhiều người bệnh phải chờ đợi phẫu thuật trong sự giằng co giữa thời gian sống còn và cơ hội điều trị. Xuất phát từ những trăn trở ấy, ước mơ về một bệnh viện tim mạch hiện đại, tận tâm đã được hiện thực hóa bằng sự ra đời của Bệnh viện Tim Tâm Đức – ngôi nhà của hàng chục ngàn trái tim Việt.

Trong những năm đầu, điều dưỡng phải “đa nhiệm” trong mọi công việc: vừa trực tiếp chăm sóc, theo dõi người bệnh, vừa tham gia đào tạo nội bộ, vừa kiêm nhiệm hành chính. Không ít ca trực đêm, họ không chỉ

túc trực bên giường bệnh mà còn dành thời gian ở phòng thân nhân, giải thích, trấn an từng gia đình. Những trải nghiệm ấy đã đặt nền móng cho tinh thần “chăm sóc toàn diện” – giá trị cốt lõi xuyên suốt hành trình 20 năm.

Hành trình 20 năm phát triển

2005 – 2010: Đặt nền tảng chăm sóc tim mạch:

Bệnh viện tập trung xây dựng đội ngũ nhân lực, cử điều dưỡng đi học dài hạn về hồi sức, chăm sóc sau phẫu thuật tim, can thiệp và điều trị nội khoa tim mạch. Đây là giai đoạn chuẩn hóa quy trình chăm sóc từ cơ bản đến chuyên sâu. Năm 2006, bệnh viện chính thức ra đời – đánh dấu cột mốc lịch sử và mở ra hành trình gắn bó của điều dưỡng tim mạch Tâm Đức.

2011 – 2015: Hội nhập và chuyên sâu:

Quy mô bệnh viện mở rộng, điều dưỡng bắt đầu hội nhập quốc tế với các khóa huấn luyện tại Singapore, Philippines, Thái Lan... Từ chỗ chỉ làm theo y lệnh, họ dần trở thành đối tác chuyên môn của bác sĩ: tham gia hội chẩn, đề xuất kế hoạch chăm sóc và trực tiếp đào tạo điều dưỡng mới.

2016 – 2020: Phát triển công nghệ và chất lượng:

Y tế công nghệ cao bùng nổ: phẫu thuật ít xâm lấn, can thiệp mạch vành thế hệ mới. Điều dưỡng làm

chủ các công cụ số như hồ sơ điện tử, monitor theo dõi từ xa, checklist an toàn phẫu thuật. Họ cũng đi đầu trong kiểm soát nhiễm khuẩn – giúp giảm rõ rệt biến chứng sau mổ. Đây cũng là giai đoạn hình thành các điều dưỡng trưởng khoa, giữ vai trò quản lý, nghiên cứu và giám sát chất lượng.

2021 – nay: Chăm sóc toàn diện – Tầm nhìn mới:

Sau đại dịch COVID-19, khái niệm chăm sóc toàn diện được đẩy mạnh: lồng ghép phục hồi chức năng, tư vấn dinh dưỡng, hỗ trợ tâm lý và giáo dục sức khỏe gia đình. Các nghiên cứu khoa học của điều dưỡng được trình bày trong và ngoài nước, khẳng định sự trưởng thành về học thuật. Đồng thời, điều dưỡng tích cực tham gia các chương trình thiện nguyện – sàng lọc tim bẩm sinh cho trẻ em nghèo, lan tỏa giá trị nhân văn ra cộng đồng.

Vai trò điều dưỡng tim mạch – Từ “người chăm sóc” đến “chuyên gia đồng hành”

1. Chăm sóc trực tiếp: từ hồi sức sau mổ, quản lý thuốc chống đông, chăm sóc vết mổ, phục hồi vận động... Điều dưỡng góp phần làm nên thành công cho từng ca phẫu thuật, từng nhịp đập hồi sinh.

2. Cầu nối – đồng hành: điều dưỡng luôn hiện diện bên người bệnh và thân nhân, lắng nghe, giải thích, tiếp thêm niềm tin vượt qua nỗi sợ phẫu thuật tim.

3. Kiểm soát chất lượng và an toàn: là lực lượng nòng cốt trong vô khuẩn, giám sát quy trình, triển khai checklist phẫu thuật an toàn.

4. Đào tạo và nghiên cứu: từ vai trò “người thừa hành” nay trở thành giảng viên lâm sàng – nhà nghiên cứu, đóng góp tri thức mới cho ngành.

Thành tựu nổi bật sau 20 năm

- Hơn 12.000 ca phẫu thuật tim và 30.000 thủ thuật can thiệp, điện sinh lý thành công, với sự đồng hành của điều dưỡng ở mọi khâu.

- Đội ngũ điều dưỡng phát triển từ vài chục ban đầu lên hơn 200 chuyên khoa, nhiều người được đào tạo quốc tế.

- Xây dựng mô hình chăm sóc toàn diện – trở thành hình mẫu tham khảo cho nhiều bệnh viện tư nhân.

- Tham gia hàng chục chương trình cộng đồng: khám sàng lọc tim bẩm sinh, hỗ trợ người bệnh nghèo, huấn luyện sơ cứu tim mạch.

Bệnh viện hướng đến trở thành trung tâm đào tạo điều dưỡng tim mạch chuẩn khu vực. Điều dưỡng sẽ tiếp tục giữ vai trò then chốt trong:

- Phát triển chăm sóc cá thể hóa dựa trên hồ sơ sức khỏe điện tử.

- Ứng dụng trí tuệ nhân tạo trong theo dõi sau mổ.

- Tham gia nghiên cứu đa trung tâm về chăm sóc sau phẫu thuật tim.

- Gắn kết cộng đồng qua đào tạo sơ cấp cứu tim mạch và hoạt động thiện nguyện.

Hai mươi năm – một hành trình dài để một bệnh viện tư nhân chuyên khoa tim mạch khẳng định vị thế tiên phong tại Việt Nam. Trong hành trình ấy, điều dưỡng tim mạch không chỉ là “bóng dáng thầm lặng” nơi phòng hồi sức, mà đã trở thành trái tim thứ hai của bệnh viện – âm thầm nhưng bền bỉ, góp phần mang lại sự sống, niềm tin và hạnh phúc cho hàng chục ngàn gia đình.

Nếu bác sĩ là trái tim của bệnh viện, thì điều dưỡng chính là những mạch máu lan tỏa sự sống. Hành trình 20 năm qua là nền tảng để Tâm Đức tiếp tục viết nên tương lai rực rỡ – với điều dưỡng tim mạch trở thành biểu tượng của “chuyên nghiệp – nhân văn – hội nhập quốc tế”. □

NGHỀ ĐIỀU DƯỠNG LÀ PHẢI BIẾT CHO ĐI

- Nguyễn Thị Châm -

Trưởng phòng Điều dưỡng, Bệnh viện Y học cổ truyền Nam Định:

Trên hành trình 35 năm hình thành và phát triển của Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam (26/10/1990 – 26/10/2025), hình ảnh người điều dưỡng ngày càng tỏa sáng, trở thành lực lượng không thể thiếu trong hệ thống y tế, là những “chiến sỹ áo trắng” thầm lặng trên mặt trận chăm sóc sức khỏe. Nhân dịp này, với tư cách là một điều dưỡng viên với hơn 30 năm gắn bó với nghề xin được chia sẻ và gửi gắm tình yêu, niềm tự hào và sự tận tâm với nghề nghiệp cao quý này

Điều dưỡng viên đang chăm sóc bệnh nhân tại Khoa Hồi sức tích cực

Một sự lựa chọn từ trái tim

“Nghề điều dưỡng vất vả như thế, sao chị lại chọn?” – tôi đã được nghe câu hỏi ấy không biết bao nhiêu lần trong suốt 30 năm gắn bó với công việc. Mỗi lần như vậy, tôi chỉ mỉm cười. Bởi với tôi, nghề này không chỉ là kế sinh nhai, mà là ước mơ, là niềm đam mê và trên hết, là khát vọng được cống hiến cho sức khỏe cộng đồng.

Công việc thầm lặng sau tấm áo blouse

Công việc của người điều dưỡng không đơn giản chỉ là tiêm, truyền dịch, phát thuốc hay hỗ trợ bác sĩ chăm cứu. Đằng sau đó là những đêm trắng túc trực, những khoảnh khắc căng thẳng dõi theo từng hơi thở, từng cử động của bệnh nhân.

Hình ảnh Điều dưỡng viên siêu âm điều trị cho bệnh nhân

Có những bệnh nhân đặc biệt như trẻ tự kỷ, người bệnh tai biến, hay những cụ già yếu thế... Mỗi người một câu chuyện, một tính cách, một nỗi đau riêng. Chăm sóc họ, nhiều lúc chẳng khác nào “làm dâu trăm họ”. Nhưng chính trong thử thách ấy, chúng tôi học được cách kiên nhẫn, lắng nghe và sẻ chia – để đồng hành cùng họ trên hành trình chống chọi bệnh tật.

Khi cho đi là nhận lại

Ba mươi năm trong nghề dạy tôi một điều: khi trao đi tình thương bằng tất cả tấm lòng, ta sẽ nhận lại nhiều hơn thế. Sự giàu có của người điều dưỡng không đo bằng vật chất, mà bằng niềm tin, bằng nụ cười của bệnh nhân, bằng giây phút họ hồi sinh sau những cơn đau.

Hình ảnh Điều dưỡng viên siêu âm điều trị cho bệnh nhân

Hình ảnh Điều dưỡng viên đưa bệnh nhân đi thực hiện thủ thuật

Không ai chọn nghề điều dưỡng mà không biết trước những hy sinh. Chúng tôi chấp nhận gác lại hạnh phúc riêng để giữ trọn lời thề với bệnh nhân. Điều dưỡng phải vừa vững chuyên môn, vừa có tấm lòng nhân hậu, mới đủ sức đáp ứng những yêu cầu khắt khe của xã hội.

Chữ “Tâm” trong nghề điều dưỡng

Nghề nào cũng cần chữ “Tâm”, nhưng với điều dưỡng, chữ “Tâm” ấy còn lớn lao hơn. Hằng ngày, chúng tôi chứng kiến biết bao số phận bất hạnh, những căn bệnh hiểm nghèo. Dầu vất vả, đôi khi chưa được xã hội nhìn nhận đúng với giá trị, nhưng tôi và đồng nghiệp vẫn luôn coi bệnh viện là ngôi nhà, bệnh nhân là người thân.

Người điều dưỡng hôm nay chính là những “chiến sỹ áo trắng” – lặng lẽ chiến đấu với bệnh tật, thiên tai, dịch bệnh; bảo vệ sức khỏe, gìn giữ sự khang kiện của giống nòi. Và chính tình yêu nghề đã giúp

chúng tôi vững bước, để mỗi ngày đi làm không chỉ là một ca trực, mà là một hành trình sẻ chia và trao gửi yêu thương.

Tự hào 35 năm – Giữ mãi ngọn lửa nghề

Chào mừng kỷ niệm 35 năm thành lập Hiệp hội Điều dưỡng Việt Nam, tôi càng tự hào hơn về lựa chọn của mình. Ba thập kỷ gắn bó với nghề cũng là khoảng thời gian tôi chứng kiến sự trưởng thành, khẳng định vị thế của đội ngũ điều dưỡng trong hệ thống y tế nước nhà.

Tôi tin rằng, ngọn lửa yêu nghề trong trái tim người điều dưỡng sẽ mãi bền vững. Để trong từng cử chỉ, từng ánh mắt, từng lời động viên đều tỏa ra hơi ấm của tình thương. Để mỗi ngày làm việc đều là một ngày tận hiến, và để điều dưỡng Việt Nam luôn xứng đáng với danh hiệu: “Những chiến sỹ áo trắng trên mặt trận bảo vệ sức khỏe nhân dân.” □

GỬI EM, NGƯỜI NỮ ĐIỀU DƯỠNG

- BSCKII. Huỳnh Kim Minh Tâm -

Trưởng phòng Đào tạo & chỉ đạo tuyến, Bệnh viện Đa khoa Kiên Giang.

Áo trắng hiền hòa như cánh mây,
Bước chân lặng lẽ suốt đêm ngày.
Bệnh nhân gửi gắm niềm hy vọng,
Chăm sóc tận tình chẳng đổi thay.

Đôi tay dịu dặt từng hơi thở,
Từng giọt hòa chung nhịp trái tim.
Nụ cười giản dị mà sâu lắng,
Sưởi ấm lòng ai lúc ưu phiền.

Ca trực thâu đêm vàng trán đầm,
Mồ hôi chan chứa tựa sương ngân.
Trang nhật ký đời không ghi hết,
Gửi nỗi nhọc nhằn theo bước chân.

Tan ca trở lại niềm riêng nhỏ,
Mẹ yêu ngóng đợi ở hiên nhà.
Con thơ ríu rít thềm hơi ấm,
Bếp lửa hồng thêm bóng trắng ngà.

Một vai nâng đỡ người đau yếu,
Một vai ôm trọn mái nhà xinh.
Ngược xuôi vất vả muôn vạn nẻo,
Trọn tình vẹn nghĩa giữa nhân sinh.

Hoa trắng nở trong ngàn giông bão,
Tỏa hương trù mển khắp xa gần.
Tô màu hy vọng cho nhân thế,
Cho đời rạng rỡ ánh hồng ân.

TRÁI TIM NGƯỜI HỘ SINH TỎ SÁNG GIỮA ĐỜI THƯỜNG

- Nguyễn Thị Chung -

Trưởng phòng Điều dưỡng, Trung tâm Y tế Hiệp Hòa, tỉnh Bắc Ninh

Trong hành trình chăm sóc sức khỏe nhân dân, có những con người âm thầm cống hiến, để lại dấu ấn không phải bởi những ca bệnh lớn mà bằng chính sự tận tụy, nhân ái và sẻ chia. Ở Trung tâm Y tế Hiệp Hòa, một hộ sinh đã trở thành tấm gương sáng về lòng nhân hậu. Chị chăm sóc bệnh nhân như chính người thân của mình, để lại bao xúc động cho đồng nghiệp và người bệnh. Với hơn hai mươi năm công tác, chị Ngô Thu Hòa - hộ sinh khoa Phụ sản-CSSKSS đã chứng kiến biết bao ca sinh nở. Tiếng khóc chào đời của trẻ nhỏ, niềm hạnh phúc của sản phụ và gia đình chính là động lực để chị gắn bó với nghề. Công việc hộ sinh vất vả, áp lực, đòi hỏi sự chính xác từng thao tác, nhưng với chị, mỗi ca trực đều là một sứ mệnh thiêng liêng.

Điều làm người ta khâm phục ở chị không chỉ là kỹ năng nghề nghiệp, mà còn là tấm lòng chan chứa yêu thương. Nhiều bệnh nhân đặc biệt – từ những sản phụ có hoàn cảnh éo le đến người bệnh thiếu năng trí tuệ – đã nhận được sự quan tâm tận tình từ chị.

“Người mẹ hiền” trong chiếc áo blouse trắng

Có một bệnh nhân nữ thiếu năng trí tuệ đi đẽ. Người thân vì điều kiện khó khăn nên không thể túc trực chăm sóc. Chị đã trở thành chỗ dựa tinh thần, ngày ngày tắm gội, chải tóc cho bệnh nhân như thể chăm sóc một người em gái. “Bệnh nhân cũng như người thân của mình. Họ không thể tự lo cho bản thân thì mình càng phải gần gũi, chăm chút nhiều hơn”, chị chia sẻ.

Khi thấy bệnh nhân mặc quần áo cũ kỹ, chị lặng lẽ

mua tặng vài bộ đồ mới. Lúc bệnh nhân không có cơm ăn, chị tự tay mua suất cơm nóng hoặc chuẩn bị thêm chút thức ăn đưa tận tay. Những nghĩa cử nhỏ bé ấy nhưng đã xoa dịu nỗi cô đơn, khiến bệnh nhân cảm nhận được tình thương nơi bệnh viện – nơi vốn dĩ dễ gợi cảm giác sợ hãi và lạc lõng. Đồng nghiệp của chị kể: “Nhiều lần đi chợ, chị ấy mua sẵn mấy bộ quần áo để dành cho bệnh nhân nghèo. Thấy ai thiếu thốn là chị mang ra cho, chẳng cần ai biết, chẳng bao giờ kể công.”

Sinh viên Trường Đại học Đông Á chăm chú

Giảng viên Khoa Điều dưỡng Trường Đại học

Không chỉ quan tâm đến vật chất, chị còn chú trọng động viên tinh thần cho bệnh nhân. Chị kiên nhẫn lắng nghe, khích lệ để họ thêm niềm tin vào quá trình điều trị. Với chị, “nụ cười của bệnh nhân chính là món quà lớn nhất.”

Một đồng nghiệp xúc động chia sẻ: “Trong lúc nhiều

người vẫn còn bận rộn với công việc, chị ấy âm thầm làm những điều giản dị mà cao quý. Chúng tôi học được từ chị ý nghĩa thật sự của hai chữ ‘từ mẫu’.”

Có người từng hỏi chị: “Việc tắm rửa, mua quần áo, lo cơm nước cho bệnh nhân có nằm trong quy định chuyên môn không? Sao chị phải vất vả thế?” Chị chỉ mỉm cười: “Nếu mình ở trong hoàn cảnh ấy, mình cũng mong có người đối xử như vậy với mình.” Câu trả lời mộc mạc nhưng thấm đẫm tinh thần nhân văn. Nó phản chiếu phẩm chất đẹp nhất của nghề y: không chỉ cứu chữa thể xác, mà còn sưởi ấm tâm hồn.

Trong bức tranh chung của ngành y tế, chị chỉ là một mảnh ghép nhỏ bé, một bông hoa giản dị. Nhưng chính sự thầm lặng ấy lại làm nên giá trị. Hình ảnh chị – hộ sinh hết lòng vì bệnh nhân – đã trở thành nguồn cảm hứng cho đồng nghiệp, nhắc nhở mọi người rằng: chăm sóc sức khỏe không chỉ là kỹ năng nghề nghiệp mà còn cần cả trái tim yêu thương.

Ngày 26/10 – Ngày Điều dưỡng Việt Nam – là dịp để tri ân, tôn vinh những người như chị. Những người đã chọn cách sống và làm việc với tất cả tình thương, đã khoác lên mình chiếc áo blouse trắng không chỉ như một nghề nghiệp, mà như một sứ mệnh cao cả. Với chị, đó không chỉ là công việc, mà còn là tình người. Một tình người trong sáng, bao dung, lặng lẽ tỏa sáng giữa đời thường. □

Sinh viên Khoa Điều dưỡng Trường Đại học

ĐIỀU DƯỠNG LÀ TRAO GỬI NIỀM TIN VÀ GIỮ GÌN SỰ SỐNG

- Trần Thị Thanh Cẩm -

Điều dưỡng viên khoa Ngoại Tiêu Hóa - Bệnh viện Đa khoa Tỉnh Hà Tĩnh

Nhiều đêm tôi giật mình tỉnh giấc, trong cơn mơ màng, tôi nghe thấy tiếng gọi vang vọng ai đó gọi mình. Đó chẳng phải là điều gì quá đặc biệt mà là đặc thù nghề nghiệp của tôi – Nghề Điều dưỡng. Với hành trình hơn 20 năm trong nghề, việc giật mình thức tỉnh giữa đêm, hay những cuộc gọi cấp cứu, những y lệnh khẩn đã trở nên quá quen thuộc đối với tôi.

Khi nhắc đến ngành Y, ta thường nghĩ ngay đến những bác sĩ với chiếc áo blouse trắng, đôi tay thoăn thoắt với trí tuệ tinh anh và sáng suốt. Nhưng có biết đâu sau những y lệnh của bác sĩ, sau ánh đèn phẫu thuật của phòng mổ, sau hành lang dài dằng dặc của bệnh viện, bên cạnh giường bệnh không quản ngày hay đêm, còn có một hình bóng của sự hy sinh thầm lặng mà không kém phần quan trọng, đó là chúng tôi - người điều dưỡng viên. Điều dưỡng không phải là nghề để tìm đến với sự hào nhoáng, danh tiếng hay phù phiếm mà đó là một nghề đầy áp lực, căng thẳng và nhiều thách thức. Bởi thời gian với bệnh nhân chỉ được tính bằng phút, thậm chí là bằng giây, giành giật lại sự sống cho bệnh nhân dù là nhỏ bé và mỏng manh nhất từ “cánh tay tử thần”.

Nếu giáo viên luôn xuất hiện với hình ảnh tà áo dài trắng thướt tha, đứng trên bục giảng để truyền lửa tri thức, hay là người chiến sĩ hải quân trong bộ đồng phục trắng đầy uy nghiêm, trang trọng, bảo vệ vùng trời tự do cho đất nước, thì người điều dưỡng viên cũng mang trên mình bộ blouse màu trắng với sứ mệnh chăm lo sức khỏe, an ủi tinh thần cho người bệnh. Họ là những người ít khi xuất hiện trên các phương tiện thông tin, nhưng lại là hơi thở, là nhịp sống thầm lặng của một hệ thống y tế.

Cách đây 35 năm, khi mà ngành điều dưỡng Việt Nam chính thức “ra mắt”, ít ai hình dung được rằng lực lượng này sẽ trở thành “xương sống” của hệ thống chăm sóc y tế. Có lẽ mọi người đã quá quen thuộc

với thuật ngữ “y tá” và xem họ như những người phụ tá cho bác sĩ, mà ít ai thấy được sự độc lập và tầm quan trọng của công việc này. Ngay cả bản thân tôi, một cô sinh viên 20 mấy năm về trước, hình dung về công việc của một người điều dưỡng viên còn quá mơ hồ, viễn vông đối với tôi. Nhưng khi gắn bó trong nghề được 5 năm, rồi 10 năm, đến năm thứ 20, 21, thì hình ảnh của một người điều dưỡng viên trong tôi đã hoàn toàn khác. Tôi thấy mọi người điều dưỡng đều như “người mẹ hiền” của bệnh nhân.

Những hình ảnh tất bật, chạy đôn chạy đáo thực hiện theo y lệnh của bác sĩ, hay là sự điềm đạm, từ tốn, ân cần chăm sóc, hỏi han, quan tâm người bệnh, luôn phải lắng nghe tâm tư, theo dõi tình trạng bệnh, tất cả đều phải được hội tụ ở một người điều dưỡng viên có tâm với nghề. Có thể nói, nếu bác sĩ là “người quyết định” thì điều dưỡng chính là “người đồng hành” trên hành trình tìm lại sức sống cho người bệnh. Một nụ cười, một lời hỏi thăm, một lời động viên tinh thần nho nhỏ cũng là liều thuốc tinh thần quý báu mà người điều dưỡng giúp bệnh nhân của mình có thể kiên cường vượt qua bệnh tật.

Là một người trong nghề, tôi đã chứng kiến bao nhiêu câu chuyện cảm động: một người điều dưỡng nhỏ bé một mình đẩy bệnh nhân đi làm xét nghiệm cấp cứu khi người bệnh neo đơn, hay những ca trực thâu đêm chẳng kịp chợp mắt, may mắn thay có những lúc chỉ được ngả lưng vài phút trên chiếc ghế xếp. Những kỷ niệm đó, mỗi khi nhắc đến với mọi người, có lẽ họ chỉ hình dung đến cái vất vả, mệt nhọc của cái nghề này, nhưng với tôi, tôi xem đó là động lực, là ngọn lửa nghề luôn cháy rực trong tim mỗi người điều dưỡng.

Sự nghiệp và bốn phận của những điều dưỡng viên như chúng tôi là vậy, cứ âm ỉ bền bỉ cống hiến. Chúng tôi là những chiến sĩ không vũ khí, chỉ có một trái tim nhân hậu, một đôi tay tận tụy và ánh mắt luôn ngập tràn những yêu thương dành cho người bệnh. Trong suốt hơn 20 năm gắn bó với nghề, không ít lần tôi tự hỏi mình, liệu đây có phải là lựa chọn sáng suốt của mình hay không, không ít lần tôi đã muốn bỏ cuộc vì “sức bèo” quá mạnh mẽ của nghề này, nhưng sau tất cả ý chí vẫn luôn chiến thắng và giờ đây thì tôi cũng đã có thể tự mình viết nên được một hành trình đáng tự hào, một hành trình được làm nên bởi không ít mồ hôi, không ít nước mắt, được viết nên bằng cả lòng nhân ái và tình yêu thương vô bờ với con người.

Có thể nói khi nhắc đến người điều dưỡng thì hình ảnh đầu tiên xuất hiện là công việc quen thuộc như tiêm thuốc, phát thuốc, thay băng, đo huyết áp. Nhưng nếu chỉ gói gọn trong vài ba kỹ thuật tưởng chừng đơn giản như thế thì có lẽ nghề này không để lại quá nhiều ấn tượng sâu đậm trong lòng người bệnh đến như thế. Bởi tôi xem điều dưỡng chính là người đồng hành, người lắng nghe và là người sẻ chia. Để chọn hai thứ quan trọng và được xem là linh hồn của nghề này, tôi xin mạnh dạn chọn: bàn tay và trái tim. Một bàn tay luôn thoăn thoắt thực hiện y lệnh của bác sĩ, một bàn tay nắm chặt bàn tay bệnh nhân lúc run rẩy chờ kết quả xét nghiệm, hay một bàn tay xoa lưng cho em nhỏ, trấn an khi em sắp sửa bước vào ca phẫu thuật quan trọng trong đời, một bàn tay có thể làm nên cả một bầu trời ấm áp. Hay là một trái tim – nhân hậu, nồng ấm, biết cảm thông, biết lắng nghe, biết chia sẻ - truyền được cảm giác ấm áp, thân thương, nồng hậu cho người bệnh bằng những hành động, cử chỉ nhẹ nhàng mà có sức mạnh thiết thực đến lạ. Điều dưỡng chính là người “truyền ngọn lửa” cho bệnh nhân đủ niềm tin bước qua cánh cửa của sự sống, bước đến một cuộc sống tốt đẹp hơn, nơi mà những nỗi đau bệnh tật không còn dày vò. Chính họ, bằng sự kiên nhẫn và lòng nhân ái, đã tạo nên linh hồn của bệnh viện - nơi không chỉ chữa bệnh bằng thuốc men, mà còn bằng cả tình người ấm áp.

Trên hành trình hơn 20 năm viết nên câu chuyện của riêng mình, tôi đã tìm thấy được sứ mệnh cao cả của bản thân khi được góp phần nhỏ bé của mình vào cuộc chiến giành lại sự sống cho người bệnh. Tôi còn nhớ như in những tua trực đầu tiên, khi ấy, tôi chỉ là một cô gái 23, 24 tuổi, tay nghề còn quá non trẻ và vụng về trong suy nghĩ chưa chan biết bao nhiêu lo âu nhưng trong lòng vẫn luôn giữ ngọn lửa nhiệt huyết, cố gắng với nghề. Ca trực đầu tiên trong phòng cấp cứu khiến tôi choáng ngợp: tiếng bước chân hối hả, tiếng gọi gấp gáp của bác sĩ, tiếng khóc lo lắng của người nhà, và cả những hơi thở yếu ớt của bệnh nhân.

Trong guồng quay tất bật ấy, tôi không giấu nổi sự bối rối và lúng túng của mình. Nhưng chính những lời động viên từ bác sĩ và đồng nghiệp đã vực dậy tinh thần của tôi và kéo tôi về thực tại, đối diện với sự thật ngay trước mắt mình, từng bước chỉ dạy cho tôi những thủ thuật cơ bản nhất. Đó cũng là lúc tôi nhận ra nghề điều dưỡng không chỉ gắn với

kỹ thuật, thuốc men, mà còn gắn với sự tin tưởng, sẻ chia giữa con người với con người. Một lời động viên giản dị, một ánh mắt cảm thông, đôi khi còn có sức mạnh chữa lành hơn cả những liều thuốc.

Nhiệt huyết là vậy, nhưng đến độ tuổi 27, 28, khi mối quan tâm của tôi không còn chỉ dừng lại ở công việc mà còn là chuyện chồng con, chuyện gia đình, thì đã không ít lần tôi nghĩ đến chuyện bỏ cuộc. Những ngày trực thâu đêm, những y lệnh đặc biệt, những ngày tăng ca không có phép có thể dễ dàng đánh quật sức chịu đựng của một người phụ nữ lúc bấy giờ bất cứ lúc nào. Nhưng mỗi khi nhìn thấy niềm hân hoan, hạnh phúc của bệnh nhân sau ca phẫu thuật, nhận lại được lời cảm ơn ríu rít từ người nhà bệnh nhân sau khoảng thời gian điều trị bệnh, nhìn thấy khung cảnh những đồng nghiệp của mình đang tất bật, hối hả, từng phút từng giây cống hiến cho sự nghiệp, thì tâm can tôi không cho phép mình bị đánh gục.

Dù biết bản thân sẽ phải đối mặt với hàng tấn áp lực, hàng ngàn công việc, hàng trăm cuộc hẹn nhưng nếu nó đã là sứ mệnh của mình, tôi chấp nhận đánh đổi. Vậy mà cũng thấm thoát được hơn 20 năm trong nghề, đã chứng kiến bao nhiêu con người đến và rời đi, chứng kiến bao nhiêu thay đổi, bao nhiêu

niềm hạnh phúc và cũng có những mất mát, tôi cũng không còn là một điều dưỡng trẻ, non dại ngày nào mà giờ đây đã trở thành một người có thâm niên trong nghề, nhưng niềm tin với nghề thì vẫn luôn nồng nhiệt, cháy bỏng như thế. Tôi bước đi vững vàng hơn trên con đường đã chọn, với một niềm tin sâu sắc rằng: điều dưỡng không đơn thuần là chăm sóc, mà là trao gửi niềm tin và giữ gìn sự sống.

35 năm - một phần tư thế kỷ, là khoảng thời gian không dài trong lịch sử dân tộc, nhưng lại đủ để ngành điều dưỡng Việt Nam khẳng định vị trí và ghi dấu trong lòng người dân. Ở đó có mồ hôi, có nước mắt, có cả những hy sinh thầm lặng của biết bao thế hệ đã chọn đi con đường ít người biết đến, nhưng lại đầy nhân văn và ý nghĩa. Ngày hôm nay khi có dịp được nhìn lại, tôi không chỉ thấy những thành tựu, mà còn thấy bóng dáng của hàng vạn điều dưỡng viên vẫn đang lặng lẽ bước đi trong hành lang bệnh viện, vẫn tận tụy bên giường bệnh, vẫn giữ cho ngọn lửa sự sống luôn cháy sáng. Tôi tin rằng không chỉ tôi mà những bước chân thầm lặng của các anh, chị, em đồng nghiệp sẽ tiếp tục, êm đềm mà bền bỉ, để ở bất cứ nơi đâu cần sự chăm sóc, cần sự sẻ chia là nơi đó sẽ luôn có hình bóng người điều dưỡng hiện diện. □

NGHỀ ĐIỀU DƯỠNG VẪN THÂM LẶNG TỎ SÁNG GIỮA NÚI RỪNG THÂN THƯƠNG

- Đỗ Đình Tâm -

Trưởng phòng điều dưỡng BVĐK Quan Sơn

Tôi đã bước vào nghề điều dưỡng cách đây 23 năm, với trái tim đầy nhiệt huyết của một chàng trai trẻ khao khát được cống hiến cho người bệnh. Hơn 20 năm gắn bó với Bệnh viện Quan Sơn, Thanh Hóa, nơi núi rừng còn nhiều gian khó, tôi coi nơi đây như ngôi nhà thứ hai của mình. Mỗi ca trực đêm, mỗi nụ cười bình phục của bệnh nhân, mỗi giọt nước mắt trong giờ phút sinh tử... đã trở thành một phần trong ký ức không thể nào quên. Nhìn lại chặng đường dài ấy, tôi hiểu rằng nghề điều dưỡng không chỉ là công việc, mà còn là sứ mệnh, là tình yêu lớn mà tôi đã chọn và đi theo đến tận hôm nay.

"Điều dưỡng viên chăm sóc bệnh nhân TBMMN điều trị nội trú tại khoa Nội - Hồi Sức- Cấp Cứu"

Bệnh viện đa khoa Quan Sơn là bệnh viện miền núi thuộc bệnh viện hạng II. Vùng đặc biệt khó khăn nằm ở phía tây tỉnh Thanh Hóa, giáp với nước bạn Lào, đường xá đi lại còn nhiều gian nan trắc trở. Bệnh viện có gần 70 cán bộ nhân viên và 40 cán bộ nhân viên là điều dưỡng, kỹ thuật viên, nữ hộ sinh và những người không phải điều dưỡng nhưng làm công tác khác như: Hướng dẫn, đón tiếp,... Trải qua từng ấy thời gian tôi đã hiểu và thấm những nỗi vất vả mà nghề điều dưỡng phải đối diện và trải qua, có những sự khác biệt rõ nét giữa nghề điều dưỡng

với những ngành nghề khác trong xã hội: Nghề mà thời gian ở bệnh viện, ở bên bệnh nhân nhiều hơn ở nhà, bên gia đình, người thân. Nghề mà mỗi khi bố mẹ, con cái hay người thân cần mình chăm sóc thì bản thân không hề ngại, phần lớn lại phải thực hiện công việc, nhiệm vụ của mình và nhiệm vụ đó có người gọi cho cái tên thiêng liêng là "Sứ mệnh". Đặc biệt hơn, 3 năm gần đây khi đại dịch COVID-19 bùng phát chúng tôi như những người lính "Chiến trường" lao vào diệt giặc. Xã hội ngày càng phát triển, sức khỏe người dân ngày càng được nâng cao, đòi hỏi

công việc người điều dưỡng ngày càng áp lực, vất vả hơn. Không chỉ điều trị bệnh, điều dưỡng còn làm nhiệm vụ chăm sóc cho bệnh nhân từ những điều nhỏ bé. Với sự đoàn kết, đồng lòng của anh, chị em điều dưỡng, công việc đã diễn ra rất tốt, chuyên nghiệp và được bệnh nhân, người nhà ghi nhận, nhiều người bệnh đã rất xúc động và hạnh phúc, họ thấy mình được chăm sóc tận tình, được chia sẻ thêm phần nào khó khăn trong khi ốm đau nằm viện.

Nghề điều dưỡng – đối tượng tiếp xúc, chăm sóc là những người có sức khỏe yếu, ốm đau, thậm chí họ không có người thân, có những người bệnh nặng, những ngày cuối cùng của cuộc đời mình cũng trông vào sự chăm sóc của điều dưỡng. Bình thường, sinh ra mỗi người một tính khác nhau, nay sức khỏe không tốt họ lại càng trở nên thất thường, khó chiều.

Thật đúng khi ai đó đã nói “ Nghề điều dưỡng như làm râu cằm họ”. Có những anh, chị em đồng nghiệp phải nhận những bức xúc của bệnh nhân, gia đình người bệnh, thêm vào đó còn rủi ro nghề nghiệp, có điều dưỡng phải dùng thuốc khi bị phơi nhiễm HIV vì cấp cứu cho bệnh nhân bị tai nạn. Rồi không ít lần tìm đủ mọi cách để tìm bệnh nhân tự

ý trốn viện và lần theo địa chỉ tìm về tận nhà để tận mắt nhìn thấy sự bình an của họ.

Nhưng sau tất cả, chúng tôi lại như một gia đình, vì chung quy lại đều cố gắng vì một mục tiêu chung là chăm lo sức khỏe cho người bệnh, mong người bệnh bình phục sớm nhất có thể để về với gia đình và rồi thời gian trôi qua dần có nhiều bệnh nhân, người nhà bệnh nhân khi đang nằm viện, hay ra viện đã thấu hiểu, nghi nhận và biết ơn những người điều dưỡng đã ngày đêm chăm sóc họ, hay người thân của họ khi đau ốm.

Chúng tôi đã nhận được những bức thư cảm ơn, những bài thơ hay ca ngợi người điều dưỡng, những lời tri ân qua điện thoại.... Những điều đó đã làm cho đội ngũ điều dưỡng chúng tôi thấy ấm lòng, vững tin với nghề của mình đã chọn và ngày càng yêu nghề hơn, yêu hơn màu áo trắng có viền xanh, yên hơn nghề điều dưỡng.

Trong 3 năm qua với diễn biến phức tạp của đại dịch COVID-19, cùng với toàn thể hệ thống chính trị vào cuộc, ngành y là một trong những tuyến đầu, nòng cốt trong công tác chống dịch, lực lượng điều dưỡng là đội ngũ không thể thiếu trên tuyến đầu chống dịch trong ngành y tế, cùng với cán bộ

“Điều dưỡng viên chăm sóc truyền dịch cho bệnh nhân”

nhân viên trong bệnh viện tham gia chống dịch trên địa bàn xã, tại đơn vị 5 điều dưỡng, kỹ thuật viên, hộ sinh cùng 2 bác sỹ đã tham gia vào lực lượng chống dịch của tỉnh nhà lên đường vào chống dịch ở Miền Nam.

Cùng với cả nước chống dịch, anh chị em điều dưỡng chúng tôi đã tham gia chiến đấu vào một trận chiến đặc biệt thầm lặng, một trận chiến không tiếng súng đạn, tiếng bom hay tiếng xe tăng.... Mà thay bằng tiếng còi xe cấp cứu, tiếng máy monitor, máy thở, tiếng kêu của người bệnh.... Nơi chúng tôi nhìn thấy, chứng kiến và cảm nhận được những nỗi đau, những mất mát.... của những người dân vô tội trước đại dịch của lịch sử!. “Đại dịch COVID-19”.

Ai theo nghề điều dưỡng cũng phải là người biết chấp nhận hy sinh và là người can đảm bởi áp lực rất lớn. Khi chọn nghề điều dưỡng là chọn con đường gian nan, thiệt thòi, đối diện với nỗi đau của kiếp người.... nhưng đổi lại tôi thấy được những niềm vui, ánh mắt biết nói đằng sau những nụ cười và lời cảm ơn của những người bệnh lúc họ được ra viện. Mỗi nghề đều có một niềm vui, chúng ta hạnh phúc biết bao khi cùng đồng nghiệp cứu một người bệnh qua cơn hiểm nghèo, cứu một mạng người quý lắm.... chính vì thế không có một tình yêu nghề, yêu người thật sự thì không nên chọn nghề này.

Chặng đường phía trước còn dài nhưng tôi sẽ không bao giờ chùn bước và tôi cũng cảm nhận được ý nghĩa của công việc người điều dưỡng. Đó là một công việc thật cao cả tôi thấy yêu ngành mình đã chọn và sẽ luôn sống, cống hiến hết mình vì nghề, coi bệnh viện là nhà, bệnh nhân là người thân vì chính họ đã trao sinh mệnh của mình cho chúng ta.

Điều dưỡng được biết đến với vai trò quan trọng trong hệ thống chăm sóc sức khỏe, là người phụ trách công tác kiểm tra, theo dõi tình trạng người bệnh hàng ngày, thực hiện và theo dõi dùng thuốc cho người bệnh và các công việc liên quan khác để phục vụ cho quá trình từ lúc người bệnh vào viện cho đến khi người bệnh được phục hồi ra viện, nghề điều dưỡng bởi tính chất công việc là phải chăm sóc, phục vụ người bệnh một cách tận tình nhất **“Bệnh nhân đến đón tiếp niềm nở, bệnh nhân ở chăm sóc tận tình, bệnh nhân về dặn dò chu đáo”**.

Nhọc nhẫm, áp lực là vậy nhưng với tình yêu nghề, chúng tôi vượt lên trên tất cả, luôn chấp nhận hy sinh những khoảng thời gian của riêng mình, chấp nhận

những vất vả đè nặng trên vai, chúng tôi làm với cái tâm của một người yêu nghề, tự hào về công việc ý nghĩa mình đang làm. Bệnh viện đa khoa Quan Sơn được phát triển như ngày hôm nay phải kể đến sự đóng góp không hề nhỏ của lực lượng điều dưỡng. Mặc dù chưa được xã hội tôn vinh đúng mức, dù mức lương, thu nhập chưa cao, dù còn nhiều khó khăn, thách thức nhưng những người điều dưỡng chúng tôi luôn tự hào mang trên mình sứ mệnh vì sự nghiệp chăm sóc sức khỏe nhân dân. Chúng tôi như những bông hoa thầm lặng luôn tỏa hương trong vườn hoa y tế.

Chúng tôi rất tự hào mình là điều dưỡng viên, là người chăm sóc cho người bệnh khi họ đến viện, góp phần quan trọng vào sự thành công cho quá trình điều trị cho người bệnh, là người nữ hộ sinh không thể thiếu được khi em bé chào đời tại bệnh viện, hay người bên cạnh người bệnh khi họ chút hơi thở cuối cùng ở đây.

Với phương châm **“Đổi mới công tác điều dưỡng, lấy người bệnh làm trung tâm”**, trong những năm qua, hoạt động của điều dưỡng trong bệnh viện đang dần hoàn thiện, cải cách công tác điều dưỡng trong chăm sóc, nâng lên một tầm hoạt động mới, luôn xây dựng hình ảnh đẹp của người điều dưỡng bệnh viện trong lòng người dân. Đội ngũ điều dưỡng tại bệnh viện đã khẳng định được vị thế của mình và hoàn thành tốt nhiệm vụ được giao, góp phần không nhỏ vào sự phát triển của bệnh viện trong công cuộc bảo vệ và chăm sóc sức khỏe nhân dân trên địa bàn xã Quan Sơn, tỉnh Thanh Hoá cũng như các xã miền núi lân cận và 2 huyện Viêng Say và Sầm Sơn, tỉnh Hòa Bình nước cộng hòa dân chủ nhân dân Lào kết nghĩa tình hữu nghị với tỉnh Thanh Hóa.

Giờ đây, khi nhìn lại hành trình đã qua, tôi thấy lòng mình tràn đầy biết ơn và tự hào. Biết ơn vì nghề đã cho tôi cơ hội được sẻ chia, được đồng hành cùng biết bao bệnh nhân và gia đình họ trong những thời khắc khó khăn nhất. Tự hào vì giữa muôn vàn lựa chọn, tôi đã kiên định gắn bó với Bệnh viện Quan Sơn suốt hai thập kỷ, để mỗi ngày làm việc đều trở thành một dấu ấn của tình thương và trách nhiệm. Với tôi, con đường phía trước vẫn còn dài, và ngọn lửa yêu nghề vẫn cháy sáng như buổi đầu – để tôi tiếp tục tận hiến cho sự sống và niềm tin của người bệnh nơi núi rừng thân thương này.

BỆNH VIỆN ĐKQT VINMEC TIMES CITY TỔ CHỨC HỘI NGHỊ KHOA HỌC ĐIỀU DƯỠNG LẦN THỨ 3 NĂM 2025

- Lê Anh Tuấn -

Ngày 26/9, Bệnh viện đa khoa quốc tế Vinmec Times City tổ chức Hội nghị Khoa học Điều dưỡng lần thứ 3 năm 2025 với chủ đề “Thúc đẩy thực hành điều dưỡng năm bắt cơ hội” với sự tham dự của gần 400 đại biểu là các chuyên gia, điều dưỡng viên đến từ nhiều đơn vị trong và ngoài Vinmec.

PGS. TS. BS Lê Văn Thành
Phó Tổng giám đốc chuyên môn Hệ ngoại Hệ thống y tế Vinmec
kiêm Phó Giám đốc Bệnh viện Vinmec Times City phát biểu khai mạc. Ảnh: LT.

Tham dự hội nghị có GS. TS Đỗ Tất Cường – Chủ tịch Hội đồng cố vấn lâm sàng Hệ thống y tế Vinmec, PGS. TS. BS Lê Văn Thành – Phó tổng giám đốc chuyên môn hệ ngoại hệ thống y tế Vinmec kiêm phó giám đốc Bệnh viện Vinmec Times City, ThS.BS Nguyễn Ngọc Quang Phó giám đốc chuyên môn Hệ nội Bệnh viện Vinmec Times City, GS. TS Phạm Nhật An – Chủ tịch hội đồng chuyên ngành Nhi Hệ thống y tế Vinmec, ThS. Bùi Văn Thắng – Trưởng phòng Điều dưỡng Bệnh viện Vinmec Times City.

Các chuyên gia tham dự Hội nghị. Ảnh: LT.

Hội nghị Khoa học Điều dưỡng Bệnh viện Vinmec Times City lần này khẳng định vai trò của điều dưỡng trong chăm sóc, điều trị, đồng thời nhấn mạnh sứ mệnh không ngừng học hỏi, đổi mới thực hành để nâng cao chất lượng dịch vụ y tế vì sự an toàn và hạnh phúc của người bệnh, là diễn đàn khoa học uy tín. Nơi từ các chuyên gia đầu ngành cho đến các điều dưỡng viên mới vào nghề có thể cùng nhau trao đổi tri thức, chia sẻ kinh nghiệm, mở ra những cơ hội hợp tác phát triển bền vững cho ngành Điều dưỡng.

Các đại biểu tham dự Hội nghị. Ảnh: LT.

Phát biểu khai mạc Hội nghị PGS. TS. Lê Văn Thành chia sẻ: Điều dưỡng được ví như trái tim của hệ thống y tế, nếu bác sỹ đưa ra phác đồ điều trị thì chính điều dưỡng là những người hiện thực hoá bằng kiến thức chuyên môn, đôi tay tận tụy và trái tim nhân ái. Mỗi nụ cười động viên, ánh mắt cảm thông, mỗi hành động chăm sóc tận tình, tuy nhỏ bé nhưng đã góp phần nuôi dưỡng niềm tin và hi vọng của người bệnh.

Ông Thành tin rằng, khi mỗi người điều dưỡng làm việc với kiến thức vững vàng, tinh thần chuyên nghiệp và trái tim yêu thương sẽ khẳng định vị thế của Điều dưỡng Việt Nam, không chỉ trong nước mà còn vươn ra quốc tế.

GS. TS Phạm Nhật An – Chủ tịch Hội đồng chuyên ngành Nhi Hệ thống y tế Vinmec điều hành phiên 1. Ảnh: LT.

Hội nghị lần này diễn ra gồm 2 phiên, buổi sáng ngay sau lễ khai mạc, Hội nghị bắt đầu phiên 1 mang chủ đề “Chất lượng chăm sóc và điều trị” với sự điều hành của đoàn chủ tọa gồm GS. TS Phạm Nhật An – Chủ tịch hội đồng chuyên ngành Nhi hệ thống y tế Vinmec, ThS. Phạm Thuý Trinh – Trưởng phòng Điều dưỡng Bệnh viện ĐKQT Vinmec Central Park, TS. Nguyễn Thị Hoa Huyền – Giám đốc chương trình Điều dưỡng, ĐH VinUni.

ThS. Bùi Văn Thắng – Trưởng phòng Điều dưỡng bệnh viện ĐKQT Vinmec Times City báo cáo khoa học. Ảnh: LT.

Phiên 2 diễn ra vào buổi chiều cùng ngày, mang chủ đề “Cải tiến chất lượng trong chăm sóc người bệnh” đoàn chủ toạ điều hành phiên này gồm: ThS. BS. Nguyễn Ngọc Quang – Phó Giám đốc chuyên môn Bệnh viện ĐKQT Vinmec Times City, TS. Trần Quang Huy – Trưởng khoa Điều dưỡng trường Đại học Đại Nam, ThS. Bùi Văn Thắng – Trưởng phòng Điều dưỡng bệnh viện ĐKQT Vinmec Times City.

Ban tổ chức Hội nghị tặng quà tri ân các nhà tài trợ. Ảnh: LT.

Hội nghị là cơ hội để các điều dưỡng, hộ sinh, kỹ thuật viên, các chuyên gia trong và ngoài hệ thống chia sẻ kiến thức, thực hiện lâm sàng trong lĩnh vực chăm sóc và điều trị người bệnh. Ngoài ra Hội nghị còn cấp chứng nhận 3.0 giờ CME khi người tham gia cung cấp đầy đủ thông tin, tham gia trực tiếp 100% thời lượng, hoàn thành khảo sát chất lượng sau chương trình và kết quả post-test đạt 70% trở lên. □

DICI CATERING: MỖI BỮA ĂN LÀ MỘT KHOẢN ĐẦU TƯ CHO TĂNG TRƯỞNG BỀN VỮNG

- Lê Anh Tuấn -

Trong bối cảnh đời sống công nghiệp hiện đại, suất ăn công nghiệp ngày càng khẳng định vai trò quan trọng trong các nhà máy, bệnh viện và nhiều đơn vị tập trung lao động, chăm sóc. Không chỉ giúp tiết kiệm thời gian, chi phí và nhân lực, suất ăn công nghiệp còn bảo đảm tính khoa học trong dinh dưỡng, an toàn vệ sinh thực phẩm, đồng thời góp phần nâng cao năng suất lao động và chất lượng chăm sóc sức khỏe. Đây chính là giải pháp thiết thực, phù hợp với nhịp sống nhanh và yêu cầu khắt khe về an toàn thực phẩm hiện nay.

Các đầu bếp của Dici đang chuẩn bị bữa ăn cho công nhân một nhà máy.

Đầu tư suất ăn công nghiệp là đầu tư bền vững

Trong nhiều năm, suất ăn công nghiệp thường chỉ được doanh nghiệp tính như một khoản chi phí phải chi trả cho người lao động trong quá trình họ tham gia sản xuất. Cách tiếp cận này khiến bữa ăn của công nhân ở nhiều nơi chỉ dừng lại ở mức tối thiểu, chưa đáp ứng yêu cầu về dinh dưỡng, chất lượng và an toàn thực phẩm.

Tuy nhiên, trong bối cảnh cạnh tranh lao động ngày càng gay gắt, quan điểm đó đang dần thay đổi. Nhiều doanh nghiệp bắt đầu coi suất ăn công nghiệp là một hạng mục đầu tư trong chiến lược phúc lợi, bởi nó tác động trực tiếp đến sức khỏe người lao động, năng suất làm việc và tỷ lệ gắn bó dài hạn.

Sớm xác định tầm quan trọng của suất ăn công nghiệp, Dici Catering xây dựng triết lý “mỗi bữa ăn là một khoản đầu tư cho tăng trưởng bền vững”. Với hệ thống vận hành được chuẩn hóa và minh bạch, Dici đồng hành cùng doanh nghiệp biến bữa ăn công nhân từ một khoản chi bắt buộc thành một giá trị đầu tư dài hạn.

Công nhân của một nhà máy được Dici cung cấp suất ăn đang dùng bữa tại nhà ăn công ty.

Bữa ăn chất lượng mang lại nhiều lợi ích cho doanh nghiệp

Theo chia sẻ của lãnh đạo DICI: Khi suất ăn công nghiệp được đầu tư đúng mức, một bữa ăn cân đối dinh dưỡng giúp người lao động duy trì thể lực, giảm các bệnh liên quan đến tiêu hóa và hạn chế tình trạng nghỉ việc do ốm đau. Công nhân khỏe mạnh hơn, tinh thần tốt hơn, từ đó năng suất và chất lượng sản phẩm cũng được cải thiện.

Ở góc độ quản trị nhân sự, một bữa ăn được chuẩn bị chu đáo còn góp phần tạo dựng sự gắn bó. Người lao động cảm nhận rõ sự quan tâm từ phía doanh nghiệp, ít có xu hướng chuyển việc và trung thành hơn với nơi làm việc. Đây là yếu tố giúp doanh nghiệp giảm chi phí tuyển dụng, đào tạo lại và giữ ổn định nguồn lực trong dài hạn.

Với kinh nghiệm phục vụ hơn 150.000 suất ăn mỗi ngày, Dici Catering đã chứng kiến nhiều doanh nghiệp đối tác cải thiện rõ rệt tỷ lệ gắn bó sau khi nâng cao chất lượng bữa ăn. Thực đơn được thiết kế khoa học, chu kỳ 40 ngày không lặp giúp công nhân ăn ngon miệng, đủ chất và cảm thấy được trân trọng ngay từ những điều nhỏ nhất.

Những suất ăn chất lượng mà Dici đã cung cấp cho các doanh nghiệp

Những “điểm chạm” tạo ra giá trị khác biệt

Một suất ăn công nghiệp không chỉ dừng lại ở cơm, canh, món mặn, mà còn là trải nghiệm hàng ngày của hàng nghìn người lao động. Không gian căn tin sạch sẽ, quy trình phục vụ khoa học, thực đơn đa dạng hay kênh phản hồi minh bạch đều là những “điểm chạm” thể hiện sự quan tâm của doanh nghiệp đối với đội ngũ của mình.

Để nâng cao trải nghiệm này, Dici ứng dụng công nghệ AI và mô hình LEAN trong quản lý vận hành, giúp tối ưu hiệu suất và giảm thiểu sai sót. Hệ thống ERP bảo đảm minh bạch số liệu, trong khi SLA đóng vai trò cam kết dịch vụ, giúp mọi phản hồi được xử lý nhanh chóng.

Song song với công nghệ là yếu tố con người. Với hơn 15 năm gắn bó cùng nghề bếp ăn công nghiệp, đội ngũ đầu bếp dưới sự dẫn dắt của CEO xuất thân từ bếp trưởng chuyên nghiệp luôn đặt chất lượng và khẩu vị của người lao động lên hàng đầu. Đi cùng

với đó, chính sách bảo hiểm suất ăn và các gói quà tặng tri ân khách hàng đã trở thành điểm cộng nổi bật, tạo nên sự khác biệt cho doanh nghiệp khi hợp tác với Dici.

Góc nhìn dài hạn: đầu tư vào con người

Trong cơ cấu chi phí của doanh nghiệp, suất ăn công nghiệp chỉ chiếm một tỷ lệ nhỏ. Nhưng giá trị mà nó mang lại lại có ý nghĩa chiến lược: sức khỏe người lao động được củng cố, tinh thần làm việc tích cực hơn, năng suất được cải thiện và hình ảnh doanh nghiệp được nâng cao trong mắt đối tác cũng như cộng đồng.

Dici theo đuổi triết lý “phúc lợi bền vững”, coi mỗi bữa ăn là một khoản đầu tư cho tương lai của doanh nghiệp đối tác. Đầu tư vào bữa ăn đồng nghĩa với đầu tư vào con người - nền tảng quan trọng nhất để tạo dựng nguồn lực lao động khỏe mạnh, gắn bó và phát triển dài hạn. □

CHỦ TỊCH HỘI ĐIỀU DƯỠNG SƠN LA: HƠN 32 NĂM TRỌN VẸN VỚI HÀNH TRÌNH NHÂN ÁI CỦA NGHỀ ĐIỀU DƯỠNG

- Thành Dân -

Điều dưỡng. CKI. Lê Thị Hồng Loan, Chủ tịch Hội Điều dưỡng tỉnh Sơn La đã có 32 năm gắn bó trọn vẹn với nghề điều dưỡng, mang trên vai sứ mệnh chăm sóc, bảo vệ sức khỏe cho nhân dân.

ĐD. CKI. Lê Thị Hồng Loan, Chủ tịch Hội điều

Từ công việc mưu sinh đến tình yêu nghề sâu sắc

Nhân dịp kỷ niệm 35 năm Ngày Điều dưỡng Việt Nam, chúng tôi có dịp về thăm Bệnh viện đa khoa tỉnh Sơn La và lắng nghe Điều dưỡng CKI. Lê Thị Hồng Loan - Chủ tịch Hội điều dưỡng tỉnh Sơn La, Trưởng phòng Điều dưỡng Bệnh viện đa khoa tỉnh Sơn La trải lòng về hành trình hơn 32 năm gắn bó trọn vẹn với ngành. Chị đã và đang mang trên vai sứ mệnh chăm sóc, bảo vệ sức khỏe nhân dân, khẳng định vai trò không thể thiếu của người điều dưỡng trong hệ thống y tế.

Chị Loan kể: "Tôi bắt đầu công việc điều dưỡng tại Khoa Nội - Bệnh viện đa khoa tỉnh Sơn La vào tháng 8/1993 sau khi tốt nghiệp, với tôi, điều dưỡng ban đầu chỉ đơn thuần là một công việc để mưu sinh. Tuy nhiên, sau hơn 8 năm làm việc tại Khoa Nội, và đặc biệt là khi chuyển công tác sang Khoa Nhi vào tháng 2/2022 để chăm sóc những "bệnh nhân đặc biệt", quan niệm của tôi đã thay đổi. Tôi nhận ra môi

trường làm việc với trẻ sơ sinh và trẻ nhỏ đầy khó khăn, đòi hỏi người điều dưỡng không chỉ nắm vững chuyên môn mà còn phải có tấm lòng yêu trẻ, sự nhẹ nhàng và khéo léo".

Dần dần, qua những ngày tận tay chăm sóc các em nhỏ, chị thấm nhuần lời dạy của Bác Hồ: "Lương y phải như từ mẫu". Chị Loan nhận ra niềm hạnh phúc giản dị chính là khi nhìn thấy nụ cười hồn nhiên và ánh mắt hạnh phúc của con trẻ sau khi khỏi bệnh và được về với gia đình.

Chính những điều nhỏ bé, ý nghĩa góp nhặt từ công việc hàng ngày đã giúp chị thêm yêu nghề và bền bỉ cống hiến vào sự nghiệp chăm sóc sức khỏe nhân dân. Chị cảm nhận được ý nghĩa sâu sắc và gửi gắm sự yêu thương, ân cần qua từng công việc đối với người bệnh.

Dẫn dắt và phát triển đội ngũ điều dưỡng

Ghi nhận những nỗ lực và sự cống hiến, năm 2011,

chị Loan được bổ nhiệm làm Phó trưởng phòng Điều dưỡng - Bệnh viện đa khoa tỉnh Sơn La và giữ chức vụ Trưởng phòng Điều dưỡng từ năm 2018 đến nay.

Với vai trò là người đứng đầu phòng, chị không ngừng học hỏi, nghiên cứu, và đổi mới phương pháp quản lý, điều hành hệ thống điều dưỡng bệnh viện. Nhờ đó, các hoạt động điều dưỡng được triển khai thống nhất, từng bước hoàn thiện chất lượng dịch vụ cung cấp tới người bệnh.

Chị cũng hết sức quan tâm đến tâm tư, đời sống của đội ngũ điều dưỡng, hộ sinh, kỹ thuật viên. Hàng năm, chị dành trọn tâm huyết tổ chức các chương trình giao lưu bổ ích như Cuộc thi rung chuông vàng, thi ảnh Nét đẹp Điều dưỡng, nhằm tạo ra những kỷ niệm đẹp và giây phút học hỏi đáng giá cho đồng nghiệp.

Năm 2018, chị được tin tưởng giao trọng trách Chủ

tịch Hội điều dưỡng tỉnh Sơn La nhiệm kỳ 2018 - 2022 và tiếp tục được tin nhiệm bầu giữ chức vụ này trong nhiệm kỳ 2022 - 2027.

Trong hai nhiệm kỳ, chị luôn trăn trở với mục tiêu phát triển Hội Điều dưỡng tỉnh ngày càng chuyên nghiệp, đại diện cho quyền và nghĩa vụ của điều dưỡng viên. Dưới sự dẫn dắt của chị, Hội đã vững mạnh cả về số lượng và chất lượng, hiện có 17 Chi hội trực thuộc với 1.412 hội viên, là hội có số lượng hội viên đông nhất trong ngành Y tế tỉnh.

Mục tiêu cơ bản nhất trong công tác Hội của chị là phát triển nghề điều dưỡng và nâng cao chất lượng chăm sóc hướng tới sự hài lòng của người bệnh. Tâm nguyện lớn nhất của chị là dẫn dắt đội ngũ điều dưỡng vươn lên thành lực lượng nòng cốt trong đổi mới hệ thống y tế. Hơn 30 năm trong nghề, chị đã âm thầm truyền lửa nghề cho nhiều thế hệ điều dưỡng, hộ sinh và kỹ thuật viên.

Trong quá trình công tác, chị Loan không chỉ phấn đấu hoàn thành tốt nhiệm vụ, xây dựng hệ thống điều dưỡng phù hợp với xu hướng phát triển mà còn hết sức quan tâm đến các hoạt động công tác xã hội, từ thiện tại bệnh viện.

Sự cống hiến của chị đã được ghi nhận bằng hai lần Bằng khen của UBND tỉnh Sơn La và nhiều năm danh hiệu Chiến sĩ thi đua cấp cơ sở. Tuy nhiên, phần thưởng cao quý nhất đối với chị chính là tình cảm, sự yêu mến và quý trọng của người bệnh và đồng nghiệp dành cho chị.

Chính sự tin yêu của người bệnh, cùng với sự quan tâm của lãnh đạo, sự chia sẻ của đồng nghiệp và gia đình, là nguồn động lực giúp chị vượt qua khó khăn, giữ trọn tình yêu, sự tận tâm và tự hào về nghề Điều dưỡng cho đến ngày hôm nay.

Điều dưỡng CKI. Lê Thị Hồng Loan chắc chắn sẽ mãi là nguồn cảm hứng, truyền ngọn lửa yêu nghề cho các thế hệ điều dưỡng tương lai, tiếp tục viết nên những khoảnh khắc đẹp trong sự nghiệp chăm sóc và bảo vệ sức khỏe nhân dân. □

CHI HỘI ĐIỀU DƯỠNG BỆNH VIỆN ĐA KHOA HÒA BÌNH: CHẤT LƯỢNG CHĂM SÓC, SỰ HÀI LÒNG CỦA NGƯỜI BỆNH LÀ TRÊN HẾT

- Thành Dân -

Trong hành trình chăm sóc và bảo vệ sức khỏe nhân dân, đội ngũ điều dưỡng luôn là những người thầm lặng nhưng giữ vai trò không thể thiếu. Tại Bệnh viện Đa khoa Hòa Bình (Phú Thọ), Chi hội Điều dưỡng đã không ngừng khẳng định vị thế của mình bằng những nỗ lực bền bỉ, sáng tạo trong chuyên môn và tận tâm trong phục vụ. Với tinh thần đoàn kết, trách nhiệm và lòng yêu nghề, Chi hội đã đạt được nhiều thành tựu nổi bật, để lại dấu ấn sâu đậm trong công tác chăm sóc người bệnh, góp phần quan trọng vào sự phát triển chung của bệnh viện và của Hội Điều dưỡng tỉnh Phú Thọ.

Các hoạt động của Chi hội Điều dưỡng BVĐk Hoà Bình

Thành tựu chuyên môn và đổi mới.

Được thành lập từ năm 2017, tính đến tháng 9/2025, Chi hội Điều dưỡng Bệnh viện Đa khoa Hòa Bình (tỉnh Phú Thọ) có tổng số 430 hội viên, có nhiều đóng góp nổi bật trong việc nâng cao chất lượng chăm sóc sức khỏe và sự hài lòng của người bệnh trên địa bàn.

Trong suốt quá trình hoạt động, chi hội đã đạt được nhiều thành tựu quan trọng trong chuyên môn và quản lý. Về chất lượng chăm sóc, chi hội thực hiện tốt các quy trình kỹ thuật điều dưỡng, đảm bảo an toàn và chất lượng chăm sóc người bệnh.

Bên cạnh đó ứng dụng công nghệ, áp dụng và triển khai hồ sơ bệnh án điện tử, đồng thời ứng dụng các thang điểm đánh giá nguy cơ trong thực hành chăm sóc. Tích cực tham gia nghiên cứu khoa học, sáng kiến cải tiến nhằm nâng cao sự hài lòng của người bệnh.

Chi hội cũng đặc biệt chú trọng đến việc phát triển

đội ngũ và rèn luyện ý đức, tổ chức các lớp tập huấn, hội thi để nâng cao tay nghề cho điều dưỡng, hộ sinh, kỹ thuật y, và khuyến khích hội viên tham gia các lớp học nâng cao trình độ chuyên môn và học sau đại học. Bồi dưỡng kỹ năng mềm như giao tiếp ứng xử, làm việc nhóm; luôn tuyên truyền, giáo dục hội viên thực hiện tốt việc rèn luyện ý đức và nâng cao kỹ năng giao tiếp, ứng xử.

Chi hội đã thực hiện tốt khẩu hiệu "Người bệnh đến đón tiếp niềm nở, người bệnh ở chăm sóc tận tình, người bệnh về dặn dò chu đáo", cụ thể hóa kế hoạch "Đổi mới phong cách phục vụ của cán bộ y tế hướng tới sự hài lòng của người bệnh" của Bộ Y tế. Quan điểm này đã biến mỗi lời nói, cử chỉ của người điều dưỡng thành liều thuốc bổ và nguồn động viên tinh thần lớn cho người bệnh.

Dấu ấn trong công tác chống dịch và hoạt động xã hội.

Trong đợt đại dịch Covid-19, Chi hội Điều dưỡng

Bệnh viện Đa khoa Hoà Bình đã thể hiện tinh thần xung kích, trách nhiệm cao. Cụ thể, hơn 200 hội viên đã tham gia công tác sàng lọc, lấy mẫu xét nghiệm, tiêm vắc-xin phòng Covid-19 tại Bệnh viện và các địa bàn trong toàn tỉnh. Hỗ trợ tâm dịch với hơn 30 hội viên đã tham gia phòng chống dịch tại TP Hồ Chí Minh, Đồng Nai, Bình Dương và TP. Hà Nội.

Ngoài ra, Chi hội còn tích cực tham gia các hoạt động nhân đạo, từ thiện, các hoạt động phong trào, hội nghị, hội thảo chuyên ngành, cùng với việc tăng cường giao lưu, học hỏi trao đổi chuyên môn với các đơn vị bạn.

Trong 3-5 năm tới, mục tiêu của Chi hội là xây dựng Đội ngũ điều dưỡng trở thành lực lượng nòng cốt, giàu ý thức, có trình độ cao và làm chủ công nghệ. Tuy nhiên, Chi hội cũng nhận thức rõ những thách thức lớn hiện nay như áp lực công việc, thiếu nhân lực chất lượng cao, áp lực xã hội, rủi ro pháp lý, thách thức về ý thức và hội nhập nghề nghiệp.

Với những cống hiến không ngừng, Chi hội Điều

dưỡng Bệnh viện Đa khoa Hoà Bình xứng đáng là hình mẫu về chuyên môn và đạo đức nghề nghiệp. Chi hội cũng đề xuất và kiến nghị cần có sự quan tâm đồng bộ từ các cấp lãnh đạo quản lý hơn nữa để đội ngũ điều dưỡng được ghi nhận và cống hiến hơn, cùng với việc có cơ chế chính sách đãi ngộ rõ ràng cho hệ thống điều dưỡng.

Sự chuyên nghiệp, tận tâm và tinh thần hy sinh của đội ngũ điều dưỡng đã và đang góp phần quan trọng vào thành công chung của Bệnh viện Đa khoa Hoà Bình, nâng cao chất lượng khám chữa bệnh và đảm bảo an toàn, sự hài lòng của người bệnh ngày một tốt hơn.

Chi hội Điều dưỡng Bệnh viện Đa khoa Hoà Bình không chỉ là nơi tập hợp những người làm công tác chăm sóc sức khỏe, mà còn là một tập thể đoàn kết, không ngừng học hỏi (thông qua giao lưu, học hỏi với các đơn vị trong và ngoài tỉnh, tham gia hội thảo tập huấn, đào tạo trực tuyến) và sẵn sàng đối mặt với mọi thử thách để hoàn thành sứ mệnh cao quý của mình. □

HƯỚNG VỀ ĐỒNG BÀO VÙNG LŨ: SẺ CHIA VỚI TÌNH THÂN “TƯƠNG THÂN TƯƠNG ÁI”

- Lê Anh Tuấn -

Sáng sớm ngày 10/10, khi mưa lũ vừa tạm lắng xuống ở nhiều vùng trung du, đoàn công tác của Tạp chí Điều dưỡng Việt Nam, Công ty TNHH Long Sơn Phúc Thọ và doanh nghiệp Nem Cây Đa Thanh Hoá lại lên đường hướng về tỉnh Thái Nguyên - nơi nhiều hộ dân vùng cao vẫn đang oằn mình khắc phục hậu quả thiên tai. Với tinh thần “Lá lành đùm lá rách - Chung tay vì cộng đồng”, hành trình cứu trợ của đoàn không chỉ mang theo quà tặng vật chất mà còn là tình cảm, sự sẻ chia và lòng nhân ái.

Các hộ gia đình nhận quà cứu trợ từ đoàn. Ảnh: LT.

Ấm tình người giữa vùng ngập lụt

Ngay từ sáng sớm, đoàn công tác gồm các cán bộ, phóng viên, nhân viên Tạp chí Điều dưỡng Việt Nam và các mạnh thường quân đã có mặt tại xóm Cháy, xã Diêm Thụy, tỉnh Thái Nguyên - một trong những địa bàn chịu ảnh hưởng nặng nề sau mưa lũ. Từng phần quà gồm nhu yếu phẩm như: Mỳ tôm, gạo, nước sạch, sữa, thịt hộp, cá hộp... được trao tận tay người dân đang bị cô lập bởi nước lũ.

Dẫu con đường đến các thôn rất khó khăn vì nước lũ vẫn còn ngập sâu, phải di chuyển bằng xuồng mới đến tận các hộ gia đình, nhưng nụ cười của bà con, ánh mắt trong veo của trẻ nhỏ vùng cao đã khiến mọi mệt nhọc tan biến. Mỗi bước chân của đoàn đều thấm đẫm nghĩa tình và tinh thần sẻ chia của đoàn thiện nguyện - những người luôn hướng về cộng đồng, dù trong hoàn cảnh khó khăn hay giữa thiên nhiên khắc nghiệt.

Đoàn cứu trợ Tạp chí Điều dưỡng Việt Nam đi thuyền vào ngõ ngách Xóm Cháy để trao quà và thăm hỏi bà con vùng ngập lụt. Ảnh: LT.

Người dân đánh cá ngay trên khu vườn nhà mình. Ảnh: LT.

Khi đoàn chúng tôi có mặt tại xóm Cháy, xã Diêm Thụy được các đồng chí lãnh đạo xóm, xã cho biết, nước lũ đã rút xuống khoảng 2m. Nhưng các lối vào xóm vẫn phải di chuyển bằng xuồng vì có đoạn nước còn ngập hết cả đầu người nếu đi bộ. Những hộ gia đình nước đã rút hết nền nhà thì bùn đất bám dày 10 đến 15 cm, mùi hôi thối nồng nặc bao trùm cả vùng bị ngập. Bà con nơi đây luôn túc trực để nước rút đến đâu sẽ lau dọn đến đó, vì để sau khi nước rút hẳn rất khó để dọn lớp bùn đất đọng lại. Mặc dù tại đây nước đã rút rất nhiều nhưng cuộc sống của các hộ dân vẫn đang vô cùng khó khăn, thiếu nước sạch, nhu yếu phẩm, đặc biệt là sự ô nhiễm môi trường và có thể dẫn đến bùng phát dịch bệnh.

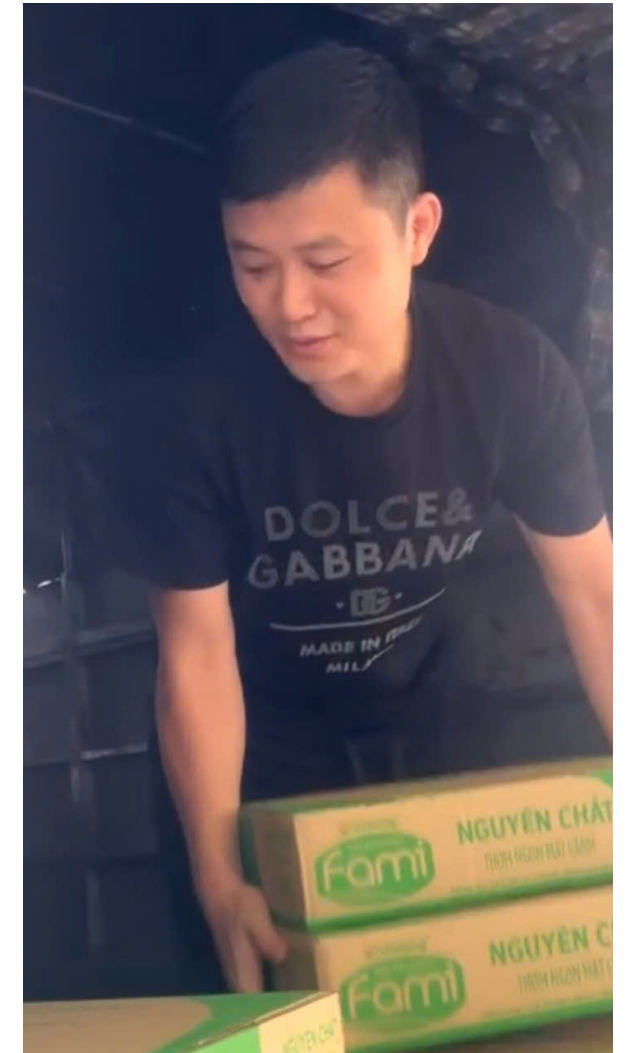
Tấm lòng của mạnh thường quân dành cho bà con vùng lũ

Người dân dọn dẹp bùn đất theo con nước rút từng giờ. Ảnh: LT.

Phát biểu tại buổi trao quà, đại diện đoàn công tác, Doanh nhân Lưu Hải Long - Công ty TNHH Long Sơn Phúc Thọ chia sẻ: “Công việc của người làm kinh doanh không chỉ là kiếm tiền để phục vụ bản thân và gia đình, mà còn là lan tỏa tinh thần nhân ái, quan tâm đến những hoàn cảnh khó khăn trong xã hội. Mỗi chuyến đi thiện nguyện là một dịp để chúng ta thực hành nhân đức bằng hành động thiết thực nhất.

Xem tivi, đọc báo đã thấy rất thương tâm khi đồng bào gặp nạn, lên đến đây tôi cảm nhận được rõ nỗi vất vả và thiệt hại của bà con tại đây do lũ lụt gây nên, mặc dù không giúp được nhiều cho bà con về mặt kinh tế nhưng được trực tiếp đến tận từng hộ dân để thăm hỏi và trao quà tận tay cho bà con tôi thấy mình đã làm được điều ý nghĩa”

Ông Lưu Hải Long - Công ty TNHH Long Sơn Phúc Thọ bốc hàng cứu trợ lên xe từ 5h sáng.

Người dân vẫn phải đi thuyền ra đầu ngõ để nhận quà cứu trợ. Ảnh: LT.

Những hình ảnh đẹp trong chuyến đi ấy sẽ tiếp tục được lan tỏa trên mỗi trang, như lời nhắc nhở rằng những người làm báo ngành điều dưỡng không chỉ biết viết về sự chăm sóc, tận tâm của ngành đối với đời sống sức khỏe nhân dân, mà còn hàn gắn những nỗi đau trong lòng người khi gặp hoạn nạn.

Tạp chí Điều dưỡng Việt Nam sẽ tiếp tục duy trì và mở rộng các chương trình thiện nguyện, kết nối yêu thương trên khắp mọi miền đất nước - để ở đâu có khó khăn, ở đó có dấu chân của những người con Tạp chí Điều dưỡng Việt Nam mang trong tim tình thương và trách nhiệm. □

Người đàn ông hàng ngày chèo đò đưa các đoàn cứu trợ đến từng hộ dân trong xóm. Ảnh: LT.

Ông Nguyễn Trung Kiên - Chủ tịch Công đoàn Tạp chí Điều dưỡng Việt Nam trao quà cho bà con Xóm Cháy. Ảnh: LT.

NGƯỜI “GIỮ LỬA” CHO NGÀNH ĐIỀU DƯỠNG SƠN LA

- Thành Dân -

Giữa miền sơn cước đầy nắng gió, nơi những con đường quanh co dẫn về bản làng xa xôi của tỉnh Sơn La, có một người phụ nữ hơn ba mươi năm qua vẫn lặng lẽ cống hiến, tận tụy với nghề chăm sóc người bệnh. Đó là bà Nguyễn Thị Thanh Vân – Trưởng phòng Điều dưỡng Bệnh viện Đa khoa khu vực Vân Hồ, người được đồng nghiệp trìu mến gọi là “người giữ lửa” của ngành Điều dưỡng Sơn La. Bằng tâm huyết, tinh thần trách nhiệm và tình yêu nghề sâu sắc, bà Vân không chỉ góp phần nâng cao chất lượng chăm sóc người bệnh mà còn truyền cảm hứng, khơi dậy niềm tự hào và lòng say mê nghề nghiệp cho nhiều thế hệ điều dưỡng viên trẻ nơi vùng cao.

Bà Nguyễn Thị Thanh Vân đang thăm hỏi bệnh nhân đang điều trị tại bệnh viện

Tình yêu nghề bắt nguồn từ gia đình và ước mơ tuổi thơ

Tốt nghiệp chuyên ngành Điều dưỡng vào đầu những năm 90, Nguyễn Thị Thanh Vân trở về công tác tại quê hương Sơn La – nơi điều kiện kinh tế, y tế còn nhiều khó khăn. Từ những ngày đầu làm nghề, chị đã thấu hiểu sự vất vả của người bệnh vùng cao,

nơi mỗi ca trực không chỉ là công việc chuyên môn mà còn là hành trình sẻ chia, động viên và lan tỏa yêu thương. Với chị, “điều dưỡng không chỉ là chăm sóc sức khỏe, mà còn là chăm sóc bằng cả trái tim”.

Trải qua hơn ba thập kỷ gắn bó, từ một điều dưỡng viên trẻ, chị Vân dần trưởng thành qua từng vị trí công tác, để rồi được tin nhiệm giao trọng trách

Trưởng phòng Điều dưỡng Bệnh viện Đa khoa khu vực Vân Hồ. Ở cương vị mới, chị luôn là người tiên phong trong đổi mới công tác điều dưỡng, từ việc chuẩn hóa quy trình chăm sóc người bệnh, xây dựng phong trào “điều dưỡng giỏi – giao tiếp tốt”, đến việc ứng dụng công nghệ thông tin trong quản lý hồ sơ và nâng cao năng lực đội ngũ.

Không chỉ là người lãnh đạo tận tâm, chị Vân còn là người “truyền lửa” cho lớp trẻ. Nhiều điều dưỡng viên trẻ tại bệnh viện vẫn nhớ những buổi sinh hoạt chuyên môn nơi chị vừa giảng giải cặn kẽ, vừa kể những câu chuyện nghề đầy cảm xúc, giúp họ hiểu rằng đằng sau mỗi ca bệnh là một con người cần được cảm thông và tôn trọng.

Với sự nỗ lực bền bỉ, tinh thần trách nhiệm và trái tim nhân hậu, chị Nguyễn Thị Thanh Vân đã góp phần xây dựng hình ảnh người điều dưỡng Sơn La – tận tâm, chuyên nghiệp và giàu lòng nhân ái. Dưới ngọn lửa nghề mà chị và những đồng nghiệp cùng gìn giữ, công tác điều dưỡng tại Vân Hồ đang ngày càng khởi sắc, trở thành điểm tựa tin cậy cho người bệnh nơi vùng cao Tây Bắc.

Với 35 năm gắn bó với nghề điều dưỡng, chị Nguyễn Thị Thanh Vân (SN 1969) không chỉ là một điều dưỡng viên giàu kinh nghiệm mà còn là một nhà quản lý năng động và người truyền cảm hứng cho thế hệ trẻ.

Lý do chị Vân chọn nghề điều dưỡng xuất phát từ sự

truyền lửa của người mẹ quá cố, một cán bộ y tế. Từ nhỏ, chị đã ấp ủ ước mơ khoác lên mình chiếc áo trắng, được chăm sóc và chia sẻ nỗi đau bệnh tật với bệnh nhân.

Một trong những kỷ niệm đáng nhớ nhất trong sự nghiệp của chị Vân diễn ra vào đêm tháng 12/1993, khi cái rét cắt da. Lúc bấy giờ, trang thiết bị y tế còn vô cùng thiếu thốn, chưa có kim luồn mà chỉ dùng kim cánh bướm để tiêm truyền tĩnh mạch.

Chị Vân, khi đó là điều dưỡng khoa Hồi sức cấp cứu với kỹ năng lấy ven tĩnh mạch khá tốt, đặc biệt là ở trẻ sơ sinh, đã được mời vào xử lý một ca khó. Đó là một trẻ sinh đôi suy hô hấp cần tiêm, truyền tĩnh mạch, bé sơ sinh non yếu, chỉ nặng 1,8kg và mạch hầu như không nhìn thấy gì. Hoàn cảnh gia đình sản phụ rất hiếm hoi, kết hôn 7 năm mới có con, khiến áp lực càng lớn.

Với bản lĩnh nghề nghiệp và quyết tâm trước tính mạng bệnh nhi, chị đã thành công lấy được ven, cùng kíp trực cứu sống em bé. Sau ca trực ấy, gia đình đã xin nhận chị làm mẹ đỡ đầu cho bé. Đến nay, bạn ấy đã trưởng thành và là một kỹ sư tài hoa. Với chị Vân, đó là niềm hạnh phúc không thể đếm trong hành trình công tác.

Nói về tầm quan trọng của điều dưỡng trong y học hiện đại và chuyển đổi số, chị Vân chia sẻ: “Trong y học hiện đại, điều dưỡng giữ vai trò trung tâm của hệ thống chăm sóc sức khỏe. Điều dưỡng không chỉ

Bà Nguyễn Thị Thanh Vân đang lên lớp trong một buổi tập huấn chuyên môn

Bà Nguyễn Thị Thanh Vân nhận khen thưởng

là người chăm sóc mà còn là nhà giáo dục, quản lý, nghiên cứu và bảo vệ quyền lợi người bệnh, là người bạn đồng hành với người bệnh trong quá trình điều trị”.

Với vai trò là Trưởng phòng Điều dưỡng, chị Vân tích cực áp dụng công nghệ số vào công việc để nâng cao chất lượng quản lý. Điển hình là sáng kiến năm 2022, chị đã xây dựng thư viện điện tử bằng phần mềm Gfrom. Toàn bộ tài liệu Điều dưỡng, Kiểm soát nhiễm khuẩn (KSNK), và tài liệu giáo dục sức khỏe đều được đưa vào đây. Điều dưỡng chỉ cần quét mã QR là có ngay quy trình kỹ thuật cần thiết.

Ngay cả bệnh nhân nằm trên giường bệnh cũng có thể tìm được tài liệu giáo dục sức khỏe hoặc thông tin về dịch vụ bệnh viện mà không cần chờ hướng dẫn. Việc này giúp nâng cao hiệu quả chăm sóc, quản lý khoa học, tiết kiệm thời gian, vật tư tiêu hao, và giảm sai sót.

Kinh nghiệm xử lý tình huống và đề xuất phát triển ngành

Trong việc xử lý tình huống căng thẳng với bệnh nhân và người nhà, chị Vân ưu tiên thái độ bình tĩnh, lắng nghe ý kiến, và giải thích quy trình một cách đơn giản, cung cấp thông tin minh bạch để người bệnh yên tâm. Mọi giải quyết phải linh hoạt, đảm bảo an toàn và quyền lợi người bệnh nhưng vẫn tuân thủ quy định.

Trong thời gian tới, chị Vân sẽ nghỉ chế độ vào năm 2026. Tuy nhiên, hiện tại, chị vẫn nhiệt tình truyền tải kinh nghiệm và ngọn lửa nhiệt huyết cho thế hệ điều dưỡng trẻ kế cận. Mục đích cuối cùng là đảm bảo an toàn người bệnh và hoàn thành nhiệm vụ

được giao.

Nhằm phát triển hơn nữa công tác điều dưỡng tỉnh Sơn La, chị Vân đề xuất một số kiến nghị với Sở Y tế tỉnh Sơn La đó là tăng cường đào tạo, bồi dưỡng chuyên môn; Mở nhiều lớp tập huấn, cập nhật kiến thức mới về chăm sóc, kiểm soát nhiễm khuẩn, khuyến khích học nâng cao trình độ (đặc biệt là đại học và sau đại học).

Nâng cao chế độ, chính sách đãi ngộ, quan tâm chế độ lương, phụ cấp để điều dưỡng yên tâm công tác, và có chính sách khen thưởng, động viên kịp thời. Tăng cường nhân lực và phân bổ hợp lý, tuyển dụng bổ sung để đảm bảo tỷ lệ điều dưỡng/giường bệnh theo quy định, nhằm giảm áp lực công việc và nâng cao chất lượng chăm sóc.

“Tôi hy vọng thế hệ điều dưỡng trẻ sẽ tiếp tục phát triển, đạt được nhiều thành tựu, và thực hiện tốt lời dạy của Bác: “Thầy thuốc phải thật thà đoàn kết, thương yêu người bệnh, coi họ đau đớn cũng như mình đau đớn”, chị Vân bày tỏ.

Giữa những đổi thay từng ngày của ngành Y tế, hình ảnh chị Nguyễn Thị Thanh Vân – người Trưởng phòng Điều dưỡng luôn tận tụy, trách nhiệm và giàu tình người – vẫn sáng lên như một điểm tựa ấm áp nơi vùng cao Vân Hồ. Ở chị, người ta thấy được tinh thần cống hiến lặng lẽ mà cao đẹp của người điều dưỡng Việt Nam: luôn sẵn sàng chăm sóc, sẻ chia và hy sinh vì sức khỏe cộng đồng. Ngọn lửa nghề mà chị gìn giữ suốt bao năm không chỉ sưởi ấm cho người bệnh, mà còn lan tỏa niềm tin, khát vọng và tình yêu nghề cho thế hệ điều dưỡng trẻ hôm nay và mai sau.

TRƯỜNG CAO ĐẲNG Y TẾ PHÚ THỌ KHẲNG ĐỊNH VỊ THẾ TIỀN PHONG TRONG KỶ NGUYÊN Y HỌC MỚI

- Minh Đông -

Trong bối cảnh nhu cầu về nguồn nhân lực y tế ngày càng cao, Trường Cao đẳng Y tế Phú Thọ đã khẳng định vai trò tiên phong trong việc đào tạo những y bác sĩ chất lượng cao. Với bề dày lịch sử 65 năm (26/10/1960 – 26/10/2025), nhà trường không chỉ là một địa chỉ tin cậy để đào tạo nhân lực y tế cho tỉnh Phú Thọ mà còn đóng góp tích cực vào sự phát triển của ngành y tế cả nước.

TS.BS Nguyễn Quang Ân - Hiệu trưởng Trường Cao đẳng Y tế Phú Thọ

Trải qua 65 năm hình thành và phát triển, Nhà trường đã đào tạo gần 100 nghìn cán bộ y tế thuộc các chuyên ngành Y, Dược, Kỹ thuật Y học, Điều dưỡng, Hộ sinh... cho các tỉnh, thành phố trong cả nước. Tỷ lệ sinh viên có việc làm đúng nghề sau khi tốt nghiệp đạt trên 90%, khẳng định chất lượng đào tạo vượt trội.

Sinh viên Trường Cao đẳng Y tế Phú Thọ chụp ảnh lưu niệm trang trọng tại Tượng đài Hải Thượng Lãn Ông Lê Hữu Trác, một biểu tượng tôn vinh ngành y học cổ truyền và y đức

Đổi mới phương pháp và quy mô đào tạo

Để đáp ứng yêu cầu ngày càng cao của xã hội, Trường Cao đẳng Y tế Phú Thọ không ngừng đổi mới phương pháp dạy học. Nhà trường đã tích cực ứng dụng công nghệ thông tin vào giảng dạy, xây dựng môi trường học tập hiện đại với hệ thống quản lý học tập trực tuyến, thư viện điện tử phong phú. Bên cạnh đó, các hình thức dạy học tích cực như thảo luận nhóm, thực hành trên mô hình, nghiên cứu tình huống cũng được đẩy mạnh, giúp sinh viên chủ động hơn trong quá trình học tập.

Về quy mô đào tạo, năm học 2024 - 2025, Nhà trường đào tạo tổng 2.775 sinh viên thuộc 7 chuyên ngành (bao gồm cả 18 sinh viên Lào). Nhà trường hiện tuyển sinh với 8 ngành đào tạo trình độ cao đẳng, với tổng chỉ tiêu là 1.135 trong năm 2025.

Nâng cao chất lượng giảng viên và Hợp tác quốc tế

Nhằm nâng cao chất lượng đào tạo và mở rộng hợp tác quốc tế, Trường Cao đẳng Y tế Phú Thọ đã thiết lập mối quan hệ hợp tác với nhiều trường đại học, bệnh viện uy tín trên thế giới. Hằng năm, nhà trường đều có sinh viên tốt nghiệp tiếp tục học tập, làm việc tại nước ngoài như Nhật Bản, Đức, Hàn Quốc thông qua các chương trình hợp tác quốc tế của nhà trường.

Nhận thức rõ vai trò quan trọng của đội ngũ giảng viên, Trường Cao đẳng Y tế Phú Thọ luôn chú trọng đầu tư và phát triển nguồn nhân lực giảng dạy. Hiện tại, tổng số viên chức, người lao động là 93 người, trong đó giảng viên có trình độ sau đại học chiếm 85%. Nhà trường có nhiều chính sách hỗ trợ, khuyến khích giảng viên không ngừng nâng cao trình độ chuyên môn.

Cơ sở vật chất hiện đại là yếu tố không thể thiếu để nâng cao chất lượng đào tạo. Với khuôn viên rộng

Trường Cao đẳng Y tế Phú Thọ vinh dự đón tiếp Đại sứ quán Nhật Bản tại Việt Nam và Tập đoàn Y tế xã hội AIJINKAI Nhật Bản đến tham quan và trao đổi hợp tác

rãi tại hai cơ sở, Trường Cao đẳng Y tế Phú Thọ đã đầu tư xây dựng hệ thống giảng đường lý thuyết, phòng thực hành được trang bị đầy đủ thiết bị hiện đại. Nhờ đó, sinh viên có cơ hội được thực hành trên các thiết bị y tế tiên tiến, rèn luyện các kỹ năng chuyên môn cần thiết.

Sứ mệnh trong tương lai

Với phương châm “Xây dựng thương hiệu bằng chất lượng đào tạo”, tập thể cán bộ, giảng viên, nhân viên

Trường Cao đẳng Y tế Phú Thọ không ngừng nâng cao chất lượng, mở rộng liên kết đào tạo và nghiên cứu khoa học ứng dụng, quyết tâm hoàn thành sứ mệnh lịch sử trở thành trường Đại học Kỹ thuật Y - Dược giai đoạn 2025 - 2030 là địa chỉ đào tạo ra những cán bộ y tế có trình độ chuyên môn cao, đáp ứng yêu cầu ngày càng cao của ngành y tế, góp phần nâng cao chất lượng chăm sóc sức khỏe cho cộng đồng. □

CƠN CỐ ĐỂ CÓ MƯA ĐỎ

- Lê Anh Tuấn -

Trong dòng chảy của cả nước hướng tới kỷ niệm 80 năm Cách mạng Tháng Tám và Quốc khánh 2/9, bộ phim Mưa Đỏ đã ra đời dựa trên nội dung tiểu thuyết cùng tên của nhà văn Chu Lai và được công chiếu bắt đầu từ ngày 22/8 đã nhanh chóng trở thành bộ phim chiến tranh có doanh thu cao nhất, đồng thời dẫn đầu doanh thu phòng vé Việt năm 2025. Hiện tại, Mưa đỏ trở thành hiện tượng phòng vé chưa từng có đối với dòng phim chiến tranh cách mạng.

Nhà văn Chu Lai (ngoài cùng bên phải)

Mưa Đỏ được xem là một tác phẩm đặc biệt, vừa dữ dội, vừa thấm đẫm chất nhân văn. Bộ phim tái hiện một giai đoạn lịch sử bi tráng, nơi sự hy sinh và lòng quả cảm của những người lính đã trở thành biểu tượng. Đằng sau thành công ấy là nhà văn Chu Lai – người lính bước ra từ chiến trường, mang theo ký ức máu lửa và nỗi đau của một thế hệ để thổi hồn vào từng trang viết. Ông không chỉ viết văn, mà còn sống cùng những nhân vật, cùng số phận, để rồi từ trang giấy đến màn ảnh, Mưa Đỏ ra đời như một dấu ấn khó phai.

Câu chuyện về sự hình thành bộ phim không chỉ là hành trình sáng tác của một nhà văn – nhà biên kịch, mà còn là minh chứng cho sức mạnh của ký ức, của trách nhiệm và tình yêu dành cho Tổ quốc.

Tất cả được nhà báo Xuân Ba (Bạn thân của nhà văn Chu Lai) kể lại lần gặp gỡ giữa hai người trong trời kỳ mà ông gọi là “Cơn cố để có Mưa đỏ” khi nhà văn Chu Lai khẳng định: “Không phải ăn mày dĩ vãng mà tiếp tục sông phẳng với... dĩ vãng”

Nhà văn Chu Lai (ngoài cùng bên phải)

Đầu tháng 4, bất ngờ đụng Chu Lai ở Nha Trang. Từ xa thoáng một dáng gù gù và bộ đồ lính trận màu xám tro cải tiến mà nhà văn bận lâu nay.

Không thể già hơn ở tuổi 70? Vẫn rìa ấy, tóc kia. Không biết có mượn tí hóa chất nào không mà vẫn nhưng nhức đen. Khuôn mặt cùng khổ người như được ngàn cơ múi xoắn bện. Vẫn cái điệu cày với kiểu hút của giếng trường hơi. Trời có cơi nới quỹ thời gian hằng sống mấy chục năm nữa cho Chu Lai thì nhà văn này coi bộ cũng chả thể già và khác?

Ngồi ngó Chu Lai gò lưng kéo diều. Thoáng cảm nhận sức lão về như hơi đuội. Không còn hào sảng rồn rảng như thuở nào? Thuở mà Bộ Nội thương tổ chức cho đám viết đi thực tế mần sách "Người tốt việc tốt" Có bữa ở Thanh Hóa, nhóang cái Chu Lai biến đầu mất. Hóa ra lão đang đứng khai thác tài liệu với... cô cấp dưỡng ở bếp nhà ăn tập thể.

Đêm xứ Thanh năm nghe lão ngáy. Tâm trí ngược về mùa lạnh năm 1965. Tổ tam tam của Chu Lai đóng quân ở nhà tôi suốt mấy tháng để huấn luyện đi B. Chàng trai Hà thành Chu Lai chắc nịch. Sáng ra mặt tua tua râu ria. Mẹ tôi nói " Cái anh ni hỗn râu" Cây đơn ca giọng tê no nổi danh khắp trung đoàn với bài binh vận "Quay về đi thôi hỡi anh người lính cộng hòa..."

Câu Chu Lai vuột ra khi mới đụng.

"Là đang cày ở trại sáng tác Nha Trang chứ đâu chơi nhớn gì hả mày..."

Lại Trại? Ông này hình như có duyên với các trại sáng tác. Chợt thoáng mười mấy năm trước ở Trại Đồ Sơn. Mỗi người một phòng. Đa số dự Trại chơi nhớn là chính. Nhưng suốt đợt Chu Lai đánh trần khuynh người trước cái laptop cày thực sự. Lắm bữa gọi, nghe tiếng rít diều cày nhưng cửa đóng tịt. Lão đang mỗ cò ác liệt. Trong đám viết U sáu, bảy mươi lão làm quen với cung cách vi tính khá nhanh.

"Cũng chẳng bằng thời trước viết tay. Hồi viết Năng đồng bằng, cả cuốn lia bằng bút chỉ mất hơn một tháng. Bình quân hơn ngày một chương. Bây giờ một chương phải hơn mười hôm".

Đang cày gì vậy?

Quảng Trị. Bao nhiêu năm Quảng Trị luôn bám riết ám ảnh mình. 16 ngàn bộ đội, tất cả trẻ trai đã bỏ mình trong chiến dịch 81 ngày đêm ấy. Bây giờ hơn 3000 không tìm thấy hài cốt...

(Thoáng nhanh đến 15 cuốn tiểu thuyết của Chu Lai về đề tài chiến tranh Năng đồng bằng. Phố Nhà binh. Ăn mày dĩ vãng. Cuộc đời dài lắm...)

Cởi buộc giải tỏa những ám ảnh ấy hay lại tiếp tục cái mạch Ăn mày dĩ vãng? Hoặc một thứ giải mã?

(nhăn mặt) Không phải là tiếp tục Ăn mày dĩ vãng mà là sông phẳng với dĩ vãng. Mình không muốn dùng cụm từ giải mã. Nhưng thử đôi hồi cùng chiêm ngẫm, quả ít và hiếm thứ trận mạc, chiến dịch dạng như Quảng Trị trong các cuộc chiến tranh vệ quốc. Trong đội hình 16 ngàn chiến binh ngã xuống 81 ngày đêm ở Mặt trận Quảng Trị, tứ chú mục vào hàng ngàn, hàng ngàn sinh viên, số thì tốt nghiệp, số thì đang ngồi ở giảng đường nơi sơ tán những chàng lính măng tơ chỉ được huấn luyện sơ sài ùn ùn kéo nhau vào Mặt Trận Quảng Trị như thế. Có lẽ họ là số những trai Việt ưu tú nhất của thời ấy. Số phận đã lập trình cho họ không tài mạt này thì giải giang lĩnh vực khác. Tớ nói chú nghe, thời ấy trong số hiếm hoi thoát được bây giờ đã nảy ra hai chàng mà tớ biết là Đinh Thế Huynh Ủy viên Bộ Chính trị Trưởng Ban Tuyên giáo TƯ và nguyên Bộ trưởng Y Tế Nguyễn Quốc Triệu.

Thì cũng na ná như một thứ giải mã cuộc chiến Quảng Trị?

(Lại nhăn mặt) Không phải giải mã mà gì nhỉ, giải mạt. Đúng, giải mạt. Chỉ có thằng nhà văn mới làm

nổi việc giải mạt này thôi.

Tớ cứ mãi nghĩ đến khung cảnh, hoàn cảnh nông thôn miền Bắc, của Hà Nội nơi xuất phát, nơi cái đế cái nền đã dựng nên thể chất và tính cách của những người lính xông vào cõi chết khi ấy. Một nền giáo dục nào có cái tiến với đột phá gì. Những chàng trai cô gái đương tuổi ăn tuổi nhớn mặt cứ dài xanh vì đói. Đói triền miên, thiếu ăn dai dẳng... Ngồi học mũi đen sì vì bám muối đèn dầu! Ấy thế mà những cái lò những trường tạm bợ lỏng lẻo xộc xệch ấy lại đào luyện được những con người với nhân cách chói sáng. Một chế độ bao cấp, chế độ thời chiến bây giờ nhắc lại biết bao nhiêu những ngậm ngùi chua xót mà ối người cứ như muốn hắt nước đổ đi, không hiểu sao lại tạo dựng được nhân cách cho rất nhiều cái tài năng, tạo nên rất nhiều ý chí... Đã có rất nhiều phẩm chất tốt đẹp của xã hội ta, của chúng ta được hình thành trong những năm tháng ảm đạm đó... Chiến tranh, bao cấp chả ai muốn. Nhưng tớ cứ lần thần thế này, dường như số phận dân tộc, vận nước và lịch sử đã nhiều khê lần oái oăm nhưng cần thiết để chọn để lấy ra một thời điểm bi và vĩ để thử thách để làm bật ra những phẩm hạnh cùng tính cách ấy. Bi và hùng chính là chỗ ấy.

Rồi nữa, những người lính hai bên chiến tuyến đã nghĩ gì về nhau ở Mặt trận Quảng Trị? Vô số những cuộc chạm nhau tầm xa và tầm lưới lê, báng súng AK. Cũng không ít cuộc hai bên bắt tù binh của nhau.

Và nữa, người lính ở Mặt Trận Quảng Trị trong 81 ngày đêm ấy có liên quan gì đến cuộc hòa đàm Ba Lê títt mù nửa vòng bên kia trái đất không? Chính sử đã có những chuyện, những tư liệu này khác. Nhưng đằng sau những sự kiện ấy là những sự kiện ngoại giao, nhân vật ngoại giao với những tâm sự cùng trạng huống? vv...

Tất tật những la liệt vi mô vĩ mô kể trên ấy, mẩu số

chung của nó là gì? Tớ nghĩ có lẽ đã muộn nhưng còn hơn không việc can dự và giải mật của cái anh nhà văn.

Và cũng là thách thức cùng khổ ải khi ông chọn thể loại tiểu thuyết? Trước đó Chu Lai đã bày ra những cái mốc như những rào cản Nặng đồng bằng, Phố Nhà binh... nay chính mình lại phải hì hục vượt qua?

Tớ vẫn phải cầu viện đến một thể loại kỳ diệu của văn chương ấy là tiểu thuyết. Chỉ có nó mới đủ sức chuyển tải, chỉ có thể loại ấy tớ mới có chỗ có đất để đánh vật giày vò tung tẩy. Và khi đã mài một mê đắm cùng hừng hực với nó tự dưng thấy những loại

hình kịch cợt điện ảnh trở nên chật hẹp nhợt nhạt không đủ sức dung chứa cùng là chuyển tải...

Ai đó đã nói ấy nhỉ, ít đọc người khác bởi nó viết dở thì mình sinh kiêu. Hẳn viết hay thì mình đam nản. Nhưng tớ vẫn đọc của bạn bè và vẫn nhớ mồn một mình. Đỡ và bớt đi phần nào hoang mang sợ hãi, người lính rất cần trạng thái đó khi lâm trận. Và hơi na ná như thế, nhà văn khi lâm vào việc viết lách nên phần nào phải có chút tự tin. Tớ đang hì hục vượt qua những cái mốc của mình một cách tự nguyện.

Ở tuổi ngoại 70 và trận mạc đã lùi xa nửa thế kỷ nhưng hình như khói lửa cuộc chiến vẫn còn rần rật trong nhà văn Chu Lai? Và xin lỗi, sẽ là thảm họa khi cuốn tiểu thuyết về Quảng Trị mà chưa biết ông sẽ đặt tên là gì như một sự tiếp tục và nối dài, là con số cộng sự kiện nhân vật của các cuốn trước?

Chú chả việc gì phải xin lỗi. Bởi lặp lại chính mình và sự nhàm chán ở tuổi thất thập có lẽ không nên lắm nhỉ? Đề tài người lính và chiến tranh. Cụm từ ấy người ta nhắc và gọi đã nhàm. Khái niệm ấy chỉ sống động và sinh sắc không còn là vô hồn một khi mình biết góp vào thứ trận mạc ấy một kiểu đánh thông minh, gọn ghẽ và hiệu quả. Tớ vẫn trung thành và mài một với mảnh miếng ấy. Cuốn tiểu thuyết đang dang dở đây vẫn tiếp tục cái mạch mình cần sòng phẳng một cách rất ráo tận cùng với quá khứ bi, hùng ấy. Và nữa, chẳng kỹ xảo gì ở cuốn này cả. Bật máy lên. Ngồi trước màn hình. Điều bất biến là giữ cho mình cái chất kết dính 24 con chữ. Hai mươi tư thứ âm binh ấy nó ngược ngạo vô cùng chứ chẳng thuần. Không biết khiến nó, chúng bật lên ngang ngược vật cổ chết tươi cái anh phù thủy vụng. Mỗi cuốn tiểu thuyết đều phải có, phải tạo ra điều bất biến hay chất để kết dính- điều khiển âm binh ấy.

Bình tĩnh nhẩn nha làm cái việc sắp đặt kết dính. Như một sự giải tỏa cân bằng chính mình. Được lơ mơ và đắm mình trong khoảng khắc ấy lại cũng chả sướng sao?

Tiến độ thi công thế nào rồi?

Tên sách thì chưa định nhưng tớ đã viết được khoảng hơn trăm trang in. Cũng xin tiết lộ là rất ít đoạn khi đọc lại tớ không thấy cần phải di chuột vào cái ô delete (xóa, bỏ) gì cả.

Sao lại phải trốn đi Nha Trang để viết?

Nghiem ra cứ chường mặt ở Hà thành chỉ tổ cho những cuộc tụ bọ này nọ khẩu trừ đi khờ khạo quỹ thời gian vốn chả còn nhiều nhận gì của mình. Rồi chút hối hận tiêng tiếc khi một dạo mình bị ánh đèn sân khấu hớp hồn với chi phối bởi vài chức danh cùng những tung hô vớ vẩn này nọ. Nhất là những ngày tháng Tư không bị báo chí quấy thì truyền hình hành một cách thân ái. Khó cưỡng!

Với lại chú biết tớ hay đi Trại. Tại sao vậy? Này, Trại như một thứ lò luyện đan. Như một thứ doping. Những lúc oải hay trơn chuội, ngó sang bạn viết thấy các hân vực mặt vào màn hình, rào rào bàn phím lại thấy một nỗi tụt hậu mơ hồ. Viết gì mà khiếp thế? Vậy là sốt ruột. Lại bập được vào việc.

Và nữa, phủ phê vầy giữa bạn bè cùng vô số lời khen tặng này khác (mà chẳng ít những vớ vẩn) là kiểu tự tử êm nhẹ ngọt ngào. Phải bút phải quên mà cô đơn là hữu hiệu nhất cho việc viết. Cái lý để giam mình trong trại là thế.

Xin lỗi, còn thứ doping nào khác ngoài cảm hứng sáng tác và thuốc lào?

(Cười hê hê) À cái thằng quỷ này. Nhớ hồi tớ cưới vợ, nhà văn Nguyễn Khải đứng giữa sân cứ bỏ bô “Thằng cha Chu Lai này thì chỉ 3 ngày là nó bỏ vợ, nó là “người rừng”, nó là của những con bé 18 tuổi và của cả những bà già tuổi 50. Nhé! Làm sao nó sống được với một người đàn bà cả đời...

Ấy vậy mà mình với cô Hồng (nhà văn quân đội Vũ Thị Hồng, vợ nhà văn Chu Lai) đã sống cùng nhau hơn 30 năm rồi. Có hai điều gắn bó hai vợ chồng. Chúng mình có một mẩu số chung, từ những cánh rừng ẩm ướt tởm tá bom đạn cùng chết chóc may mà sống sót đi ra, không nở làm gì tổn thương đến nhau nhiều. Và cũng thế tất cho nhau nhiều thứ!

TRUNG TÂM Y TẾ KHU VỰC THANH THỦY: ĐIỀU DƯỠNG GÓP PHẦN KIẾN TẠO HỆ THỐNG Y TẾ CƠ SỞ HIỆN ĐẠI

- Minh Đông -

Trong tiến trình đổi mới của ngành Y tế, hệ thống y tế cơ sở luôn được xác định là nền tảng vững chắc, là “cửa ngõ đầu tiên” trong chăm sóc, bảo vệ và nâng cao sức khỏe nhân dân. Trên chặng đường đó, người điều dưỡng lực lượng trực tiếp, gần gũi nhất với người bệnh đã và đang khẳng định vai trò quan trọng của mình trong mọi hoạt động chăm sóc sức khỏe toàn dân.

Đội ngũ điều dưỡng đang chăm sóc người bệnh tại Trung tâm Y tế khu vực Thanh Thủy

Tại Trung tâm Y tế khu vực Thanh Thủy, tỉnh Phú Thọ, đội ngũ điều dưỡng luôn ý thức rõ sứ mệnh của nghề: chăm sóc người bệnh bằng cả trình độ chuyên môn vững vàng và tấm lòng nhân ái. Không chỉ thực hiện các kỹ thuật chăm sóc trong bệnh viện, người điều dưỡng còn tích cực tham gia các hoạt động y tế cộng đồng như quản lý bệnh mạn tính, chăm sóc sức khỏe người cao tuổi, tư vấn dinh dưỡng, giáo dục sức khỏe và theo dõi bệnh nhân tại

nhà. Ở bất cứ vị trí nào, hình ảnh người điều dưỡng đều gắn liền với sự tận tụy, nhẹ nhàng và trách nhiệm.

Những năm gần đây, ngành Y tế có nhiều bước chuyển mình mạnh mẽ từ chuyển đổi số, cải cách thủ tục hành chính, đến chuẩn hóa năng lực điều dưỡng và nâng cao chất lượng chăm sóc toàn diện. Hòa cùng xu thế đó, đội ngũ điều dưỡng Trung

Các bác sĩ và điều dưỡng đang tích cực thăm khám cho bệnh nhân tại Khoa Cấp cứu tại Trung tâm Y tế khu vực Thanh Thủy

tâm Y tế khu vực Thanh Thủy đã chủ động đổi mới phương thức làm việc, ứng dụng công nghệ trong quản lý người bệnh và hồ sơ chăm sóc, tăng cường kỹ năng giao tiếp, kỹ năng mềm và văn hóa ứng xử trong môi trường y tế.

Công tác cải tiến chất lượng chăm sóc người bệnh được xác định là nhiệm vụ trọng tâm. Phòng Điều dưỡng đã triển khai nhiều sáng kiến như: chuẩn hóa quy trình kỹ thuật điều dưỡng, tăng cường giám sát kiểm soát nhiễm khuẩn, áp dụng hồ sơ chăm sóc điện tử, cải tiến bảng kiểm an toàn người bệnh và đổi mới phương pháp đánh giá chất lượng chăm sóc. Những đổi mới ấy không chỉ nâng cao hiệu quả công việc mà còn góp phần quan trọng vào việc nâng cao sự hài lòng của người bệnh và người nhà.

Song song với đó, Trung tâm đã phát động và duy

trì nhiều phong trào thi đua sâu rộng, gắn với đặc thù nghề nghiệp như: “Điều dưỡng tận tâm, điều dưỡng trực chu đáo - người bệnh an toàn”, “Nụ cười người điều dưỡng”, hay “Bệnh nhân là trung tâm của chăm sóc”. Các phong trào đã lan tỏa tinh thần trách nhiệm, thái độ phục vụ chuyên nghiệp, tận tình trong toàn thể đội ngũ.

Bên cạnh đó, công tác rèn luyện và nâng cao tay nghề điều dưỡng được triển khai thường xuyên thông qua các hội thi chuyên môn như “Điều dưỡng giỏi”, “Điều dưỡng tài năng”, kiểm tra tay nghề định kỳ hàng năm. Đây không chỉ là dịp để đội ngũ điều dưỡng ôn luyện, nâng cao kỹ năng thực hành lâm sàng mà còn là cơ hội để giao lưu, học hỏi, chia sẻ kinh nghiệm, góp phần phát hiện và tôn vinh những cá nhân điển hình tiên tiến trong phong trào thi đua yêu nghề, tận tụy với người bệnh.

TS. BS Nguyễn Tiến Đoàn, Giám đốc Trung tâm Y tế khu vực Thanh Thủy, và Ban Lãnh đạo Trung tâm tặng hoa chúc mừng đại diện nữ cán bộ nhân dịp Kỷ niệm 95 năm thành lập Hội Liên hiệp Phụ nữ Việt Nam

Bên cạnh đó, công tác rèn luyện và nâng cao tay nghề điều dưỡng được triển khai thường xuyên thông qua các hội thi chuyên môn như “Điều dưỡng giỏi”, “Điều dưỡng tài năng”, kiểm tra tay nghề định kỳ hàng năm. Đây không chỉ là dịp để đội ngũ điều dưỡng ôn luyện, nâng cao kỹ năng thực hành lâm sàng mà còn là cơ hội để giao lưu, học hỏi, chia sẻ kinh nghiệm, góp phần phát hiện và tôn vinh những cá nhân điển hình tiên tiến trong phong trào thi đua yêu nghề, tận tụy với người bệnh.

Cùng với đó, công tác đào tạo, bồi dưỡng chuyên môn luôn được quan tâm thường xuyên. Nhiều lớp tập huấn, sinh hoạt chuyên đề, hội thảo khoa học điều dưỡng được tổ chức định kỳ, tạo môi trường học tập tích cực và khích lệ tinh thần tự học, tự rèn của mỗi điều dưỡng viên. Mỗi cán bộ điều dưỡng không ngừng học hỏi, trau dồi kiến thức, rèn luyện kỹ năng để thích ứng với yêu cầu ngày càng cao của ngành và của xã hội.

Có thể nói, trong hành trình đổi mới của hệ thống y tế cơ sở, người điều dưỡng chính là nhân tố then chốt kết nối giữa người bệnh, thầy thuốc và cộng đồng. Sự tận tâm, linh hoạt và chuyên nghiệp của họ đã góp phần quan trọng vào việc nâng cao chất lượng chăm sóc và củng cố niềm tin của nhân dân đối với ngành Y tế.

Nhân kỷ niệm 35 năm Ngày thành lập Hội Điều dưỡng Việt Nam (26/10/1990 – 26/10/2025), đội ngũ điều dưỡng Trung tâm Y tế khu vực Thanh Thủy xin gửi lời tri ân sâu sắc tới các thế hệ điều dưỡng đi trước, những người đã đặt nền móng cho sự phát triển của nghề. Đồng thời khẳng định quyết tâm: tiếp tục đổi mới tư duy, chuẩn hóa năng lực, nâng tầm chất lượng chăm sóc và giữ vững hình ảnh người điều dưỡng tận tâm, chuyên nghiệp, nhân ái trong thời kỳ mới.

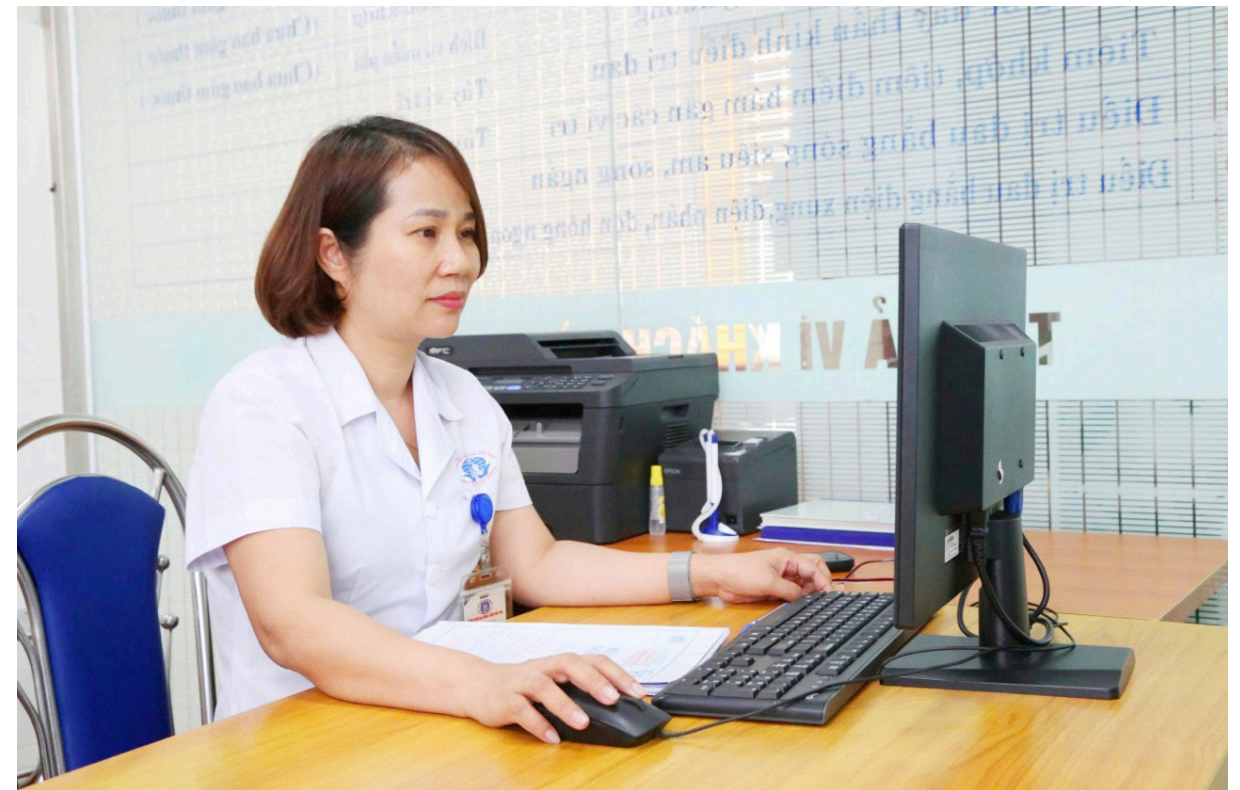

BSCKII. Nguyễn Bá Trình – Phó Giám đốc, Chủ tịch Công đoàn và Điều dưỡng CKI Nguyễn Thị Hợp Trưởng phòng Điều dưỡng, đã trao giải Nhì tại Hội thi Nữ công của Trung tâm Y tế khu vực Thanh Thủy

GƯƠNG SÁNG ĐIỀU DƯỠNG

- Phạm Ngọc Vinh -

Trong suốt hành trình xây dựng và phát triển của ngành Y tế Việt Nam, đội ngũ điều dưỡng đã để lại nhiều dấu ấn đậm nét bằng sự tận tâm, kiên trì và lòng nhân ái vô bờ. Giữa những ca trực thâu đêm, những bước chân vội vã trong hành lang bệnh viện hay những ngày tháng căng thẳng chống dịch, luôn hiện hữu những tấm gương sáng của người điều dưỡng – những con người lặng lẽ hy sinh, hết lòng chăm sóc và sẻ chia cùng người bệnh. Tạp chí Điều dưỡng Việt Nam xin được khắc họa lại những câu chuyện tiêu biểu, những con người bình dị mà phi thường, để từ đó tôn vinh phẩm chất cao đẹp và khơi dậy niềm tự hào, động lực cho thế hệ điều dưỡng hôm nay và mai sau.

ĐDCKI. Lê Thị Khánh Phương - Điều dưỡng trưởng khoa Nội thần kinh - Cơ xương khớp, Bệnh viện Đa khoa tỉnh Phú Thọ

Lê Thị Khánh Phương: Tận tụy với nghề để phục vụ nhân dân

Trong bức tranh lớn của ngành Y, nếu các bác sĩ được xem là những “chiến binh” nơi tuyến đầu thì đội ngũ điều dưỡng chính là “hậu phương” vững chắc – âm thầm, bền bỉ chăm sóc và đồng hành cùng người

bệnh trong suốt quá trình điều trị. Giữa hàng ngàn gương mặt tận tụy ấy, Điều dưỡng chuyên khoa I (ĐDCKI) Lê Thị Khánh Phương – Điều dưỡng trưởng Khoa Nội Thần kinh – Cơ xương khớp, Bệnh viện Đa khoa tỉnh Phú Thọ, là một hình ảnh tiêu biểu của sự tận tâm, bản lĩnh và cống hiến không ngừng nghỉ.

Bắt đầu công tác tại Bệnh viện Đa khoa tỉnh Phú Thọ từ năm 1995, chị Khánh Phương đã có tròn ba thập kỷ miệt mài gắn bó với sự nghiệp chăm sóc người bệnh. Từ Khoa Tai mũi họng, Khoa Hồi sức cấp cứu, Khoa Hồi sức tích cực - Chống độc cho đến vị trí hiện tại, dấu ấn của chị luôn là sự vững vàng về chuyên môn và tấm lòng hết mình vì người bệnh. Trong hành trình đó, chị không ngừng học tập để nâng cao trình độ. Từ năm 2004 – 2009, chị theo học tại Đại học Y Dược Thái Nguyên; giai đoạn 2016 – 2018, chị tiếp tục theo học Điều dưỡng chuyên khoa I tại Đại học Điều dưỡng Nam Định. Ngoài ra, chị còn chủ động tham gia các hội thảo, tập huấn trong và ngoài bệnh viện để cập nhật kiến thức và kỹ năng mới, góp phần nâng cao chất lượng chăm sóc tại cơ sở, xây dựng môi trường bệnh viện xanh - sạch - đẹp - an toàn, hướng tới hội nhập và phát triển bền vững.

Trong suốt thời gian giữ cương vị Điều dưỡng trưởng tại các khoa đặc thù như Hồi sức cấp cứu và Hồi sức tích cực – Chống độc, chị Phương không

chỉ rèn luyện khả năng xử trí tình huống nhanh nhạy, chính xác mà còn khẳng định bản lĩnh lãnh đạo, điều hành đội ngũ điều dưỡng trong môi trường áp lực cao. Những vất vả, hiểm nguy luôn hiện hữu khi phải chăm sóc bệnh nhân nặng, nguy kịch, nhưng chị và đội ngũ điều dưỡng vẫn luôn kiên cường “đánh giặc ốm” bằng tâm huyết, trí tuệ và lòng nhân ái. Để rồi, phần thưởng quý giá nhất với họ chính là khoảnh khắc người bệnh hồi phục, trở về bên gia đình, là lời cảm ơn giản dị mà thấm tình người. Bên cạnh đó chị còn tham gia xây dựng và hoàn thiện nhiều quy trình chăm sóc người bệnh, góp phần nâng cao chất lượng điều dưỡng; đồng thời chú trọng đào tạo, bồi dưỡng đội ngũ điều dưỡng viên, giúp tập thể luôn giữ được sự chuyên nghiệp, gắn kết. Chính kinh nghiệm quản lý dày dặn cùng tinh thần trách nhiệm ấy đã trở thành nền tảng vững chắc để đến tháng 11/2023, chị tiếp tục được Ban Lãnh đạo Bệnh viện tin tưởng bổ nhiệm giữ chức Điều dưỡng trưởng Khoa Nội Thần kinh - Cơ xương khớp.

ĐDCKI. Lê Thị Khánh Phương chăm sóc người bệnh tại Khoa Hồi sức tích cực – Chống độc

ĐDCKI. Lê Thị Khánh Phương được vinh danh Điều dưỡng trưởng có thành tích xuất sắc năm 2024

Ở cương vị mới, chị vừa là người quản lý, vừa là điểm tựa tinh thần cho tập thể. Với phương châm “lấy người bệnh làm trung tâm”, chị và đồng nghiệp luôn hết lòng chăm sóc, sẻ chia, tạo nên môi trường điều trị nhân văn, ấm áp.

Trong vai trò quản lý, ĐDCKI. Khánh Phương được đồng nghiệp đánh giá cao bởi sự tận tâm, gần gũi và trách nhiệm. Chị thường xuyên tổ chức các buổi chia sẻ kinh nghiệm, tập huấn chuyên môn, khuyến khích điều dưỡng trẻ rèn luyện ý thức và thái độ phục vụ. Không chỉ truyền nghề, chị còn truyền cảm

hứng, trở thành tấm gương để thế hệ sau noi theo.

Với 30 năm cống hiến cho sự nghiệp điều dưỡng, chị Lê Thị Khánh Phương đã khẳng định hình ảnh người điều dưỡng trưởng thời hiện đại – vừa vững vàng chuyên môn, vừa giàu lòng nhân ái. Chị luôn vững vàng với tinh thần “vừa hồng vừa chuyên”, xứng đáng là lực lượng chủ lực trong sự nghiệp chăm sóc và bảo vệ sức khỏe Nhân dân - giữ gìn sự khang kiện giống nòi, như lời căn dặn thiêng liêng của Bác Hồ: “Lương y như từ mẫu.” □

Bên cạnh trình độ chuyên môn vững vàng, chị cũng luôn quan tâm lắng nghe, tận tâm chăm sóc và đồng hành cùng người bệnh, đặc biệt là người bệnh mắc bệnh mãn tính

ĐDCKI. Lê Thị Khánh Phương vinh dự được nhận bằng khen của UBND tỉnh Phú Thọ

XÃ KIÊN THỌ ĐẶT MỤC TIÊU ĐẠT CHUẨN NÔNG THÔN MỚI NÂNG CAO VÀO NĂM 2030

- Thành Dân -

Sau khi hoàn thành sáp nhập 3 đơn vị hành chính cấp xã, Đảng bộ xã Kiên Thọ, tỉnh Thanh Hóa đã tổ chức Đại hội đại biểu lần thứ I, nhiệm kỳ 2025-2030. Đại hội đề ra mục tiêu phấn đấu đến năm 2030, xã cơ bản đạt chuẩn Nông thôn mới (NTM) nâng cao.

Ông Phạm Văn Đạt – Bí thư Đảng Bộ xã Kiên Thọ phát biểu tại Đại hội Đảng Bộ lần thứ I nhiệm kỳ 2025 – 2030.

Những kết quả ấn tượng nhiệm kỳ 2025-2030

Xã Kiên Thọ mới được thành lập trên cơ sở sáp nhập toàn bộ diện tích tự nhiên và dân số của 3 xã: Phùng Minh, Phúc Thịnh và Kiên Thọ (cũ). Sau khi sáp nhập, xã có diện tích tự nhiên 56,52 km², dân số 22.226 người, với 5 dân tộc anh em cùng sinh sống. Đảng bộ xã Kiên Thọ mới được thành lập với 823 đảng viên, sinh hoạt tại 46 chi bộ trực thuộc.

Theo báo cáo Chính trị tại Đại hội đại biểu Đảng bộ xã Kiên Thọ lần thứ I, nhiệm kỳ 2020-2025 diễn ra

trong bối cảnh có nhiều khó khăn, thách thức như đại dịch COVID-19 bùng phát đầu nhiệm kỳ, biến động phức tạp của tình hình thế giới, giá cả vật tư, xăng dầu không ổn định và việc thực hiện sáp nhập đơn vị hành chính.

Tuy nhiên, Đảng bộ và nhân dân xã Kiên Thọ đã đoàn kết, nỗ lực phấn đấu đạt được những kết quả quan trọng trên tất cả các lĩnh vực như: Về kinh tế đã duy trì tốc độ tăng trưởng khá, thu nhập bình quân đầu người năm 2025 ước đạt 59,21 triệu đồng,

gấp 1,66 lần so với năm 2020. Về xuất khẩu có sản phẩm tinh bột sản xuất khẩu, giá trị hằng năm đạt khoảng 8,5 triệu USD.

Giai đoạn 2020-2025, trên địa bàn xã thành lập mới 38 doanh nghiệp, vượt mục tiêu Đại hội. Toàn xã hiện có 71 doanh nghiệp đang hoạt động.

Trong xây dựng NTM, xã Kiên Thọ giữ vững danh hiệu xã chuẩn NTM. Đến năm 2025, xã đã đạt 8/19 tiêu chí NTM nâng cao. Toàn xã có 03 sản phẩm OCOP 3 sao.

Bên cạnh đó, tỷ lệ đường giao thông nông thôn được cứng hóa đạt 81,2%. Trong nhiệm kỳ, đã đầu tư, nâng cấp 27,1 km đường giao thông, xây mới 7,75 km kênh mương nội đồng. Phong trào hiến đất làm đường được triển khai rộng khắp, giai đoạn 2021-2024, người dân đã hiến 1,1ha đất để mở rộng đường.

Đặc biệt, tỷ lệ hộ nghèo giảm bình quân 2,1%/năm, đạt mục tiêu Đại hội. Xã có 09/10 trường được

công nhận lại chuẩn quốc gia mức độ 1. Tỷ lệ bao phủ bảo hiểm y tế ước đạt 95,7%.

Chuyển đổi số: Hoàn thành chuyển đổi số trên địa bàn vào năm 2024, tỷ lệ số hóa hồ sơ thủ tục hành chính và nộp hồ sơ trực tuyến đạt trên 85%.

Bên cạnh đó, báo cáo cũng thẳng thắn chỉ ra 04 chỉ tiêu chưa đạt mục tiêu Nghị quyết, tái cơ cấu nông nghiệp còn chậm, việc cấp giấy chứng nhận quyền sử dụng đất lần đầu còn chậm và chất lượng giáo dục, y tế chưa tương xứng với tiềm năng.

Quyết tâm hướng tới xã nông thôn mới nâng cao

Bước vào nhiệm kỳ 2025-2030, Đảng bộ xã Kiên Thọ đề ra phương châm hành động: “Dân chủ - Đoàn kết - Đổi mới - Phát triển”. Mục tiêu tổng quát là phấn đấu đến năm 2030 cơ bản đạt xã Nông thôn mới nâng cao.

Cụ thể, đến năm 2030, thu nhập bình quân đầu người đạt 72,7 triệu đồng/năm; Tốc độ tăng thu ngân sách bình quân hằng năm đạt 6%; Thành lập

mới 25 doanh nghiệp trở lên; Tỷ lệ đường giao thông được cứng hóa đạt 84,5% trở lên; Tỷ lệ hộ nghèo giảm bình quân hằng năm 1,37%; Tỷ lệ trường đạt chuẩn quốc gia đạt 90%; Tỷ lệ dân số tham gia bảo hiểm y tế đạt 98%; Kết nạp hằng năm 25 đảng viên mới trở lên.

Để thực hiện thắng lợi các mục tiêu trên, xã Kiên Thọ xác định 2 khâu đột phá là: Thực hiện hiệu quả hiến đất mở rộng, làm đường giao thông gắn với xây dựng xã NTM nâng cao, với phương châm “Nhà

nước và Nhân dân cùng làm”.

Đổi mới, nâng cao chất lượng hoạt động của MTTQ và các tổ chức đoàn thể chính trị - xã hội, khắc phục tình trạng “hành chính hóa” với mục tiêu “trọng dân, gần dân, sát dân”.

Đặc biệt, Đảng uỷ, chính quyền và Nhân dân xã Kiên Thọ biểu thị quyết tâm, phát huy truyền thống đoàn kết, vượt qua khó khăn, thách thức, thực hiện thắng lợi Nghị quyết Đại hội Đảng bộ xã lần thứ I, nhiệm kỳ 2025-2030.

HIỆP HỘI ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM
TẠP CHÍ ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

QUY ĐỊNH

VỀ BÀI GỬI ĐĂNG TRÊN TẠP CHÍ ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM

Nội dung bài viết: Những bài viết của các tác giả gửi đăng trên Tạp chí Điều dưỡng Việt Nam về ngành Điều dưỡng có nội dung tốt, đem lại những kiến thức khoa học, thực hành góp phần cho sự phát triển của ngành Điều dưỡng Việt Nam.

Bài đăng gửi về:

BAN BIÊN TẬP TẠP CHÍ ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM

Tòa nhà ACCI số 210 Lê Trọng Tấn, Khương Mai, Thanh Xuân, Hà Nội.

ĐT: **093.632.5115 - 098.928.5285** * Email: tapchidieuduongvietnam@gmail.com * Website: www.tapchidieuduong.vn

1. Yêu cầu: Tác giả gửi 01 bản thảo theo file điện tử về hộp thư theo địa chỉ tapchidieuduongvietnam@gmail.com

1.1 Tên bài: Chữ in hoa (Tiếng Việt và tiếng Anh)

1.2. Tên (các) tác giả: Ghi rõ họ tên, học hàm, học vị, chức danh, nơi công tác. Ghi rõ địa chỉ, số điện thoại, Email của tác giả hoặc đại diện các tác giả để Ban biên tập tiện liên lạc.

1.3. Nơi tiến hành công trình nghiên cứu, nơi công trình nghiên cứu đã được trình bày, báo cáo (nếu có)

1.4. Cấu trúc bài cần ngắn gọn, cỡ chữ 14, sử dụng font Time New Roman (hệ Unicode), không quá 7 trang khổ A4, cách dòng đơn, lề trên 2cm, lề dưới 2cm, lề trái 2,5cm, lề phải 1,5cm.

2. Trình tự bài viết:

2.8. Tài liệu tham khảo: Đánh số thứ tự tài liệu tiếng Việt (văn ABC theo tên tác giả) sau đó đến tài liệu tiếng nước ngoài (văn ABC theo họ tác giả). Tài liệu tham khảo là bài báo ghi như sau: tên tác giả, năm xuất bản, tên bài, tên tạp chí, số tạp chí, số trang. Tài liệu tham khảo là sách ghi như sau: Tên tác giả, tên nhà xuất bản, năm xuất bản, tên sách, số trang (tối thiểu 5 tài liệu tham khảo).

2.1. Tóm tắt bài viết bằng tiếng Việt, tiếng Anh (bắt buộc). Có từ khóa (Keywords)

2.4. Kết quả nghiên cứu: Các bảng, hình vẽ cần rõ ràng, có đánh số thứ tự, có chú thích

2.2. Đại cương: Giới thiệu ngắn gọn công trình nghiên cứu, mục đích nghiên cứu

2.5. Bàn luận

2.3. Phương pháp nghiên cứu

2.6. Kết luận

2.7. Kiến nghị (nếu có)

3. Lưu ý: Các tác giả cần gửi kèm một thư xác định bài báo là của mình, thêm dòng chữ:“(Chúng) Tôi cam đoan chịu trách nhiệm hoàn toàn về sự xác thực của các thí nghiệm, các tin tức, các tư liệu thu thập được và sự phân tích các dữ kiện. Bài viết này chưa được gửi đăng ở báo nào khác”.

Tác giả sẽ chịu trách nhiệm trước công luận và độc giả về quyền tác giả và nội dung bài gửi đăng.

4. Tiêu chí chọn bài đăng:

- Ưu tiên đăng những bài có nội dung tốt, đã được báo cáo ở các hội nghị, sinh hoạt khoa học lớn của các hội chuyên khoa, các bệnh viện, trường đại học, cao đẳng.

- Bài không được đăng không trả lại bản thảo.

- Các bài gửi không hợp lệ không được xét đăng.

BAN BIÊN TẬP
TẠP CHÍ ĐIỀU DƯỠNG VIỆT NAM

GELEXIMCO

Trụ sở: 36 Hoàng Cầu - Đống Đa - Hà Nội

 geleximco.vn

 0243.514.1199

 info@geleximco.vn